

LA CRISI DE REFUGIATS A EUROPA

EVOLUCIÓ DEL REGLAMENT I LA PRÀCTICA D'ASIL A LA
UNIÓ EUROPEA I LES SEVES CONSEQÜÈNCIES

PSEUDÒNIM: Mediterrània

*Somos los innumerables, el doble en cada centro de expulsión,
adoquinamos de esqueletos vuestro mar para caminar sobre ellos.*

*No podéis contarnos, si nos contáis aumentamos,
hijos del horizonte, que nos manda de vuelta.*

*Hemos venido descalzos, sin suelas,
sin sentir espinas, piedras, colas de escorpiones.*

*Ningún policía puede despreciarnos
después de todo lo que hemos sido ya ofendidos.*

Seremos los siervos, los hijos que no tenéis.

-Erri De Luca, Solo Ida.

*A totes les vides i les esperances engolides
per el mar Mediterrani i les persones
encara sense refugi.*

ÍNDIX

1.INTRODUCCIÓ	2
1.1.Hipòtesi.....	4
1.2.Plantament i estructura	4
2.ANTECEDENTS A LA CRISI DELS REFUGIATS A EUROPA.....	6
2.1.La guerra civil siriana	6
2.2.Desenvolupament de la crisi dels refugiats fora de la UE.....	8
3.ANALISI CRONOLÒGIC DE LA CRISI DELS REFUGIATS EN TERRITORI EUROPEU.....	13
3.1.Abril-maig 2015.....	13
3.1.1.Evolució abril-maig 2015.....	19
3.2.Juny-juliol 2015	20
3.2.1.Evolució juny-juliol 2015.....	23
3.3.Agost-setembre 2015.....	24
3.3.1.Evolució agost-setembre 2015.....	43
3.4.Octubre-novembre 2015.....	45
3.4.1.Evolució octubre-novembre 2015.....	58
3.5.Desembre 2015 - gener 2016.....	59
3.5.1.Evolució desembre 2015-gener 2016	70
3.6.Febrer- març 2016.....	71
3.6.1.Evolució febrer- març2016.....	90
3.7.Abril-maig 2016.....	92
3.7.1.Evolució abril-maig 2016.....	101
4.CONCLUSIONS	103
5.AGRAÏMENTS.....	106
6.WEBGRAFIA.....	107

1. INTRODUCCIÓ

L'objectiu d'aquest treball, no pretén res més que ser una bona dosis de realitat colpidora i consciència necessària, emmarcada dins una actitud de denúncia.

Avui en dia, a ple segle XXI, els països més rics i desenvolupats, la poderosa Europa, es troba enmig d'una crisi humanitària devastadora. Milers de fugitius d'una mortífera guerra estan demanant refugi a les portes d'Europa.

La iniciativa d'aquest treball sorgeix de la inconformitat davant la monotonia d'uns titulars esfereïdors a les notícies del migdia i del vespre, als articles del diari de divendres i de dissabte, al començar a descobrir que les estàvem normalitzant. La necessitat de saber, comprendre i conèixer més enllà de números de tres i quatre i cinc xifres de persones fugint, patint, morint; de persones navegant pel nou cementiri anomenat Mediterrani, de tendes i tendes davant de reixes i murs. També, de la indiferència general davant d'aquesta crisi humanitària m'impulsa encara més a reivindicar-la i conscienciar-me a mi mateixa i a la gent que m'envolta del problema.

Sé que no serà un treball fàcil emocionalment parlant, però sóc partidària d'enfrontar les injustícies per dos motius: l'opció de girar-se d'esquena no és vàlida, anul·lar-ho de la teva visió no dissol el problema i segona, crec que mantenir-se neutral en una situació d'injustícia és posicionar-se a favor del bàndol de qui la comet. Ignorar el poder que tenim representa formar part d'una moneda de canvi més de la seva renta. A més, crec que a través d'aquesta fràgil i esgarrifosa crisi es poden abastar una gran ventall de temes actuals molt interessants.

Primer de tot, vull exposar quines són les expectatives del benefici que vull obtenir a nivell individual. Crec que el nodriment de coneixement com a concepte de la humanitat que m'aportarà aquesta recerca és difícil d'aconseguir per altres vies que no sigui enfrontant-m'hi de cara. A més, m'aportarà els coneixements necessaris per entendre millor aquest món tant complex i quin és el veritable origen de les injustícies. Per altra banda, és un tema tant ampli que em permet abastar i treballar altres temes i fer-me preguntes no plantejades des d'un principi que sorgeixen de la necessitat de comprendre i conèixer més i millor.

Sé que un cop adquirit aquest coneixement, seria un error deixar-lo morir en un sol receptor. L'impuls més profund que em duu a fer aquest treball és conscienciar sense intermediaris de la profunda situació d'injustícia, transmetre aquest remordiment

interior que em sacseja cada vegada que miro les notícies o passo el full d'un diari. Considerar si realment hi ha dignitat i llibertat fins que totes les persones la tinguin, i no conformar-se amb la nostra petita dosis.

Sabia que aquest treball acabaria sent més que una pila de papers impresos, sabia que contindria dolor, ràbia, impotència, tristesa, odi, i també l'esperança de trobar algun punt de llum enmig de la catàstrofe. Va ser llavors, quan el vaig veure viable i vaig decidir tirar endavant amb el projecte. Tot i això, les raons d'aquesta recerca van encara més lluny. Més enllà d'aquests motius, vaig trobar un motiu personal familiar que va ser una altra empenta més per decidir recercar sobre la actualitat dels refugiats.

L'estiu passat l'avi matern m'havia explicat la història dels dos seus tiets que van decidir marxar del país durant la Guerra Civil i la del seu pare. Les històries són molt diferents: els dos tiets, que eren comunistes, vivien a Arbeca, a un petit poble a prop de Les Borges Blanques. Ells van col·lectivitzar les terres d'allà. Del bàndol perdedor van fugir a França on es van allistar a la resistència. En el seu exili, sabem que van estar al camp de concentració de Mauthausen, on van morir possiblement a les cambres de gas, segons una carta de la Creu Roja que va arribar a la família. Per altra banda, el meu besavi també va haver fugir i va estar a Argelers. Més tard, quan es va acabar la guerra, el van traslladar a un camp a Sevilla on hi havia diferents republicans. La meva besàvia, la seva dona, que no havia anat a l'exili, va convèncer un seu veí amb poder dins el partit de la Falange Espanyola i va poder retornar a casa.

Les darreres històries, que poden semblar molt lluny de la realitat actual, les considero ben vàlides per a la motivació personal de realitzar aquest treball ja que entenc que la crisi de refugiats actual no és un problema aïllat, sinó que la història es repeteix i que independentment del context històric i social, el dolor i el patiment de la guerra i el que pot arribar a suposar emigrar no ha deixat de ser el mateix.

Així doncs, aquest treball no deixa de ser la reivindicació i un intent de trobar la veritable arrel de la indiferència i la passivitat, probablement conseqüència de la ignorància. Vull trobar respostes als perquè. Explicar com aquells conceptes que ens han de protegir a tots com les lleis o el diners, els hem acabat atribuint a les persones: els diners són més lliures que les persones, la il·legalitat ja no fa referència a accions humanes prohibides sinó a persones i vides humanes, les persones tenen preu a disposició de les grans economies...

Finalment, espero que aquest treball no només serveixi per a aprendre i investigar què realment està passant en la gestió dels refugiats principalment sirians un cop arriben a les portes d'Europa, sinó poder assenyalar els possibles culpables d'aquesta crisi humanitària i prendre consciència de què realment està passant.

1.1. HIPÒTESI

La resposta i l'actuació d'Europa juntament amb els seus estats membres davant la crisi de refugiats no ha donat solucions realistes al desastre humanitari i la seva gestió ha empitjorat la situació. I no ha actuat d'acord amb els seus ideals humanitaris i solidaris.

1.2. PLANTAJEMENT, ESTRUCTURA I MÈTODE

La crisi actual de refugiats és extremadament àmplia i extensa. És per això que m'he vist obligada a acotar l'abast del projecte. És evident que aquesta crisi ve donada per una guerra civil a Síria, un agressiu EI (Estat Islàmic) als països veïns de Síria, i a unes intervencions militars estratègiques de les potències mundials, però jo m'he volgut focalitzar en territori Europeu. Així doncs, tot i que esmentaré fets relacionats amb els refugiats, sobre tot al principi del conflicte, que estan passant més enllà d'Europa, la idea central es basar-me en els fets ocorreguts al nostre continent i sobre tot en la Unió Europea com a màxima força i dirigent del continent

Per comprendre com ha evolucionat la crisi de refugiats a Europa, el contingut de la recerca està plantejada en dos eixos molt diferenciats però alhora inseparables: la política de refugiats i immigrants europea juntament amb les respostes i les actuacions dels seus estats membres i la realitat en què es troben els refugiats al territori europeu. El treball estarà bàsicament definit per la comparació, l'anàlisi i el contrast d'aquests eixos recíprocs.

El primer bloc engloba el vessant de caràcter polític i legislatiu de la crisi humanitària. La recerca d'aquest eix es centra fonamentalment amb l'actuació de la Unió Europea, com a màxima força governamental a Europa i també la resposta dels seus diferents estats membres. La principal font d'informació per a la recaptació d'aquesta informació es basa en els documents oficials que la Unió ha anat publicant (veure Annex 1). Per altra banda, cal analitzar l'abast de la teòrica europea a través de la premsa i testimonis, per poder realitzar un estudi de com s'han portat a terme les mesures i accions preses. Recercar com tenen efecte realment les decisions preses per la Unió

Europa i, afegint-hi les contradiccions que hi poden haver dels diferents estats membres i quin impacte han generat en la crisi humanitària.

L'altre gran bloc recull la realitat sobre el terreny europeu, quin és l'abast real de la crisi. Recercar què realment està passant sobre el terreny més enllà de la paperassa de la UE i les seves decisions. Per tal d'investigar aquest fet, analitzaré la premsa. Per tal de tenir una visió més ampla del fet, ha decidit escollir dos diaris d'ideologia i format diferent: la Vanguardia com a informatiu de caire més de dretes i l'informatiu digital Vilaweb com a premsa més d'esquerres (Veure Annex 2) . Tot seguit, per d'ampliar aquesta informació i tenir una visió més propera del conflicte, buscaré testimonis, així que faré diverses entrevistes a persones que hagin estat en els principals llocs de conflicte en les diferents etapes en què ha anat progressant el conflicte (Veure Annex 1). També assistiré a diverses xerrades entorn el tema dels refugiats dutes a terme per voluntaris o experts en la matèria (Veure annex 1).

Prèviament al la crisi en territori europeu, caldrà una introducció per tal de comprendre els antecedents a la crisi de refugiats a Europa i la guerra a Síria, la principal causa del conflicte. Aquest anàlisi serà en ordre cronològic des del 2011, moment en què comença la guerra a Síria fins al març del 2015, que és el moment en què la UE comença a prendre mesures davant l'arribada massiva de refugiats i immigrants al seu territori. En aquest període, em basaré en la informació dels articles de la Vanguardia.

L'apartat de pes del treball serà un relat de la crisi dels refugiats definit per la comparació i l'anàlisi de les conseqüències recíproques de les polítiques europees dels refugiats i els fets sobre el terreny . Per tal d'ordenar i estructurar l'estudi de la crisi a Europa perioditzaré l'anàlisi cronològica de forma bimensual, seguida d'una recopilació dels fets més notables i claus durant els dos mesos analitzats per tal de sintetitzar i facilitar la comprensió de la informació. Les fonts per a la redacció d'aquest període, que va des de l'abril del 2015 al maig del 2016 seran els dos informatius (Vilaweb i La Vanguardia; veure Annex 2) i la informació aportada per testimonis que han viscut el conflicte de primera mà extreta d'entrevistes i xerrades (veure Annex 1).

Resumint, aquest treball ordenat cronològicament pretén conèixer la realitat de l'actual crisi de refugiats sirians a Europa i entendre com s'ha gestionat i quin paper hi ha jugat les institucions polítiques.

2. ANTECEDENTS A LA CRISI DELS REFUGIATS A EUROPA

Prèviament a la recerca sobre la crisi dels refugiats sirians en territori europeu, és necessari comprendre les raons de l'exili de tots aquests refugiats i com es desenvolupa la situació fins al punt en què una allau de persones busquen refugi a Europa.

2.1. LA GUERRA CIVIL SIRIANA

Abans de l'esclat de la guerra, Síria es trobava governada per una dictadura política. En Jad, activista i propietari d'un bar i un restaurant a Vic d'origen sirianès, explica en una entrevista com es viva a Síria abans de l'esclat de la guerra. "Com aquí, afirma". Explica que hi havia una dictadura, que va pujar al poder democràticament però que després de dues legislatures seguides de 7 anys amb majoria absoluta, va acabant instaurant un règim absolutista. Aquesta dictadura es basava en un sistema de caràcter comunista. "L'educació i la sanitat eren totalment gratuïtes i de qualitat, ningú passava gana i totes les necessitats bàsiques del poble sirianès estaven cobertes" explica en Jad, afegint que tothom parlava tres idiomes i podia fer les carreres que volgués. També recalca que era un país amb una àmplia diversitat cultural i religiosa on tothom convivia i es respectava d'una manera excepcional i era considerat un país segur. Insisteix en el fet que el govern sí que "ha fet coses dolentes, però que no s'ha d'oblidar el que ha fet pel poble".

A la població europea, el conflicte és explicat com una guerra civil complicada, els mitjans d'informació expliquen que el 2011, arran de la influència de la Primavera Àrab regional, el poble sirianès duu a terme petites protestes fins que al 15 de març, les manifestacions comencen a ser multitudinàries. Les forces de seguretat maten a diferents manifestants i les protestes s'estenen ràpidament per tot el territori sirianès. Inicialment, tant a dins com a fora de Síria sembla que Al-Assad duraria pocs mesos, però no va ésser així.

Es comencen a formar grups opositors armats i molts militars sirians deserten de l'exèrcit i s'uneixen als rebels, formant així l'Exèrcit Sirianès Lliure (ESL). Els bombardeigs de les forces del govern sirianès es multipliquen el 2012 arribant a les principals ciutats del país Damasc i Alep. L'exèrcit sirianès rep suport dels seus primers aliats Iran i milícies xiïtes del Pakistan, el Líban, i Iraq. Per altra banda, els rebels creixen i van obtenint

més armes. Aràbia Saudita i Qatar financen armes a grups islamistes en contra del règim de Al-Assad, d'aquesta manera, l'ESL es reforça i s'infiltra gihadistes afiliats a Al Qaeda i a Estat Islàmic, qui proclama un califat en territori d'Iraq i Síria amb capital a Rqqa.

Estat Islàmic, integrat per milers d'estrangers acaba lluitant contra tots els bàndols. Tant contra les forces governamentals, com els rebels o les forces kurdes.

Al setembre del 2014, una coalició internacional liderada per els EUA comença a bombardejar Estat Islàmic. En formen part Jordània, Bahrain, Qatar, Aràbia Saudita i els Emirats Àrabs. Més tard s'hi afegeixen França i el Regne Unit.

Al marge d'aquesta coalició, Rússia també comença a bombardejar als "terroristes d'EI", però a més bombardeja grups rebels donant suport al bàndol d'Al-Assad, contribuint a recuperar territoris claus com Alep.

El país està ple de divisions, l'exèrcit d'Al-Assad controla l'oest del país i ciutats com Damasc o Alep. La franja nord es troba en mans de les forces kurdes. Els gihadistes tenen control al nord-est de Síria i els rebels es troben dispersats al sud i al nord-oest del país.

En Jad, és crític davant la premsa i la informació que ens arriba. De fet, la seva versió de la guerra és totalment diferent. En contrast amb la informació mediàtica, afirma que és un gran joc creat per les principals potències mundials, una guerra freda basada en els grans interessos, ja que Síria és un lloc estratègic a escala mundial. Els principals túnels de gas i petroli passen per territori sirià, però els Estats Units i Europa no en té el control. Així doncs, per fer arribar el petroli que surt d'Iraq (ja controlat per els EUA) i els països del golf, principals productors mundials de gas i petroli, la ruta rodeja la Península Aràbiga passant pel Canal de Suez. Síria seria una via molt més ràpida i fàcil per arribar a Europa i a Amèrica. Síria però, és aliada de Rússia, país que té la seva única base naval del Mediterrani en territori sirià i principal enemic d'Estats Units.

En Jad explica que Síria necessitava canvis democràtics, per tant, arran de les revoltes als països veïns anomenades amb el nom de la primavera àrab, el poble sirià també es va mobilitzar reclamant més llibertat. "Més tard, la població siriana se n'adona que ja no estaven participant en una revolta dins la primavera àrab, sinó que és tracta d'un joc entre les grans potències mundials" conclou. En Jad recorda que a Síria no hi havia hagut mai problemes tot i la seva diversitat cultural i religiosa, així que

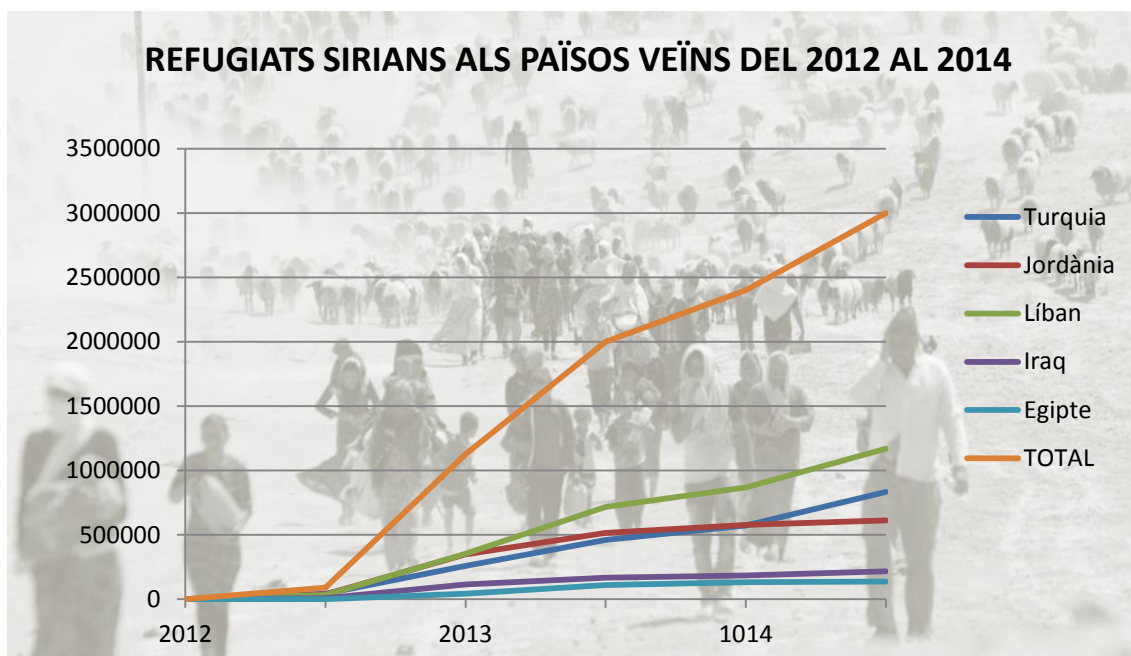
si ara hi són, és perquè a algú li interessava. D'aquesta manera, apunta als Estats Units, que no havia actuat mai a territori Sirià a diferència de l'ocupació del país veí Iraq (lloc igual d'estratègic que Síria), ja que el règim sirià de Baixar Al-Assad estava aliat amb Rússia.

També critica el paper que fa la premsa occidental. Destaca com primer es difon el missatge d'un poble alçant-se contra un dictador. Més tard, van deixar d'enfocar a Al-Assad com a enemic en aparèixer Estat Islàmic, ja que és un enemic encara més "dolent" i permet justificar les intervencions militars.

2.2. DESENVOLUPAMENT DE LA CRISIS DELS REFUGIATS FORA DE LA UE

Prèviament a que els refugiats comencin a suposar un fet important dins la Unió Europea i que aquesta decideixi actuar i prendre mesures, l'exili del poble sirià afecta a altres parts del món.

Com a conseqüència de qualsevol guerra, es genera un gran moviment de persones a l'exili a la recerca d'una vida digna i millor que al territori del conflicte. Els primers en percebre aquest flux de persones buscant refugi són els territoris més pròxims a Síria, és a dir els països veïns.

FONT: pròpia

FONT DADES: La Vanguardia

Al maig del 2011, la premsa comença a alertar dels futurs problemes que podria tenir Turquia molt pròximament per l'arribada de sirians desplaçats en el cas que no es

millori la situació d'inestabilitat a Síria o esclati una guerra civil. Un mes més tard, la població siriana es comença a desplaçar. Per altra banda, Turquia rep uns 500 sirians demanant asil i el govern turc es posiciona anunciant que el país no tancarà portes. Organitza campaments i habilita hospitals per atendre els refugiats.

Tot i així, l'exèrcit siríà impedeix a la població civil passar la frontera. Aquestes mesures no tenen cap mena d'efecte i a mitjans del mes de Juny ja hi ha unes 8.500 persones sirianes a Turquia. Des de Síria, s'assegura que es tracta d'una situació temporal. El dia 19, l'exèrcit de El-Assad acaba amb la revolució al nord de Síria, obligant a desplaçar civils. Uns dies més tard, hi ha 11.000 refugiats a Turquia en camps de la mitja lluna. El següent mes, l'activitat militar a Síria va a la baixa, i uns 3.000 sirians retornen al seu país.

Els mesos passen i el govern siríà torna a l'ofensiva. A un any de l'inici del conflicte, 14.700 sirians han optat per a buscar refugi a Turquia fugint de la guerra. Turquia comença a gestionar el conflicte i proposa la creació d'una zona segura dins el territori siríà que fa frontera amb Turquia, on s'hi instal·laria un camp de refugiats per a 30.000 persones. Al següent mes, segons la ONU, es doble el nombre de refugiats sirians a Turquia.

El dia 10 d'abril del 2012 l'exèrcit siríà ataca un camp de refugiats en territori Turc enmig de la confusió. Conseqüentment, el govern Turc decideix anul·lar el projecte de construir una zona segura a la frontera de Síria-Turquia, tot i que tres dies més tard, la iniciativa és considerada a nivell internacional.

A finals de Juliol, Turquia acull més de 40.000 refugiats sirians en 10 camps. El dia 21, els policies reprimeixen amb gasos lacrimògens i cops de porra als refugiats sirians que llencen pedres per protestar contra les males condicions del camp on son instal·lats. L'endemà Turquia reforça el desplegament militar a la frontera.

Més de 100.000 sirians abandonen el país durant l'agost. Aquesta xifra representa el 40% del total de refugiats durant els 17 mesos del conflicte, que acumulen una xifra de 234.368 refugiats.

Als primers mesos del 2013, es comencen a sentir veus d'ajuda internacional per als refugiats i els civils sirians. Espanya ofereix a Turquia la instal·lació d'un hospital de campanya desplegable que té capacitat de atendre 1.000 persones diàries perquè sigui instal·lat a la frontera amb Síria. Estats Units promet ajudar a Turquia creant polèmica i la indignació de Jordània i el Líban, que amb unes condicions semblants a les de Turquia, no reben cap mena d'ajuda internacional.

Al maig del 2013, la ONU denuncia que la suma de la xifra de refugiats registrats i aquells que encara no han sol·licitat l'asil ja sobrepassa el milió. Per altra banda, les reclamacions de Jordània són escoltades per els altres països i EEUU anuncia l'ajuda de 200 milions de dòlars per els refugiats sirians en el seu territori. Espanya es compromet a intentar exprimir el pressupost i buscar altres partides per buscar diners i sumar –los a l'ajuda que rebrà dels nord-americans.

Al Juny, la ONU demana 3.800 milions d'euros en ajuda humanitària per a la població siriana, ja que el nombre de refugiats ja assoleix el milió i mig. També alerta que cal ajuda urgent perquè preveu que el nombre de refugiats creixi fins a 3,45 milions en els pròxims 7 mesos repartits entre Líban, Jordània, Turquia, Iraq i Egipte.

A l'octubre, comencen a aparèixer les primeres notícies de refugiats sirians en territori Europeu. La primera alerta ve d'Itàlia: el centre de Lampedusa d'acollida de refugiats es troba en el seu estat màxim de capacitat i les condicions cada vegada són més precàries. El govern Italià fa una crida, sense èxit, a la UE que s'encarregui dels refugiats.

Més al cor d'Europa, un grup de 60 refugiats sirians, farts de dormir al ras, ocupen un pas de vianants a la passarel·la del ferri de Calais per exigir la entrada al Regne Unit. Se'ls ofereix demanar asil a França, però els refugiats volen anar a Anglaterra. També es calcula que hi ha uns 200 refugiats sirians a Melilla esperant per demanar asil.

A principis del 2014, la situació s'agreuja. La ONU denuncia que dels 4.778 milions d'euros per a ajudar als refugiats que demanava només n'ha obtingut 1.764 milions . El número de persones que sol·licita asil a Europa es dispara dos mesos més tard. Segons ACNUR, hi ha 484.000 peticions d'asil només a Europa i 127.700 més a la resta del món.

Al juny, coincidint amb el dia mundial dels refugiats, l'Alt comissionat de la ONU anuncia que la xifra de desplaçats al món l'any 2013 havia set de 51,5 milions, superant per primera vegada les xifres del 1945 després de la Segona Guerra Mundial. Tot i així, segons ACNUR, la situació a Europa és manejable.

La Fátima, una nena de 7 anys resident en un camp de refugiats a Kabul.
Fotògraf: RAHMAT GUL, Font: La Vanguardia

Al desembre, les xifres entorn la Mediterrània comencen a captar l'atenció mediàtica. Amb els últims naufragis, ja són uns 3.000 entre morts i desapareguts, i 100.000 persones han sigut salvades al mar. Al mateix mes, Turquia decideix abaixar fronteres tan sols deixant obert un tram de 30 km dels 900 que té de frontera amb Síria.

Al novembre, l' ONU retira el 40% d'ajuda alimentària a 6,5 milions de sirians. També es fa públiques les xifres de 3.400 persones mortes al Mediterrani durant el 2014, i 200 000 rescatades.

El primer dia de novembre, es finalitza la operació Mare Nostrum¹, i és substituïda per l'operació Tritó i Posidó² de l'agència europea Frontex³. Aquesta té una capacitat de cerca i rescat més reduïda i es centra en la protecció de la frontera en comptes de les accions de cerca i rescat dels migrats.

El primer dia del 2015, Itàlia evita una tragèdia al rescatar una embarcació amb 970 refugiats sirians. També comencen a sortir notícies de Catalunya, ja que una família siriana refugiada abandona Barcelona. Tres dies després d'arribar marxen d'un alberg on estava instal·lada, cedit per la Generalitat, i sembla que Catalunya no és el destí desitjat per el futur dels refugiats i immigrants. A més, la Creu Roja detecta traficants des de Madrid que porten els immigrants d'Espanya cap al nord d'Europa

¹ Mare Nostrum: Annex 1, Glossari pàg.

² Operació Tritó i Posidó : Annex 1, Glossari pàg. 7

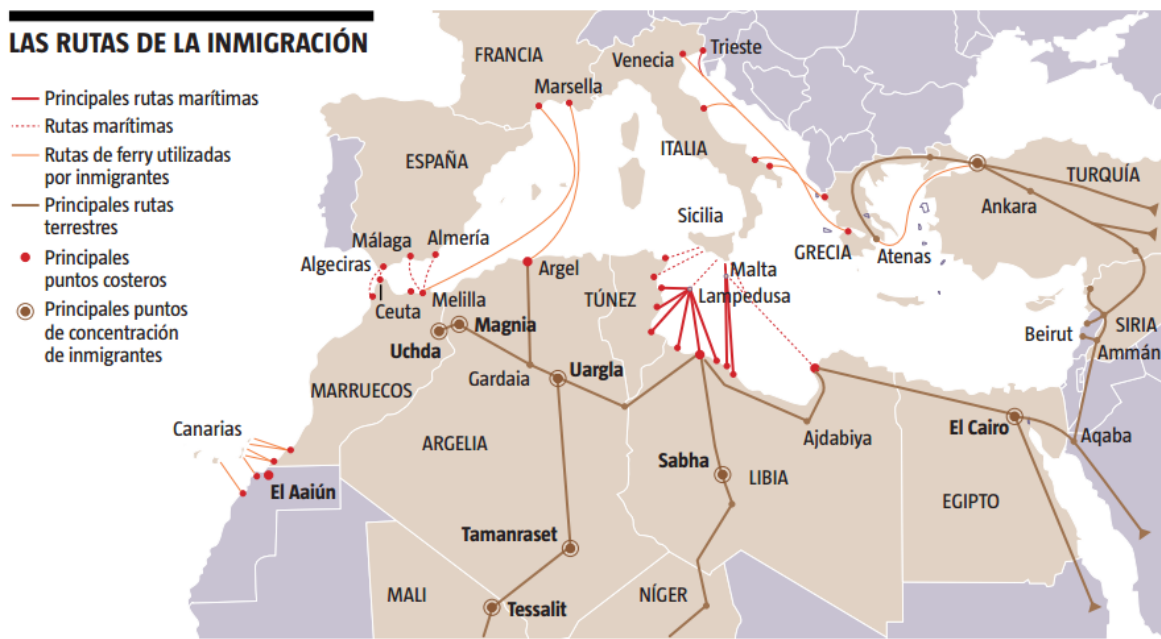
³ Frontex: Annex 1, Glossari pàg. 6

A Itàlia, amb pocs dies apareixen dos barques de càrrega, que ja sumen 1.400 immigrants. Les màfies envien barques en mal estat plenes de refugiats sense tripulació, tan sols engeguen el motor direcció a les costes Italianes o Gregues.

Al mateix gener, hi ha l'atac terrorista a París a la seu de la revista Charlie Hebdo. Al febrer, comencen a arribar refugiats de Síria a Europa. Els sirians que fugen de la guerra són els principals sol·licitants d'asil a Alemanya.

El mes següent, es comencen a veure per primera vegada a Europa les conseqüències de la guerra siriana, ja que a finals de febrer, la nacionalitat siriana encapçala la llista de sol·licituds d'asil a Alemanya.

FUENTE: iMap, BBC

LA VANGUARDIA

Tal com podem veure en el mapa publicat per la Vanguardia, les rutes que emprenen els refugiats per arribar a Europa són varies, però gairebé totes impliquen la travessera del mar Mediterrani, causant un elevat nombre de naufragis i morts.

3. ANALISI CRONOLÒGIC DE LA CRISI DELS REFUGIATS EN TERRITORI EUROPEU

3.1. ABRIL-MAIG 2015

A mitjans d'abril, la premsa comença a alertar de l'augment del flux de persones que arriben des de Turquia a les illes gregues, que no disposen d'una infraestructura adequada per acollir-los. Aquestes notícies van acompanyades amb les de nous naufragis al Mar Egeu. Un vaixell provinent de Turquia amb unes 200 persones a bord, xoca amb un escull davant l'illa grega de Rodes i s'enfonsa. Són recuperats tres cadàvers, entre ells el d'un nen. Per altra banda, el primer ministre Italià informa sobre dues barques que es troben a diverses desenes de milles de la costa de Líbia, on s'hi troben més de 400 persones. També alerta que el dia 21 hi va haver un naufragi en aigües italianes quan va bolcar un pesquer a punt de ser socorregut per un mercant portuguès. No es té notícia dels desapareguts de la catàstrofe, tot i que podrien ser més de 900. Només es van recuperar 24 cadàvers.

Equips de rescat i veïns de l'illa grega de Rodes ajudant ahir una dona a la costa després que la pastera naufragués
FOTO: Argiris Mantikos, FONT: La Vanguardia

Membres dels equips de rescat de l'exèrcit maltès carreguen el cadàver d'un immigrant al port de La Valletta, DARRIN
FOTO: Ammit Lupi, FONT: La Vanguardia.

Les autoritats Italianes demanen solucions a la Unió Europea. El president de la República Italiana demana "una iniciativa extraordinària" que impliqui la UE i també l'ONU i que tingui en compte intervencions als països d'origen dels immigrants i refugiats. Per la seva part, el governador de Sicília proposa un sistema d'immigració compartida, unes quotes, país per país, segons la seva població i potència econòmica, per canalitzar legalment el flux humà.

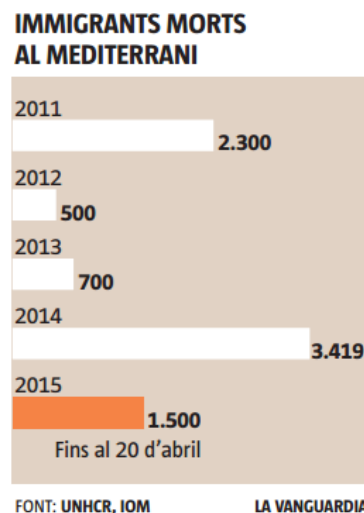
La Vanguardia explica, el dia 20 d'abril, que els líders de la Unió Europea van prendre a Brussel·les la determinació de posar tots els recursos necessaris per frenar els

naufragis d'immigrants a la Mediterrània. D'entrada triplicaran els fons destinats a la recerca i rescat dels vaixells que les màfies del tràfic d'homes utilitzen des de les costes líbies, de tres a nou milions d'euros al mes. Així mateix, buscaran la manera d'interceptar i, en el seu cas, enfonsar els vaixells.

La Vanguardia també anuncia la decisió de la UE de celebrar una cimera d'emergència per tal de revisar l'estratègia que serà proposada per La Comissió de la Unió Europea. Aquesta consta de 10 punts per millorar la política de refugiats i acció al Mediterrani davant les últimes catàstrofes alarmants de naufragis a les seves aigües: tal com podem veure al gràfic publicat per la Vanguardia, durant el 2014 l'increment de les morts al mediterrani és alarmant, i només amb els primers 4 mesos del 2015, els ofegats ja sumen 1.500.

El dia 23 d'abril, es celebra una reunió Extraordinària del Consell Europeu. Aquesta és la primera reunió significativa que celebra la Unió Europea per tal de gestionar la crisi de refugiats sirians, que a Europa està encara en una fase embrionària. El comunicat oficial de la Unió Europea exposa la necessitat de mobilitzar-se per aturar les morts al mar i abordar les causes profundes de la tragèdia. D'aquesta manera, es compromet a consolidar la seva presència al mar reforçant les operacions UE "Tritó i Posidó" i la quantitat de recursos de recerca i rescat dins Frontex; a lluitar contra els traficants millorant la cooperació amb Europol⁴, Frontex, l'EASO⁵ i Eurojust⁶ juntament amb els serveis d'intel·ligència i policials de tercers països per tal de desfer les xarxes de tràfic i jutjar-ne els autors. Per altra banda, promet començar treballs sistemàtics de identificació, captura i destrucció d'embarcacions abans de ser utilitzades, detectar i eliminar els continguts d'internet per tal d'atraure als immigrants i refugiats. Per tal de prevenir fluxos d'immigració il·legals, remarquen la necessitat de cooperació política per vigilar les fronteres amb els països africans i Turquia, juntament amb l'establiment d'un nou programa de retorn efectiu coordinat per Frontex. Per últim, remarquen que cal reforçar la solidaritat i responsabilitat internes de manera que és imprescindible que tots els estats membres compleixin amb el Sistema Europeu comú d'Asil, i també s'augmentarà l'ajuda als estats de primera línia i estudiar opcions per organitzar la reubicació entre tots els estats membres.

⁴ Europol : annex 1, glossari pàg. 6

⁵ EASO: annex 1, glossari pàg. 6

⁶ Eurojust: annex 1, glossari pag. 7

Al mateix dia, la Vanguardia difon les denúncies d'Amnistia Internacional: un de cada 23 refugiats que intenta creuar el Mediterrani mort. Aquestes morts han augmentat per les retallades de l'UE en el salvament marítim, ja que amb el salvament marítim Mare Nostrum el percentatge de morts en els trajectes del nord d'Àfrica a Europa era 1 de cada 50, i ara mateix, l'operació Tritó de Frontex per l'any 2015 no té mesures per a proporcionar el salvament i rescat de persones al mar.

Els articles de la premsa continuen atacant l'acció de la UE del canvi de l'operació Mare Nostrum (que consistia en rescat) per a l'operació Tritó de Frontex que (que es basa en el control de fronteres), significa un alt cost de vides al mar. A més també expliquen com el fluxos migratoris augmenten ja que la guerra a Síria continua, el nombre de desplaçats interns a Àfrica cada vegada creix més, i el Líban no pot assumir més ser un estat tampó, així que els refugiats del Líban ara també contempen la opció de creuar el Mediterrani per buscar refugi a Europa. La denúncia va més enllà: exposen com el consell només contempla mesures per a eradicar els fluxos migratoris actuals i a les fronteres terrestres de Grècia i Bulgària estan tancades per tanques.

L'últim dia del mes d'abril, el president de la Comissió Europea Jean-Claude Juncker va insistir a la necessitat de crear un sistema de quotes per als refugiats amb dret asil, argumentant que si no s'obren mínimament les portes d'entrada, ens sorprendran quan aquestes persones desnonades entrin per les finestres. Per altra banda, l'eurodiputada francesa Marine Le Pen insisteix en el tancament de fronteres.

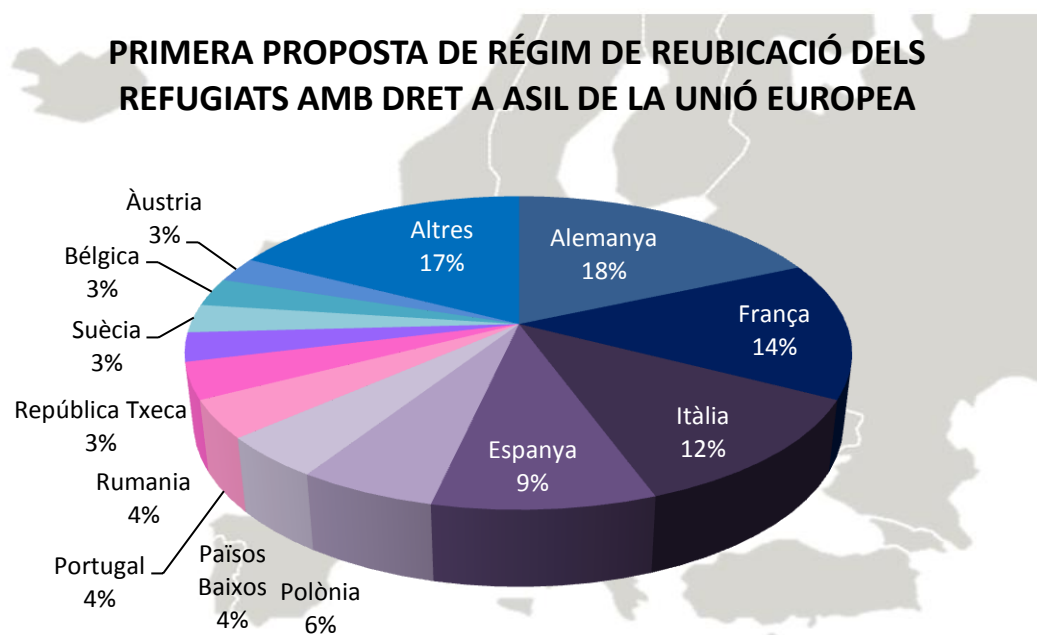
El 13 de maig, la Comissió Europea Presenta al parlament europeu, al Consell, al comitè econòmic i social i europeu i al comitè de regions una Agenda Europea d'Immigració. Aquesta agenda presenta les diferents mesures que la UE ha d'adoptar en aquest moment i durant els pròxims anys per afrontar els reptes que suposa la immigració. La necessitat immediata és protegir les persones que ho necessiten, per això la proposta de la Comissió és presentar aquesta Agenda Europea de Emigració. En aquest comunicat, la UE reconeix que fins ara, la reacció immediata ha sigut insuficient, i les respostes puntuals no funcionen. És necessari prendre mesures perquè la política col·lectiva europea no ha estat a l'altura. Respecte a l'acció immediata, es presentarà un paquet financer per triplicar la dotació de les operacions Tritó i Posidó durant el 2015-16 i per finançar un programa de reassentament⁷ a escala de la UE per tal de salvar vides al mar. Per tal de posar al punt de mira les xarxes delictives de traficant s'està estudiant el suport immediat a una possible missió contra el tràfic de migrants. Respecte a la resposta a les arribades massives a les costes sud

---

⁷ Reassentament: Annex 1, glossari pàg. 3

d'Europa es proposa una primera proposta aproximada relativa a un sistema comú permanent de la UE per a la reubicació⁸,

FONT: pròpia DADES: Agenda Europea d'immigració de la UE (Annex 1, comunicats de la UE nº 1)

Cal treballar d'immediat en l'associació amb tercers països per abordar la migració des del seu origen, per això es concedirà una dotació de 30 milions d'euros en favor dels programes regionals de desenvolupament i protecció. Finalment, és necessari utilitzar instruments de la UE per ajudar als estats membres situats a primera línia: la Comissió implantarà un nou enfocament de «punts crítics» que rebran l'ajuda de l'Oficina de Europea de Suport a l'Asil (EASO), Frontex i Europol, que permetran procedir ràpidament la identificació, el registre i la presa d'empremtes dactilars dels migrants. També es mobilitzaran 60 milions d'euros addicionals en favor dels mitjans d'acollida i de prestació d'atenció sanitària als immigrants.

L'agenda Europea de Migració també descriu els quatre pilars que cal treballar per una millor gestió de la immigració. El primer, tracta de reduir els incentius a la immigració irregular. És necessari abordar les causes profundes del desplaçament irregular i forçat en tercers països mitjançant la cooperació al desenvolupament i l'ajuda humanitària amb un pressupost de 96.800 milions d'euros per el període 2014-2020. També es crearà el pla d'acció respecte la lluita contra traficants i tractants de persones al maig de 2015. Respecte el retorn, que els tercers països han de complir les obligacions que els incumbeixen en matèria de readmissió dels seus nacionals. Es

⁸ Reubicació: Annex 1, glossari pàg. 2

reforçarà la base jurídica de Frontex i s'adoptarà un Manual sobre el retorn. El segon pilar és entorn de la gestió de les fronteres, és a dir, salvar vides i protegir les fronteres exteriors. El Fons de Seguretat Interior aporta ja més de 2.700 milions d'euros als Estats membres per al període 2014-2020, però és necessari reforçar la capacitat de Frontex, la coordinació de la UE de les funcions de vigilància costanera i la capacitat dels tercers països per gestionar les seves fronteres. El tercer és el deure de protecció que incumbeix a Europa, és a dir una política comú d'asil sòlida. L'aplicació del Sistema Europeu Comú d'Asil ha de ser coherent: cal definir unes directrius per lluitar contra els abusos del sistema d'asil. També s'instaurarà un nou sistema de seguiment i avaluació del Sistema Europeu Comú d'Asil i es reforçaran els vincles amb països considerats segurs respecte la tramitació ràpida del retorn de les sol·licituds d'asil. Entorn el reglament de Dublín⁹, és necessari un major repartiment de les responsabilitats entre els Estats membres ja que al 2014 només cinc Estats membres van tramitar el 72% de les sol·licituds d'asil a la UE. Per tal d'evitar aquest fet es prendran mesures destinades a promoure la identificació dels migrants i la presa d'empremtes dactilars de forma sistemàtica, s'augmentaran del nombre d'identificadors biomètrics controlats per Eurodac¹⁰ i s'avaluarà el Reglament de Dublín el 2016. El quart i últim pilar és la creació d'una nova política de migració legal. Aquesta ha de tenir capacitat per una bona gestió de visats, assegurar una immigració efectiva i maximitzar els beneficis pe el desenvolupament dels països d'origen.

D'altra banda, en la pròxima reunió caldrà debatre les pròximes etapes respecte el desenvolupament del Sistema Comú d'Asil, examinar noves mesures, com la creació d'un servei de guardacostes europeu comú ja que la gestió de les fronteres exteriors és cada vegada una responsabilitat més compartida.

Les negociacions a la proposta d'una quota de refugiats proposada per la UE no tarden a arribar. El 16 de maig la Vanguardia explica que França no accepta el sistema de quotes per repartir-se els refugiats entre Europa, argumentant que la proposta de Brussel·les teòricament contempla el repartiment obligatori de refugiats entre els països membres, però països com Anglaterra, Irlanda i Dinamarca no participen en la legislació comuna en matèria d'asil i refugiats. Els països de la Unió Europea no es posen d'acord, però comparant les xifres amb les dels països africans o del Líban, la xifra de refugiats acollits és ridícula: durant el 2014, la UE ha rebut 600.000 sol·licituds d'asil, només 184.000 han tingut una resposta positiva.

---

⁹ Reglament de Dublín: Annex 1, glossari pàg. 3

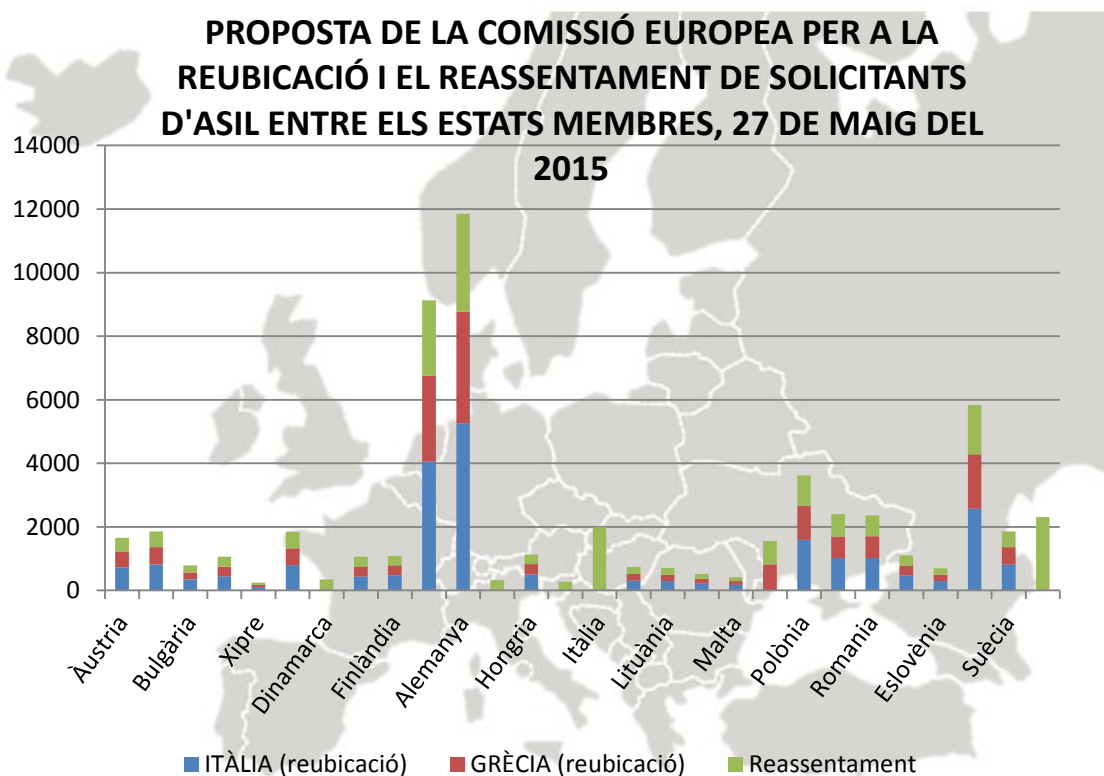
¹⁰ Eurodac: Annex1, glossari pag. 7

El dia 20 de maig, la Vanguardia anuncia més oposició als plans de la UE. El Líban no accepta els plans de la UE de llançar operacions militars a la seva àrea en contra de les màfies de traficants de persones.

El dia 18 de maig, el Consell de la Unió Europea d'Afers Exteriors aprova l'establiment de l'operació EUNAVFOR Med, una operació militar per aturar el model de negoci dels contrabandistes al Mediterrani. Segons el comunicat de la reunió, el pressupost estimat és d' 11.82 milions d'euros, i consistirà en tres fases; la primera de vigilància i avaluació de les xarxes de tràfic il·legal i la segona i la tercera es basaran en registrar i desarticular les xarxes. Més tard, Holland diu que no accepta les quotes de refugiats de la UE, argumentant que els beneficiaris no poden ser objecte de quotes. El dia 26 del mateix mes, hi ha una altra reunió d'afers exteriors, el consell centra l'atenció en la estreta relació entre immigració i desenvolupament, la base de la immigració, però no es pren cap decisió ni sorgeixen cap mena de propostes.

El 27 de maig, la Comissió Europea presenta una bateria de mesures concretes per respondre als actuals reptes migratoris, per una banda, s'acorda reforçar l'operació "Tritó i Posidó" amb un nou nombre de recursos materials i humans. A més, el pla operatiu amplia cap al sud fins a les fronteres de la zona maltesa de recerca i salvament, per cobrir la zona coberta per l'antiga operació italiana Mare Nostrum. La proposta més destacada és implantar un règim de reubicació d'emergència destinat a ajudar Grècia i Itàlia. Aquest règim s'aplica als ciutadans sirians i eritreus que necessiten protecció internacional i que hagin arribat a Itàlia o Grècia després del 15 d'abril del 2015 o que arribin després que el mecanisme es posi en marxa. Un total de 40 000 persones haurien de ser reubicades d'Itàlia i Grècia a altres estats membres de la UE d'acord amb una clau de distribució en el transcurs dels propers 2 anys. Els Estats membres rebran 6.000 € per cada persona que reubiquin al seu territori. Els principals estats que haurien d'acollir més refugiats serien en primer lloc Alemanya, seguida de França i Espanya. Les quotes consten de la reubicació entre les persones amb dret a asil que es troben actualment a Itàlia i Grècia i les que puguin venir en un futur i el reassentament de persones amb necessitat de refugi que no es troben en territori de la Unió Europea.

FONT: pròpia

DADES: comunicat de la Comissió Europea, 27 de maig del 2015 (Comunicat nº 4)

L'endemà , el 28 de maig, La Vanguardia explica la proposta del Consell Europeu: 5.297 refugiats (que segons les dades de la UE, son 5.837) s'acolliran a Espanya en 2 anys. La proposta preveu de fer-se càrrec del 10,72% dels demandants d'asil.

A finals de més, La Vanguardia alerta sobre els intents de saltar les tanques de Ceuta i Melilla van arribar a 19.000 el 2014, un 350% més. Les "mesures de dissuasió" desplegades per la Guàrdia Civil van fer fracassar els intents en un 90% dels casos.

3.1.1. EVOLUCIÓ ABRIL-MAIG 2015

Durant aquests dos mesos podem veure com la Unió Europea ha decidit començar a actuar davant les notícies de nous naufragis en aigües mediterrànies i l'augment de persones que volen sol·licitar asil a la Unió Europea que arriben a les costes italianes i gregues.

Les morts al Mediterrani a l'abril del 2015 des del 2011 sumen 5.214 vides, i la Unió Europea intenta modificar l'operació Tritó i Posidó ja que la feina de salvament que esta duent a terme és insuficient i insignificant comparat amb l'operació italiana Mare Nostrum, la qual la va començar a substituir al 2014. Cal tenir en compte que

l'operació Mare Nostrum va ser exclusivament creada per rescatar embarcacions, en canvi la operació Europea s'encarrega de la doble funció de salvar vides i protegir la frontera, fet amb un caràcter antagònic entenent que protegir la frontera significa no deixar entrar els immigrants il·legals, la majoria dels quals venen amb embarcacions precàries per el Mediterrani. A més, la duu a terme Frontex, que és l'Agència Europea per a la Gestió i Cooperació Operativa a les fronteres de la Unió Europea i no una organització d'ajuda humanitària, per tant, l'augment de recursos materials i de personal que proposa la Unió Europea no suposa igualar l'operació Mare Nostrum perquè són dues operacions amb un fons molt diferent.

La posició de la Unió Europea en aquest moment de l'inici de la crisi en territori europeu és de buscar solucions i acollir a través del pla de quotes que proposa la comissió Europea. Tot i això, la proposta de la UE inclou la reubicació de 40.000 persones però cal ser crític, si mirem les dades d'anys anteriors, durant el 2014 a Europa es van sol·licitar 484.000 peticions d'asil, per tant aquesta xifra proposada per la UE no és una solució realista. La Unió Europea també comença a posar èmfasi en la importància de només acceptar aquells que estiguin sota la necessitat de protecció d'asil i no els migrants.

A més, comencen a sorgir enfrontaments entre els Estats i la Unió Europea ja que molts no accepten les quotes de refugiats. També s'inicia la construcció d'una tanca entre les fronteres terrestres de Grècia i Bulgària, tot i que la premsa no hi focalitza l'atenció.

Durant aquets dos mesos, Vilaweb, l'altre diari analitzat no destaca cap notícia important sobre els refugiats. A més, pocs activistes s'havien mogut per anar a ajudar en els territoris més afectats ja que la crisi esta tot just en un moment gestionable i embrionari.

3.2. JUNY-JULIOL 2015

Arriba el juny i l'oposició dels estats de la UE a les quotes proposades continua. La Vanguardia exposa (15 de juny) que els països que demanen un altre repartiment són França i Alemanya, ja que la proposta els hi atribueix el major nombre de refugiats. També critiquen conjuntament Grècia, a qui acusen de no registrar correctament els immigrants i deixant-los les portes obertes per arribar a Europa del Nord. Uns 3.600 immigrants han arribat a Itàlia i uns 1.820 han mort ofegats al Mediterrani des de gener. L'endemà, a l'article s'hi afegeix Espanya, el tercer país que segons la proposta

ha d'assumir un major nombre de refugiats darrera París i Belin. Això obliga a Brussel·les a repensar una vegada més la redistribució dels demandants d'asil. El mateix dia, La Vanguardia anuncia que 400 immigrants són desallotjats d'un campament a París on vivien des del juliol. Mentrestant, Itàlia pressiona a la UE en agreujar-se la crisi de refugiats.

En un article el dia 15 juny, La Vanguardia explica que hi ha campaments improvisats a les estacions de tren i a la frontera amb França. Milers d'immigrants es queden atrapats en les fronteres ja que els països veïns augmenten els controls i els veten el pas. A més, una nova onada de refugiats sirians envaeix les fronteres Turques. Uns 3.000 civils s'han amuntegat durant tot el dia a la tanca de la frontera i al final, alguns han optat per fer-se pas entre el filat. Aquests es sumen als més de 13.000 que ja han creuat les fronteres turques en aquest mes.

Frontera entra Turquia i Grècia,

FOTO: Lefteris Pitarakis, FONT: La Vanguardia.

Durant el Consell de la Unió Europea de justícia i assumptes interiors el 16 de juny s'exposen diferents aspectes de l'Agenda Europea d'immigració tal com indica el comunicat de la reunió. Es remarca la necessitat de seguir discutint en els consells per tal d'arribar a un acord sobre la reubicació d'immigrants amb dret a asil que es troben al sud d'Europa trobant l'equilibri entre solidaritat i responsabilitat.

El dia 18 de Juny La Vanguardia publica un article amb l'alarmant xifra creixent de refugiats al món: gairebé 60 milions. Segons ACNUR¹¹. 42.000 persones són obligades cada dia a deixar les seves llars. El 51% del total de refugiats són menors de 18 anys i hi ha 1,8 milions de sol·licitants d'asil al món. Síria encapçala la llista dels principals països d'origen de desplaçats, amb 3,88 milions de refugiats. El primer país receptor de refugiats és Turquia, que acumula l'11% de desplaçats de tot el món. El país en condicions més alarmants és el Líban, que ja acull 232 refugiats per cada 1.000 habitants.

Segons La Vanguardia del 20 de juny, Hongria anuncia que construirà un mur de 175 km per aturar els immigrants clandestins que entren al país per la frontera amb Sèrbia. Actualment, han arribat a Hongria 57 000 persones, de les quals 53 000 han demanat asil. A Budapest es troben cartells oficials amb la frase: "Si vens a Hongria, has de respectar les nostres lleis".

El dia 22 de juny, el consell de Justícia i Assumptes Interiors posa en marxa l'operació militar naval de la Unió Europea per tal d'eradicar el tràfic il·legal de persones al Mediterrani EUNAVFOR Med. Es començarà per la primera fase, que consisteix en la vigilància i avaluació de les xarxes de tràfic il·legal.

A Europa, el pla Europeu per a la reubicació de 40.000 refugiats s'enfronta als Estats un altre cop segons La Vanguardia del 26 de juny. Hi ha hagut molt debat, la majoria de països reclamen quotes més baixes i Itàlia demana solidaritat. La xifra de sol·licituds d'asil s'eleva a un 185.000 en el que portem de 2015. Un 40% de les sol·licituds han sigut a Alemanya (73.100). El segueixen Hongria (32.810) i Itàlia (15.245), on la majoria de persones són de Gàmbia, Senegal i Nigèria, per tant no són considerades refugiats.

El 10 de juliol, La Vanguardia difon les dades de l'ACNUR: els refugiats de la guerra a Síria ja són quatre milions, i és el major èxode per un sol conflicte des de fa 25 anys.

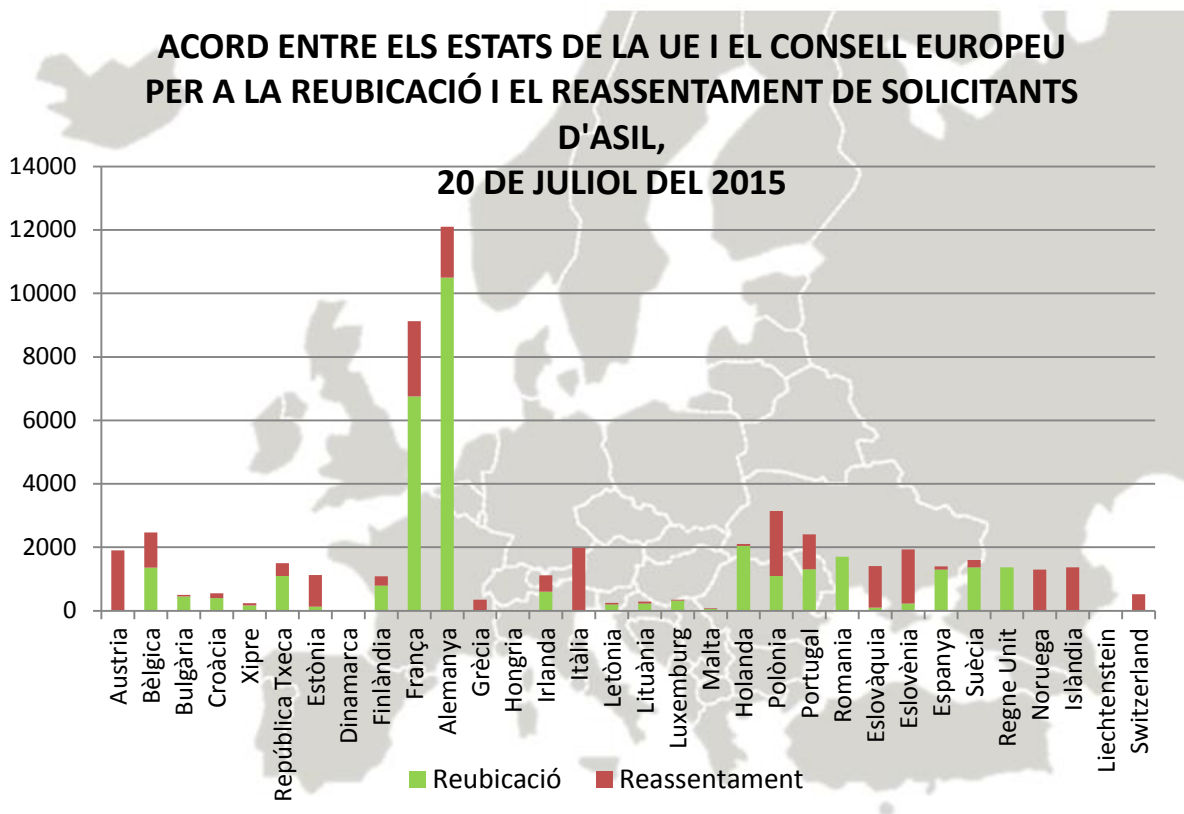
El 20 de juliol, durant el Consell de la Unió Europea de justícia i assumptes interiors es pren la decisió de designar quins són els països d'origen segur per tal de seguir un criteri i accelerar el procés de sol·licitacions d'asil. Espanya proposa una nova política de retorn per als països que fan frontera. El consell remarca l'obligació que tenen els Estats d'agafar les empremtes dactilars dels immigrants il·legals i els que demanen asil. Juntament amb els Estats, també acorden reubicar a 32.356 persones amb 2 anys amb que es troben a Grècia i Itàlia. Aquest repartiment és més equitatiu que el

---

¹¹ ACNUR: Annex 1, glossari pag. 7

que va proposar el Consell al Maig. Alemanya i França continuen amb unes quotes molt per sobre de la resta. Espanya és un dels països que varia més: si abans s'atorgaven 5.837 refugiats, ara s'han reduït en 1.400.

FONT: pròpia

DADES: Comunicat del Consell de la UE de Justícia i Assumptes Interniors, Annex: Comunicats del Consell de la UE n°7

3.2.1. EVOLUCIÓ JUNY-JULIOL 2015

Al llarg d'aquests dos mesos, les quotes de refugiats atorgades per el consell Europeu són posades sobre la taula i es reformula el repartiment acordadament amb els diferents estats. El nou repartiment és més equitatiu que el primer però els països de la UE encara queden lluny del que estan disposats acceptar Alemanya i França. Per altra banda, Espanya cedeix el tercer lloc a Polònia i retrocedeix varies posicions en acceptar només un 24% dels refugiats proposats inicialment.

Durant aquest període, Europa també ha llençat l'operació EUNAVFOR Med amb un pressupost estimat d'uns 12 milions d'euros per desarticular xarxes de tràfic de persones il·legals.

L'exili a Síria continua i ja arriba a la xifra de 4 milions de desplaçats. Les tanques de ferro no poden frenar els refugiats i que continuen arribant a Europa: Els Estats

europaus comencen a posar traves als refugiats que es van acumulant a les fronteres interiors i exteriors de la UE. Molts refugiats es troben a la frontera italiana amb França. Davant de l'allau de refugiats, Hongria ha enunciat la construcció d'un mur de 175 quilòmetres, que es suma a les fronteres que estan sent reforçades a la UE. Hongria juga un paper clau, ja que el protocol de Dublín, que regula el sistema comú d'asil de la UE, especifica que quan algú arriba al territori de l'espai Schengen o de la UE ha de sol·licitar asil al primer país europeu que trepitja. Per tant, la responsabilitat d'Hongria és que tota persona que entra al país cursi la sol·licitud d'asil. Si no es fa així, si un refugiats arriba a Àustria, Alemanya o qualsevol altre país, com que tindrà un visat d'entrada a Hongria, el poden obligar a tornar enrere.

En aquest període tampoc es destaquen articles del Vilaweb. Tampoc trobem un gruix important de testimonis de voluntaris a ajudar en els territoris més afectats.

3.3. AGOST-SETEMBRE 2015

El dia 2 d'agost Vilaweb publica un article on denuncia les condicions desesperades dels migrants a Calais. Més de 3.000 persones de les 137.000 que han arribat a Europa es troben actualment a aquest camp de refugiats no oficial de menys d'un quilòmetre quadrat a la frontera d'Anglaterra i França. Ja han perdut la vida 9 persones intentant arribar al Regne Unit enmig d'un silenci mediàtic. També s'explica les pèssimes condicions de Calais, amb només dues dotzenes de vàters portàtils i alguna latrina, cap lloc on rentar-se les mans, escombraries que atrauen les rates, accés a aigua freda lluny del campament i hores de cua per a tenir la oportunitat d'una dutxa. També hi ha molts immigrants ferits al camp, que expliquen que han estat víctimes de la brutalitat policial i dels "matons" locals. Metges del Món està fent un excel·lent treball al camp, però la magnitud de les lesions i les malalties va en augment i reclama alguna cosa més que l'ajut d'una ONG.

Camp de Calais (frontera França-Anglaterra), FOTOS: Thom Davies, FONT: Vila Web

Davant l'augment de la crisi, la ministra de l'interior britànica ha demanat un nou pressupost de 8,3 milions d'euros per a reforçar la tanca de la frontera amb França anomenada 'la fortalesa Calais' amb encara més filferro de pues.

Així mateix La Vanguardia, el dia 3 d'agost, també retrata Calais des de la perspectiva del posicionament dels governs dels dos països. Hollande i Cameron demanen ajuda a Grècia i Itàlia davant la crisi de Calais i les culpen d'una política de portes obertes i de no complir amb el control de les fronteres exteriors i el sistema de registre d'immigrants i refugiats. A més, Gran Bretanya retalla les assignacions setmanals de 52€ als refugiats al país. També explica que hi ha centenars de joves que cada nit intenten creuar el canal de la Mànega. Les mesures per impedir arribar a l'Eurotúnel són unes tanques que s'han posat en les últimes hores i un reforç de 120 agents francesos. Només 150 immigrants han aconseguit colar-se al tren llançadora per entrar a Anglaterra. A la nit, 300 joves havien intentat creuar la tanca d'acer, però els policies francesos els van reprimir amb gasos lacrimògens.

Policies antidisturbis francesos a la rampa de l'euro túnel després de expulsar a grups de immigrants que accedien a la zona de camions,
FOTO:Pascal Rossignol, FONT: La Vanguardia.

A mitjans d'agost (dia 15) La Vanguardia publica el retard de les ajudes de la UE a Grècia i Itàlia. El Comissari europeu de Migració, Assumptes Interns i Ciutadania va anunciar el dia 14 d'agost que arribarien a Grècia 30 milions d'euros del Fons d'Asil. Immigració i Integració prometen accelerar la tramitació de 2,74 milions del fons d'emergència. Al juliol es calcula que arribaran a Grècia des de Turquia 50.000

immigrants, una xifra que supera la de tot l'any passat a les illes de Kos i Lesbos que ja estan actualment desbordades.

Segons La Vanguardia del dia 19 d'agost, Frontex anuncia una bateria de més xifres alarmants: 79.286 persones han arribat a territori Europeu durant aquest any. Només al Juliol, 107.500 persones van arribar a Europa i entre el 8 i el 14 d'agost, quasi bé 21.000 persones han arribat a Grècia des de Turquia. Grècia ha rebut 135.000 amb el que portem d'any. Prop de 18.300 immigrants han sigut rescatats del mar Egeu per Turquia. La Vanguardia també contrasta l'actuació del govern d'Hongria que ha creat unes unitats especials de defensa anomenades "caçafrontera" per a substituir els policies que es trobaven a la frontera entre Hongria i Sèrbia, on ja s'ha començat també la construcció del mur de 177 km.

El dia 21 d'agost, Londres i París acorden diferents mesures per tancar l'Eurotúnel als refugiats segons publica La Vanguardia. Anglesos i francesos busquen perseguir les màfies que trafiquen els immigrants, que poden arribar a cobrar fins a 10.000 euros per a passar la frontera de forma clandestina. També crearan un centre comú de control per a rebaixar la tensió a l'Eurotúnel. Hi haurà noves barreres, càmeres de vigilància, projectors de llum i material de detenció amb infrarojos. Londres també pacta el desbloqueig de 10 milions d'euros per a assegurar la impermeabilitat de la frontera durant els dos anys següents. L'acord també estableix la cooperació de forces policials franceses i britàniques. Ara mateix hi ha 3.500 persones atrapades a la frontera. França i Anglaterra no són els únics països que posen traves als immigrants. Eslovàquia ha anunciat que no acceptarà refugiats musulmans. Defensant la seva postura, el ministre d'interior ha assenyalat que en un país de majoria catòlica, falten mesquites per els musulmans, per tan ha dit "com podríem integrar als musulmans aquí si no es senten bé?" tot assegurant que no es tracta d'un acte de discriminació.

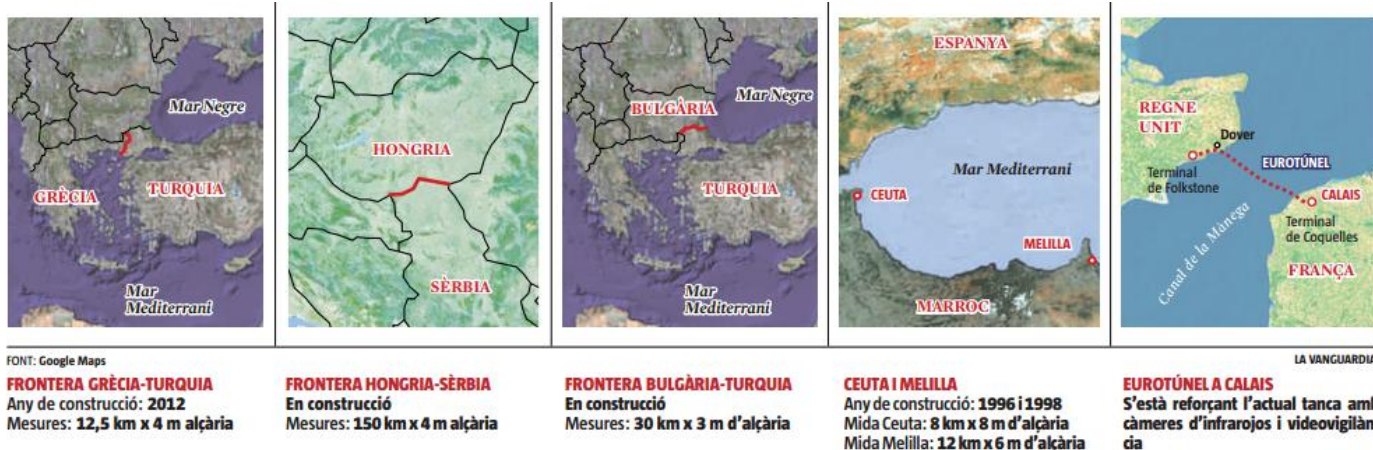

Immigrants bloquejats a la frontera entre Grècia y Macedònia demanen poder seguir el seu camí cap al nord d'Europa,
FOTO: Teofilovski, La Vanguardia.

Per altra banda, Macedònia declara l'estat d'Emergència. La Vanguardia (21 d'agost) explica que Gevgelija, una ciutat de Macedònia que fa frontera amb Grècia és plena de policia antidisturbis. Gasos lacrimògens i vehicles armats intenten evitar la entrada de refugiats després que el govern hagi declarat l'estat d'emergència. Fins a 2.000 persones passen cada dia per els carreres d'aquesta ciutat de 15.000 habitants. L'estació d'on surten trens cap a Europa, està col·lapsada. El portaveu del Ministeri assegura que les fronteres oficials no estan tancades, només les il·legals com aquesta de Gevgelija. Vilaweb també en fa ressò (23 d'agost) . Exposa que la Unió Europea ha considerat aquesta situació la crisi migratòria més greu des de la Segona Guerra Mundial: Macedònia assegura que des de mitjans de juny més de 42.000 persones han travessat la frontera i les autoritats gregues informen que des del juny han arribat més de 160.000 immigrants a les seves costes, cinquanta mil dels quals l'últim mes. Milers d'immigrants travessen Macedònia direcció Sèrbia i Hongria, després de passar uns quants dies atrapats a la frontera entre Grècia i Macedònia. Han hagut d'evitar els filferros que hi havia a les tanques de la frontera i han suportat una actuació contundent de la policia, que va fer servir bales de goma i gasos lacrimògens. Davant aquesta situació Hongria ha anunciat que la tanca serà de quatre metres d'alçària en el curs dels cent setanta-cinc quilòmetres de frontera.

El dia 23 d'agost, la Vanguardia fa un repàs de les fronteres construïdes o en construcció dins la UE en un intent de detenir l'allau de refugiats. Actualment, hi ha fronteres blindades o en construcció d'una tanca.

FONT: La Vanguardia

La més antiga és la frontera de Ceuta i Melilla, amb un mur de 8 km i 8m d'altura a Ceuta i un mur de 12 km i 6m d'altura, construït el 1998 a Melilla. Diverses ONG han denunciat que el govern hi ha col·locat filferro punxegut pel mal que causa als immigrants que la intenten saltar. La frontera entre Grècia i Turquia, construïda al 2012 consta d'un mur de 12,5 km i 4 m d'altura que ha suposat la desviació de les

rutes migratòries al mar Egeu, fent una travessa molt més perillosa, que no ha suposat un impediment per a arribar a les illes gregues. A l'Eurotunnel, l'actual tanca serà reforçada amb càmera d'infrarojos i videovigilància i quatre metres més de mur als punts més sensibles. Cameron ordena als propietaris de les cases, hostals, hotels... on hi ha immigrants que no tenen dret a residència que els expulsin, si no s'hauran d'enfrontar a una multa o fins i tot a la presó. El govern pagarà als taxistes perquè allunyin els immigrants de Calais. Les dues tanques en construcció són a la frontera entre Hongria i Sèrbia, de 150 km i 4m d'altura, justificada per el primer ministre hongarès, que ha dit "No hi ha hagut cap idea millor". L'altra és la Frontera entre Bulgària-Turquia de 30km i 3m d'altura, també s'ha reforçat la zona amb mil policies i s'ha expressat la intenció d'allargar la tanca 130km més.

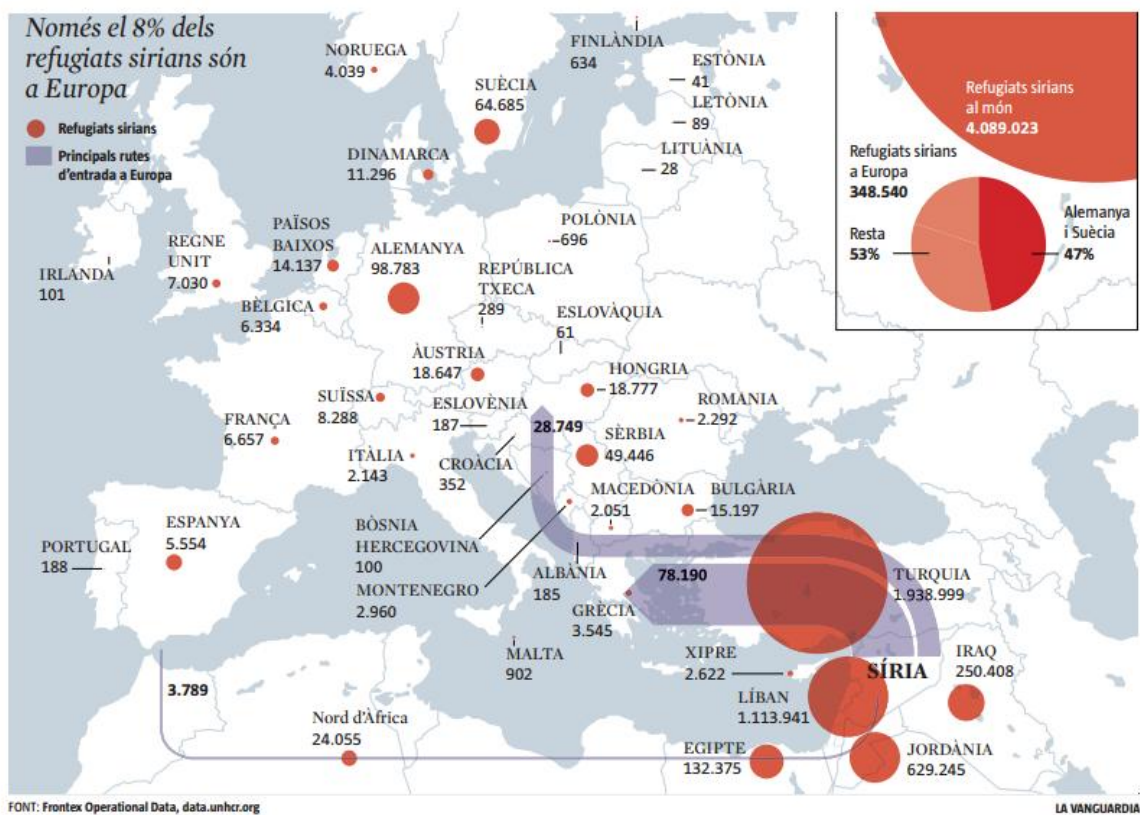
El dia 25 d'agost, Vilaweb explica la situació de la UE, que no sap què fer amb l'arribada de milers de refugiats. Els representants d'Alemanya i França insten a Itàlia i Grècia a obrir centres de registre de refugiats, per tal de poder retornar immediatament als seus països els qui no tinguin dret a asil. La UE no aconsegueix posar-se d'acord amb els Estats sobre el sistema de quotes de repartiment de refugiats. L'estat espanyol, al·lega que el problema és que tinguin caràcter obligatori.

Els Estats de la UE cada vegada prenen posicions més distants. La Vanguardia anuncia el dia 26 d'agost que Alemanya renúncia a tornar a les fronteres els sirians que busquen asil trencant amb el reglament de Dublín i el codi Schengen enmig d'aplaudiments des de Brussel·les. El mateix dia, Vilaweb explica que Hongria ha decidit recórrer a la policia per aturar els refugiats que hi volen entrar. Milers de refugiats són a la frontera entre Sèrbia i Hongria, on més de dos mil autoritats hongareses els barren el pas amb filferro espinós. La policia també ha arribat a disparar gasos lacrimògens en un campament de refugiats per evitar que se n'anessin centenars de persones. El govern hongarès continua la construcció de la tanca i s'ha proposat d'enviar-hi l'exèrcit.

A Alemanya (La Vanguardia 27 d'agost) un centre de refugiats és atacat per un grup de neonazis. Merkel el visita i és escridassada per els veïns de la localitat que reclamaven que primer es preocupi de la seva gent, segons explica Vilaweb. La Vanguardia també es fa ressò sobre la tensió xenòfoba creixent a Alemanya, que amb només aquest any, s'han comptabilitzat 200 atacs d'extrema dreta a centres de refugiats.

L'endemà, La Vanguardia pública que ACNUR assegura que la crisi migratòria a Europa d'aquest estiu és perfectament gestionable, ja que només el 8% dels refugiats sirians estan a Europa, dades insignificants comparat amb altres països com Turquia, el Líban o Jordània. Comenta també que la majoria de sirians que es van trobar una Unió Europea lliure de barreres es troben actualment a Alemanya i Suècia. Tot i així, l'acumulació de refugiats a Sèrbia degut el tancament de fronteres d'Hongria també és molt significant. Publica també que 3.000 persones han estat salvades durant aquest període, 1.047 més que l'any anterior durant el gener fins l'agost. Així ho publica la Vanguardia aquest mateix dia, juntament amb un mapa on detalla les sol·licituds als diferents estats europeus

El dia 29 d'Agost es localitza a Àustria un camió frigorífic amb setanta-un refugiats asfixiats segons Vilaweb, i una cinquantena segons La Vanguardia. L'endemà, se'n localitza un altre que transporta vint-i-sis persones amagades, que són rescatades tot i que tres nens es troben en estat crític per deshidratació. El conductor, de nacionalitat romanesa, és detingut, tot i haver intentat fugir i quatre persones passen disposició judicial respecte el primer camió.

El dia 1 de Setembre, Barcelona comença a moure's per acollir. La Vanguardia difon la idea de l'Ajuntament de Barcelona, una ciutat que lideri una xarxa de refugis que aculli ciutadans sirians o altres persones que fugin de la guerra. Sant Feliu de

Llobregat i Sabadell han sigut els primers municipis catalans a sumar-se a la iniciativa. A Tarragona, Lleida, Mallorca i Manresa, diferents partits polítics i mocions municipals sol·liciten que aquestes ciutats s'adhereixin al pla. Vilaweb explica, aquest mateix dia, que encara no es pot parlar d'una xifra concreta, perquè s'ha d'examinar quina capacitat d'acollida hi haurà, i les entitats remarquen que la prioritat és que sigui una acollida de qualitat. Per altra banda, la Generalitat reclama al govern del PP que fixi una postura concreta sobre aquesta qüestió.

Paral·lelament França i Anglaterra anuncien la construcció d'un campament per a 1.500 immigrants a Calais per a principis d'any. El cost serà de 25 milions d'euros, dels quals 5 milions els posarà Brussel·les (La Vanguardia, 1 de setembre)

Al mateix dia, els dos informatius expliquen la trobada del Rajoy amb la Merkel. La Vanguardia explica que els dos recolzen que UE ha d'organitzar una distribució equitativa dels refugiats entre els estats membres. La Merkel fa una crida no seguir als atacs racistes d'extrema dreta.

La situació i actuació dels països situats a l'est d'Europa és totalment diferent. La Vanguardia explica com Eslovàquia, la República Txeca, Hongria i Polònia mantenen la negativa a les quotes de refugiats de la UE. Vilaweb denuncia que la policia hongaresa prohibeix el pas a centenars de refugiats sirians amb bitllets ja comprats que volen entrar a l'estació de ferrocarrils de Budapest. La policia austríaca estima que més de 3.650 immigrants han passat les últimes vint-i-quatre hores per l'estació oest de Viena, camí d'Alemanya.

L'informatiu Vilaweb fa ressò sobre les rutes que segueixen els refugiats, que miren d'arribar a la frontera entre Sèrbia i Hongria després de creuar el mar Egeu des de Turquia i aconseguir travessar la frontera entre Grècia i Macedònia. Si l'aconsegueixen de travessar ja no hi ha cap frontera fins a la seva destinació a Alemanya o a qualsevol altre país de la Unió, a excepció de la Gran Bretanya. La posició del govern hongarès és molt dura. Ha bastit un mur provisional, ha retingut refugiats i els ha internats en camps.

Migrant route to Germany

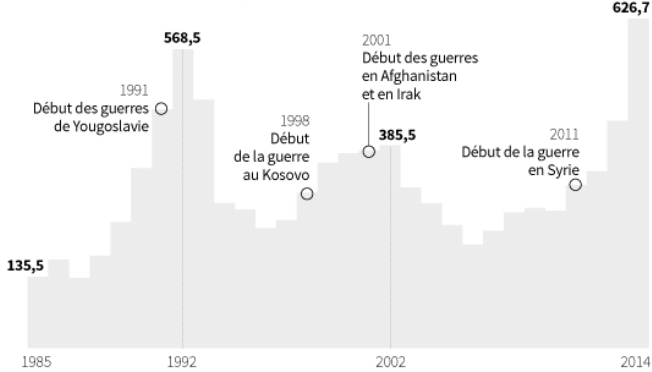
FONT: Vilaweb, extret de BBC
 DADES: Europol

També publica un mapa del dossier gràfic de “*Le Monde*” (veure pàgina següent), que explica on van a parar els grups principals de refugiats i de quina manera cada estat europeu hi adopta una política particular. S’hi veuen les demandes i les acceptacions i s’hi marca quants mesos tarda una demanda a ser acceptada, quants diners donen per a suport a cada estat i a partir de quin moment els refugiats poden treballar. També les sol·licituds acceptades detallant-ne la nacionalitat i el país on s’han demanat.

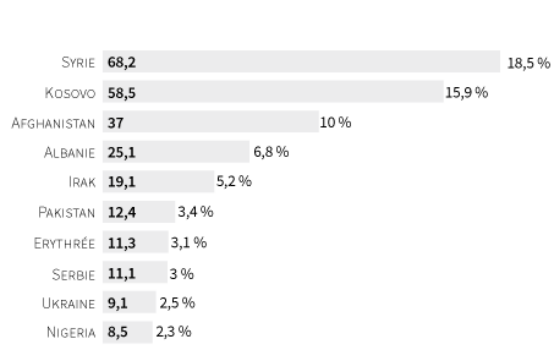

LA PLUS GRANDE VAGUE DE RÉFUGIÉS DEPUIS 30 ANS

Evolution du nombre de demandeurs d'asile dans les pays membres de l'UE depuis 1985, en milliers

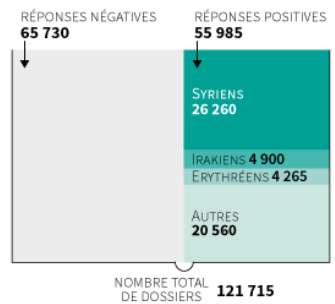
Les dix principaux pays d'origine des primo-demandeurs d'asile dans l'UE, en milliers et en %, en 2015*

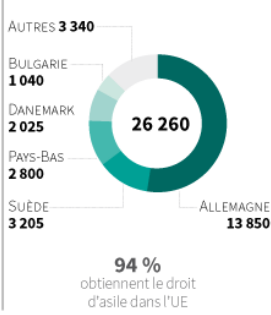
SYRIENS, IRAKIENS ET ÉRYTHRÉENS PRIORITAIRES

* Entre janvier et fin mai

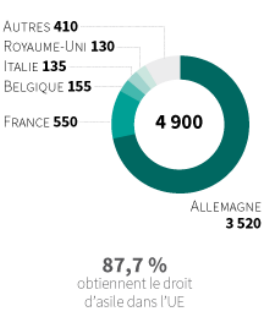
Répartition des réponses au dossier de demandes d'asile, en première instance, au 1er trimestre 2015

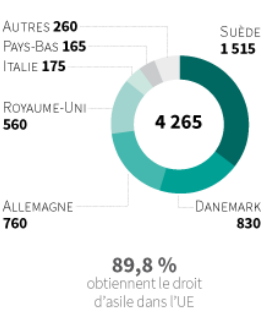
Où s'installent les Syriens ?

Où s'installent les Irakiens ?

Où s'installent les Erythréens ?

El Vilaweb explica el 2 de setembre que a Barcelona s'ha registrat un increment del nombre de peticions d'asil durant aquest 2015. El projecta de Colau summa ciutats importants com València, el Prat de Llobregat o Granollers. La Generalitat també es mobilitza, i ha organitzat una reunió amb les entitats de suport als refugiats per consensuar una resposta al drama migratori. El govern espanyol diu que assumirà la seva quota de refugiats proposada per la UE.

El dia 3 de setembre continuen les alarmes a Hongria, on hi passen entre quatre i cinc mil refugiats al dia. El Vilaweb explica com la policia i els operaris de l'estació de Budapest, que havia estat tancada durant dos dies, han fet baixar els refugiats dels trens. Altres trens han engegat amb refugiats a bord, però s'han aturat als 10 minuts quan la policia ha entrat al tren per portar els refugiats en camps d'acollida. Hongria culpa a Alemanya per la seva política de portes obertes que incita als refugiats a creuar Europa. El discurs d'Oban, el primer ministre Hongarès, és molt dur amb els refugiats, ha dit textualment "La nostra obligació moral és deixar-los clar que no han de venir, que és perillós venir, que no podem garantir que siguin acceptats". Els refugiats estan desesperats, un refugiat sirià diu: "Hauria d'haver mort allà, a la meva terra, perquè en el camí cap a Europa he mort cent vegades".

La Unió Europea estudia ampliar el número de refugiats que estan disposats a acollir. El president del Consell, ha dit que cal una 'distribució justa d'almenys 100.000 o 120.000 refugiats entre els estats de la UE i ha demanat 'solidaritat' tot i les negatives de les quotes de diversos països, segons Vilaweb, 3 de setembre. Contrastant aquests fets, La Vanguardia publica aquest mateix dia, que centenars d'immigrant intenten entrar a UK de forma clandestina bloquejant l'Eurotúnel i el servei de trens. Entre 3.000 i 4.000 immigrants viuen en campaments al voltant de Calais. Els britànics defensen que acollir ciutadans sirians agreujarà la crisi, ja que els encoratjarà a emprendre el viatge cap a Europa. La majoria de països acusen a Alemanya d'estar posant en perill la zona Schengen al no aplicar el tractat de Dublín

La Vanguardia , 3 de setembre, alerta d'una nova arribada massiva a Atenes de refugiats des de Turquia. Uns 2.300 refugiats i immigrants han desembarcat a Atenes, provinents de Lesbos. Durant aquest any, ja han mort més de 2.500 refugiats ofegats al Mediterrani. Cada viatger paga entre 1.000 i 1.500 euros per un viatge de 3 hores. Segons ACNUR, a finals d'any podrien haver mort 3 vegades les víctimes del Titànic. Aquesta arribada massiva ha suposat almenys 11 ofegats en un dia. Un d'ells és l'Aylan, un nen que va aparèixer mort en una platja de Bodrum, a Turquia. La seva barca va naufragar i el germà de cinc anys i la mare també van morir ofegats. La

imatge de l'Aylan arriba a tot el món, obrint un debat sobre el cost de la crisi humanitària i el tancament de fronteres.

Cadàver de l'Aylan a les costes turques, un nen entre 2 i 3 anys.
FOTO: Tringer / REUTERS

El dia 03 de setembre la Comissió Europea presenta un Expedient institucional, que és la decisió del consell relativa a l'establiment de mesures provisionals en l'àmbit de la protecció internacional a favor de Itàlia i Grècia per fer front a la situació d'emergència respecte la massiva arribada d'immigrants il·legals. En aquest document s'estableixen les bases de la reubicació de 40.000 persones (24 000 sol·licitants d'Itàlia i 16 000 de Grècia). Es recalca que és necessària la cooperació administrativa entre estats membres directa i n'estableix les bases. Els estats membres indicaran regularment el numero de sol·licitants que han de ser reubicats als seus territoris. Itàlia i Grècia identificaran a cada sol·licitant i presentaran la informació als altres estats. La reubicació només es podrà començar un cop preses les empremtes dactilars, llavors el trasllat tindrà lloc en menys de dues setmanes. Els estats només tenen dret a negar-se a la reubicació si la persona és perillosa per a la seguretat nacional o l'ordre públic i podran demanar tota la informació pertinent. Alhora de reubicar es tindrà en conte: si el sol·licitant és menor, mantenir les famílies unides i informar en un idioma que el sol·licitant entengui. El sol·licitant, un cop reubicat, no podrà marxar del país, sinó no serà readmès.

En el comunicat del dia 3 de setembre , la UE també proposa mesures de recolzament operatiu a Itàlia i Grècia. Els estats membres han d'oferir experts nacionals per al control, identificació, valoració de la reubicació i organització de les operacions de retorn. També rebran ajuda de les diferents organitzacions com OEAA, Frontex i altres agències pertinents. Al seu torn, Itàlia i Grècia han de presentar un pla amb mesures

en l'àmbit de l'asil, primera acollida i retorn per tal de millorar la capacitat, qualitat i eficiència dels seus sistemes d'asil.

El Vilaweb exposa el 4 de setembre l'enfrontament entre Catalunya i Espanya. El govern espanyol ha advertit aquest divendres a Barcelona i Madrid, que han creat circuits d'acollida als refugiats sirians, que aquesta és una "política d'Estat" i que per tant han d'actuar de manera "coordinada" amb l'administració espanyola i autonòmica.

En un extens article, Vilaweb publica el 3 de setembre que en els últims mesos, les peticions d'asil als països europeus ja arriben a 100.000 i es calcula que 137.000 persones han arribat a Europa travessant la Mediterrània, el doble que l'any passat en aquestes mateixes dates. Alemanya i Suècia reben el 47% del total de peticions que hi ha a Europa. L'arribada d'immigrants no s'atura. Segons ACNUR més de 2.500 refugiats i immigrants han mort des de gener.

A les illes gregues, hi continuen arribant persones, i els conflictes van en augment. La policia Grega gaseja amb gasos lacrimògens als immigrants que intentaven pujar forçadament al ferri. Hores abans alguns habitants de Kos havien atacat amb bats els refugiats que es trobaven allà amb crits de "torneu als vostres països!". Hi va haver varis ferits. (La Vanguardia 5 de setembre)

El mateix dia 5, Vilaweb publica que Hongria continua apostant per una política repressiva de cara als refugiats i considera la possibilitat de mobilitzar l'exèrcit per a defensar les fronteres. Un refugiat ha mort després de caure a la via del tren, segons va informar la policia hongaresa. El dia 5 setembre milers de

refugiats que des de fa dies
 Refugiats caminant de Budapest fins a Àustria,
 FOTO: @Refugees

eren a l'exterior de l'estació de tren central de Budapest per a poder sortir d'Hongria comencen una marxa a peu en direcció a la frontera amb Àustria, en una ruta de dos-cents cinquanta quilòmetres. Han pres aquesta decisió desesperats després d'esperar dies i dies sense poder continuar el viatge cap a Alemanya i altres estats de la Unió

Conseqüentment, uns quatre mil refugiats arriben en un matí a la frontera austríaca, on la població ha començat a preparar l'acollida dels refugiats. Molts ciutadans s'han dirigit als supermercats per comprar aigua i menjar i han portat roba, mantes i sabates a prop de les estacions d'autobusos i trens. Alguns activistes pels drets humans austríacs i alemanys han organitzat un comboi de cotxes particulars per anar a recollir els refugiats que no han aconseguit arribar als seus països.

El mateix 5 de setembre Vilaweb publica que el canceller austríac ha anunciat que el seu govern i Alemanya havien acordat deixar que els refugiats que arriben d'Hongria escapant del conflicte a Síria puguin travessar les fronteres i entrar als seus països. Per altra banda, Londres accepta acollir refugiats. A Espanya, Rajoy s'avé a acollir a tots els refugiats que tinguin dret a asil. Aquest gir de posició es deu a les pressions dels ajuntaments de les grans i petites ciutats.

La solidaritat de Viena és de curta durada. El dia 7 de setembre La Vanguardia alerta que Àustria anuncia el retorn a la normalitat a les fronteres mentre Hongria es prepara per impedir noves arribades per el sud.

A Grècia, el flux de refugiats que arriben per el mediterrani no s'atura. S'estima que a l'agost van arribar a Kos 13.000 refugiats, el doble que el mes anterior. "L'EI controla les vides de tothom. No ens permet fer res, fins i tot cantar o escoltar música està prohibit" explica un refugiat sirí. Davant la comissaria de la policia local de Kos, tots aquells que no tenen documents esperen llargues hores sota un sol abrasador per obtenir documents que els permetin continuar el viatge. La Vanguardia explica (dia 7 de setembre) que alguns dels nouvinguts a l'illa són tractats per equips de l'ONG Metges sense Fronteres i que les onegés desplaçades a la illa distribueixen aliments i aigua per alleugerir la interminable espera.

En canvi, en Marc Senyé, foto-periodista amb el qual he pogut contactar que va ser a Kos durant el setembre descriu una realitat molt diferent. Assegura que a la illa no hi ha cap ONG ni cap organisme europeu com FRONTEX, sinó tan sols un grup de 8 o 9 voluntaris. També ens explica que els refugiats no estan informats, contràriament a les demandes dels comunicats de la UE on es reitera que cal que les autoritats informin de les polítiques Europees als refugiats. En Marc parla sobre la política de "portes obertes" de Grècia, ja que és un país de pas per als refugiats, i de la policia que es limita a timbrar el bitllet dels refugiats després de 5 o 6 dies d'espera per agafar el ferri cap Atenes. Abans de poder arribar al continent, els refugiats que han arribat amb

barques de juguina a la nit es troben desemparats i s'instal·len al port amb tendes, o a un hotel abandonat de l'illa que el govern no tarda en desallotjar.

El dia 8 de desembre, La Vanguardia publica que Espanya accepta la quota de 15.000 immigrants i els ministres d'exterior i interior adverteixen que tot dependrà de la disponibilitat de caixa. Rajoy no aclareix les peticions dels governs ni de ONGs disposades a acollir refugiats. L'Estat ha passat dels 10 milions d'euros de l'any passat als 53 assignats per al que ve: un augment de gairebé el 450%, important en termes relatius tot i que pràcticament insignificant si es compara amb els 6.000 milions que Alemanya acaba d'anunciar per atendre aquesta crisi. Catalunya insta el Govern central a concretar quants refugiats està disposat a acceptar i com es distribuiran.

El 8 de setembre, La Vanguardia fa ressò de les declaracions de Juncker. El president de la comissió Europea ha confirmat els plans de distribuir 160.000 refugiats de forma "obligatòria" entre els estats membres ja que els refugiats no paren d'arribar a Grècia. Uns 30.000 immigrants o refugiats continuen bloquejats a diverses illes gregues en espera de poder fer el salt al continent. També publica que durant la nit hi ha hagut enfrontaments amb la policia, quan 6.000 persones intentaren pujar a un vaixell amb capacitat per a 2.500 que partia cap a Atenes. Lesbos, on encara es concentren uns 15.000 refugiats en un territori que normalment no passa de les 80.000 ànimes, la població local i les organitzacions humanitàries es declaren desbordades. Ahir van passar per la frontera de Grècia amb Macedònia unes 2.000 persones, en grups i per torns coordinats per la policia però n'hi ha 8.000 més esperant.

Tot i això, segons La Vanguardia del dia 10 de setembre, les reaccions i les accions dels estats membres europeus no coincideixen amb el pla solidari de la Unió Europea que defensa que hi han mitjans per acollir 160.000 refugiats. Dinamarca atura a la seva frontera amb Alemanya uns quants trens amb refugiats. Polònia es resisteix a acceptar refugiats per por de l'islam defensant la identitat catòlica del país. Per contra, més de 10.000 parròquies han anunciat que podien acollir 40.000 refugiats. Països com Àustria o Bèlgica han plantejat que sinó volen participar en aquest esforç, se'ls retiri part dels fons comunitaris. La negativa d'Hongria als refugiats complica molt la vida a les persones que han de travessar el territori, una periodista d'un canal de televisió hongarès va ésser acomiadada per haver donat una puntada de peu i fer la traveta a immigrants que fugen de la policia, alguns amb nens en braços.

A Espanya, el Consell de Ministres aprova una subvenció d'ajuda directa al Sistema d'acollida i integració dotada amb 13 milions d'euros. La ciutat de Girona també es

mou per als refugiats, l'ajuntament ha celebrat una reunió per establir una postura comuna a l'hora de gestionar l'acollida.

El 13 de setembre Alemanya introdueix controls a les seves fronteres ja que Munich es declara incapaç d'acollir-ne més. La Comissió ha dit que el restabliment temporal de controls fronterers amb Àustria és previst dins del tractat de Schengen per a casos excepcionals. (Vilaweb, 13 de setembre)

Durant el Consell de la Unió Europea de Justícia i Assumptes d'Interior del dia 14 de setembre els ministres han estat informats sobre la situació per arribar a diverses conclusions. La Comissió i els estats membres acorden desenvolupar les possibilitats de reassentament i augmentar el suport als camps de refugiats propers als països d'origen. També ressalten la importància del control de fronteres per a la gestió dels fluxos d'immigrants. Respecte Grècia, es demana que reforci les capacitats de recepció, el sistema d'asil i el control de fronteres, sempre respectant els drets humans i la seguretat. Durant la reunió s'acorda que cal redistribuir 120 000 persones i es recorda la importància de unes lleis efectives de retorn i readmissió a tercers països d'aquells que no tenen dret a asil.

La Vanguardia treu un article l'endemà (15 de setembre) explicant que la UE ajorna la quota de 120.000, ja que els governs dels diferents estats s'hi ha oposat. Els països de l'est temen que la iniciativa de les quotes tingui un efecte crida als refugiats. La UE assegura que la zona Schengen està en perill: Berlin ha establert controls a les fronteres, Àustria ha enviat l'exèrcit a les seves fronteres, Eslovàquia, Hongria, Holanda i Finlàndia ha decidit instaurar controls aleatoris i puntuals als seus punts d'entrada i França i Bèlgica no descarten fer el mateix. A més, el govern hongarès ja ha tancat l'últim tram dels seus 175 quilòmetres de frontera amb Sèrbia i des d'avui, tota persona que travessi la frontera de manera irregular podrà serà arrestada i jutjada. A més, Hongria ha començat a definir el projecte de construir un altre mur a la frontera amb Romania. Davant del comportament dels estats europeus, el responsable d'ACNUR ha expressat la seva decepció per a la "desunió " europea i recorda que el 1956, quan no existia la UE ni Schengen, ja es va acordar el repartiment de 140.000 refugiats hongaresos des d'Àustria a varis països.

L'exercit hongarès instal·la l'últim filferro de la balla entre Sèrbia i Hongria,
Foto: Attila Kisbenedek, FONT: La Vanguardia

Degut al blindatge hongarès, els refugiats van a la recerca d'una altra ruta. La millor opció és Croàcia que ha anunciat que deixarà passar als immigrants però alerta dels camps de mines, restes de la guerra dels Balcans, que hi pot haver a certes zones del seu territori. També es declara disposada a acollir fins al 1.500 persones al dia, i calcula que n'arribaran 4.000 en els propers dies

FONT: La Vanguardia

Els canvis de ruta també s'han vist afectats per l'arribada del fred. Molts refugiats opten per arribar per terra a Grècia. Turquia fins hi tot ha suspès línies de bus que apropaven des de les principals ciutats turques a les fronteres gregues. (La Vanguardia 17 de setembre).

Un refugiat sosté el seu fill entre la multitud vigilada per la policia croata que intenta agafar el tren a Tovarnik, Croàcia. FOTO: J Mitchell / Getty, FONT:La Vanguardia

A Catalunya, l'àrea metropolitana de Barcelona insta la Generalitat i el Govern espanyol a accelerar mesures d'ajuda als refugiats. Colau va anunciar que destinarà "almenys 10,5 milions d'euros" del superàvit municipal per atendre els sol·licitants d'asil, tant per als que han de venir com per als que ja són a Barcelona.

Tant Vilaweb (17 de setembre) com La Vanguardia (18 de setembre) publiquen que la UB anuncia que cedirà 20 places d'allotjament i oferirà la matrícula gratuïta per als refugiats sirians que vulguin continuar els estudis.

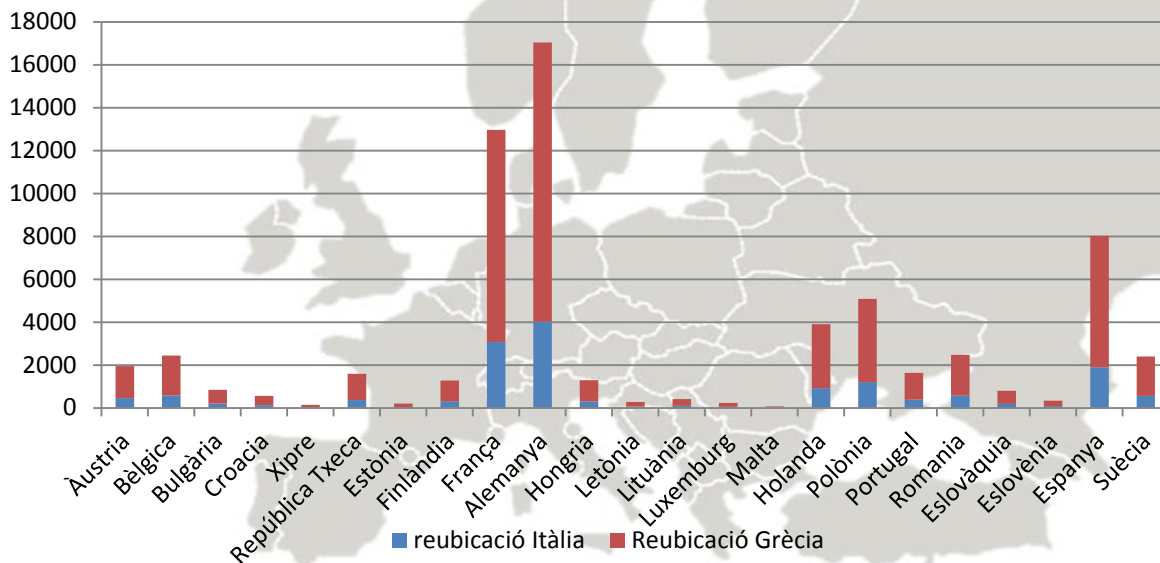
Segons la Vanguardia del dia 18 de setembre, Croàcia es declara desbordada per el flux creixent de refugiats, i als països de l'est entren en una picabaralla: la policia eslovena deté un tren amb 200 immigrants que arribaven des de Croàcia. Budapest acusa a Zagreb d'enviar immigrants a Hongria i Eslovènia. Hongria es planteja de construir una tanca a la frontera croata, a més de la romanesa i la ja construïda amb Sèrbia. També autoritza les armes no letals com bales de goma, artefactes pirotècnics i granades de gas lacrimogen per tal de reforçar el poder de la policia i l'exèrcit davant dels immigrants.

Espanya també es veu afectada per l'arribada de refugiats. En 4 anys, més de 8.000 refugiats han entrat per Andalusia i els 1.500 ocupants del CETI de Melilla ja no són joves subsaharians sinó famílies sirianes. El pressupost del CETI en medicines era 3.000 euros al mes, ara no baixa dels 12.000.(La Vanguardia 20 de setembre).

El dia 22 de setembre, la comissió Europea presenta una ampliació de l'expedient institucional presentat a principis del mateix mes. En aquest, la UE proposa una redistribució de la reubicació proposada de 120.000 refugiats que es troben a Grècia i Itàlia entre els estats membres i anuncia més detalls sobre el procés de reubicació: cada estat membre rebrà en un sol pagament 6.000€ per persona reubicada, si un estat membre no pot reubicar almenys el 30% de sol·licituds proposades ho ha de comunicar al consell abans de 3 mesos. Respecte la nova proposta de reubicació, Alemanya i França continuen a la primera línia en major nombre de refugiats per acollir, seguits d'Espanya, que hauria d'acollir-ne 6.316

PROPOSTA DEL CONSELL DE LA UNIÓ EUROPEA PER A LA REUBICACIÓ DE 120.000 SOLICITANTS D'ASIL, 22 DE SETEMBRE DEL 2015

FONT: Pròpia

DADES: Expedient institucional de la Comissió Europea, Annex: comunicats del consell de la UE nº10

El consell també ha avaluat positivament la primera fase de la operació EUNAVFOR MED. Pròximament hi haurà una conferència per tal de començar la segona fase de l'operació.

La Vanguardia explica l'endemà que s'ha pactat reubicar en dos anys 120.000 refugiats. Al primer any es repartirien 66.000 persones arribades a Itàlia i Grècia i el segon any, 54.000. La UE també busca un acord amb Turquia, on hi ha 2,2 milions de refugiats, per a contenir l'onada de refugiats. Ankara demana més diners per la regulació de la frontera i la negociació de la circulació lliure dels turcs a la UE. El president del consell Europeu ha dit que cal "corregir la nostra política de portes i finestres obertes als immigrants." Europa afirma que la seva prioritat és recuperar el control de les fronteres exteriors. La UE aportarà 1.000 milions més al programa d'aliments de la ONU en els camps de refugiats. Per altra banda, Hongria suggereix a Grècia que deixi a Europa gestionar les seves fronteres exteriors.

Un afganès acabat d'arribar resa davant d'una pila de salvavides a Lesbos,
FOTO: Petros Giannakouris, FONT: La Vanguardia.

El mateix 22 de setembre, la Unió Europea anuncia en un comunicat de premsa l'inici de la segona fase de l'operació EUNAVFOR Med, que ha estat rebatejada com a Operació Sophia per una nena que va néixer a una barca i que va ser rescatada a l'agost a les costes de Líbia. La operació es basarà en la facultat d'abordar, registrar i desviar a alta mar les embarcacions sospitoses que estan essent utilitzades per el tràfic de persones.

Els estats d'Europa on hi creix la circulació de refugiats estan en discòrdia. Croàcia vol forçar a Sèrbia que deixi d'enviar refugiats al seu territori i que també n'envii a Hongria, per això, impedeix la entrada al seu territori de vehicles matriculats a Sèrbia. Com a reacció Sèrbia duu a terme un bloqueig a l'entrada de la seva frontera on no deixa passar mercaderies croates (La Vanguardia 24 de setembre)

Les notícies també relaten com en el deprimint sud de Sèrbia, la desfilada de refugiats es una oportunitat de negoci. Joves locals son contractats perquè ofereixin als refugiats taxi a 100 € per persona guanyant 25€ per cada persona que accepta (La Vanguardia 30 de setembre)

A Espanya, l'estat denega les ajudes a un matrimoni sirià amb set fills menors d'edat. Els sol·licitants d'asil viuen a Barcelona com a indigents a l'espera de papers. La família diu que lno els hi haguessin retirat els passaports per tramitar els seus papers tornarien a Síria. L'argument de l'Administració (direcció de la Seguretat Social a Tarragona) és que no havien acreditat la residència legal a Espanya i perquè s'havien negat a anar a un centre d'acolliment tot i que a família assegura tenir tots els papers en regla (La Vanguardia 27 de setembre)

A Grècia, l'exili no s'atura. Auxili i precarietat a Lesbos, port de l'arribada de més de 200.000 refugiats aquest any. Una els refugiats arriben, reben aigua, algunes provisions i caminen 70 quilòmetres fins als centres de registre ja que Els taxis i els transports de pagament tenen prohibit recollir refugiats sense certificació. Molts dormen a les voreres, i una escola on abans descansaven ha estat tancada. Lesbos encara espera fons de la UE per a crear més centres d'acollida.(La Vanguardia 27 de setembre).

A Barcelona, els mitjans parlen de xifres. La ciutat s'ofereix a acollir sirians dels 18.000 que ha acceptat d'estat. La Vanguardia (30 de setembre)parla d'acollir a 1.200 refugiats, i el Vilaweb (29 de setembre) apunta a les xifres d'entre 600 i 800 persones.

3.3.1. EVOLUCIÓ AGOST-SETEMBRE 2015

Durant aquests dos mesos podem observar com la situació es comença a descontrolar i els estats membres comencen a actuar de forma independent generant tensió al Parlament Europeu i suposant grans traves per als refugiats.

A principi d'agost, la majoria de països opten per una política sense impediments a les fronteres, però durant aquests dos mesos els diferents estats de la Unió Europea van agafant el seu paper i es posicionen respecte la política dels refugiats de maneres totalment diferents.

Durant aquest període, la crisi es veu reflectida i pren més importància en tres punts europeus. El primer són les illes gregues, que a mesura que passen els dies arriben

més quantitat de refugiats en molt males condicions i és on l'horror és més tangible, ja que a les costes i al mar Egeu s'hi acumulen cada vegada més cadàvers i vides perdudes en l'intent de recerca d'una vida digna al territori europeu. Les illes de Lesbos i Kos estan desbordades. L'actitud del govern grec és totalment passiva: ni ajuda ni posa cap trava als refugiats. En el moment en que els refugiats comencen a arribar en massa cap els altres països culpen a Grècia per no haver-los aturat ni registrat.

Un altre punt "calent" en aquest període és a la frontera entre França i Anglaterra, al camp de refugiats de Calais, on unes 3.000 persones s'esperen en unes condicions pèssimes per poder arribar al Regne Unit, qui té totalment blindada la frontera, i que aquest any ha acollit menys de 200 refugiats. Tot i això, el bloqueig de l'Eurotúnel es manté i Anglaterra opta per gastar-se els diners reforçant la tanca i enviant més cossos policials i no aollint els refugiats atrapats a Calais.

El tercer punt conflictiu són els Països de l'est d'Europa. Al principi només Hongria, que opta per una política repressiva contra els refugiats, inicia la construcció de tanques per impedir que entrin al seu territori. Aquest fet obliga als refugiats a canviar de ruta per arribar als seus destins que són principalment Alemanya i Suècia, ja que aquests dos països són els que ofereixen millors ajudes i condicions al acollir. Així doncs, a finals de setembre Bòsnia i Croàcia passen a ser els països de trànsit per arribar al nord d'Europa, generant conflicte entre ells i els seus veïns.

Àustria i Alemanya són els països que prenen una postura més solidària, tot i així aquesta comença a retrocedir a mesura que els refugiats arriben al seu territori.

Respecte Espanya, el govern primer es nega a acceptar les quotes de la UE, però més tard les accepta pressionat per ajuntaments i comunitats autònomes que es mobilitzen per acollir.

Davant aquest desgavell, la UE intenta acordar unes quotes per reubicar refugiats que es troben a Itàlia i Grècia sense gaire èxit. Primer proposa la xifra de 40.000 i més tard la de 120.000, tot i que la xifra de les persones que han arribat a Europa és de 365.000. Més enllà d'aquest esforç, la Unió Europea es centra en el control de fronteres, en posar fi a les màfies, en la col·laboració amb els països d'on son originaris els refugiats i immigrants que arriben a la UE. A finals de setembre, Ankara ja fa les seves peticions, entre elles l'alliberació de visats turcs a Europa i l'ajuda econòmica, abans de començar el diàleg amb la Unió.

3.4. OCTUBRE-NOVEMBRE 2015

A principis d'octubre, al Vilaweb (2 d'octubre) s'explica que el Comitè per a l'Acollida de les Persones Refugiades encara no té dades definitives sobre quantes persones arribaran a Catalunya però el pla Ciutat Refugi de Barcelona vol acollir 1.200 sirians a partir del novembre.

La Vanguardia exposa com Europa planteja de reubicar a 12.000 refugiats que ara es troben a Itàlia i Grècia. Tot i així, les dades proposades no solucionen el problema, ja que segons ACNUR, el passat dia 22 de desembre hi havia un total de 477.906 persones que havien arribat a Europa, els quals la meitat pateixen depressió i en el 40 i 50% estres posttraumàtic. A més, durant el 2014, més de 3.400 persones han mort intentant creuar el Mediterrani. Davant d'aquesta situació, la UE ofereix més diners i accelerar l'acord sobre els visats a Turquia, però Ankara vol més dels 1.000 milions compromesos a canvi d'un millor control de la seva frontera amb la UE i la participació en les patrulles marítimes i la creació de camps de refugiats.

El dia 9 d'Octubre el Consell de Justícia i assumptes interiors presenta noves decisions en matèria dels refugiats. Primerament, es recorda la última proposta de reubicar 120.000 refugiats, afegint que aquest dia es duran a terme les primeres reubicacions. Seguidament, s'ha esmentat la necessitat de reforçar els controls a les fronteres com a acció contra el terrorisme. També s'ha presentat un pressupost addicional de la UE per al suport de la crisi de refugiats de 401,3 milions que aniran destinats majoritàriament a països tercers que estiguin acollint refugiats sirians.

La comissió presenta en el consell un manual de retorn comú i un Pla d'acció de retorn de l'UE. El primer que remarca, és que la política de retorn ha de respectar els drets humans i la dignitat de les persones. Seguidament, exposa la necessitat d'augmentar el pressupost en matèria de retorn actual que és de 800 milions entre el 2014 i el 2020. Es demana als estats d'augmentar la seva acció en el retorn, adoptar mesures que impedeixin l'abús de drets i els procediments, cooperar amb Frontex i formar acords amb els països d'origen dels principals immigrants il·legals.

El mateix dia 9 d'octubre, es celebra una conferència extraordinària del consell de la UE per la Mediterrània est i els Balcans-oest per a buscar solucions a l'increment del flux de migració que ha suposat que certs països es trobin actualment sota pressió. Es remarca que creuar fronteres il·legalment és considerat un crim organitzat. Insisteix en que la responsabilitat és col·lectiva i ha de suposar una acció col·lectiva, sempre respectant els drets humans i la dignitat dels refugiats. Les accions que es

comuniquen són diverses. Primer s'esmenta que es millorarà el suport a Jordània, el Líban i Turquia. Seguidament, es parla del suport als països afectats per el trànsit, on s'ha de proveir assistència humanitària immediata, millorar les instal·lacions d'acollida, la capacitat de gestió de les fronteres, coordinació i intercanvi d'informació. Altres punts destacats són la necessitat de cooperar per lluitar contra els responsables de crims organitzats dels traficants de persones, o millorar les relacions amb els països d'origen dels immigrants.

La Vanguardia, també el dia 9 de setembre, fa ressò de les diferents reunions europees. També presenta la nova política de retorn: aquells immigrants que no tinguin dret a asil seran retornats al seu país ja que actualment, menys del 40% de les ordres d'expulsió es duen a terme. En un altre article s'anuncia que un grup de demandants d'asil arribats a Itàlia des d'Eritrea seran els primers en beneficiar-se de l'acord europeu per a repartir-se 160.000 refugiats.

En Marc Senyé, foto-periodista que va ser a Lesbos a l'octubre ens explica la situació alarmant de l'illa Grega. A Lesbos hi arriben barques més grans d'unes 80 persones. Explica que hi arriben persones de nacionalitat siriana i afganesa, i recorda que a Kos, on va estar al més passat, la majoria eren de Bangladesh i de Pakistan i hi arriben amb barques més petites, cosa que explica la brutal organització de les xarxes de traficants de persones. La presència d'oenegés a Lesbos es gairebé insignificant: només hi ha material de Metges sense Fronteres però no personal. Quatre socorristes de Pro-activa Open Arms són la principal ajuda a l'illa a part de la població local que assegura que està "totalment sensibilitzada" i presten ajuda humanitària tot i que el govern grec ha aprovat una llei que dicta que qualsevol persona a nivell individual pot ajudar els refugiats. Les persones arriben al nord de l'illa a la nit amb barques on a vegades són obligats a pujar amenaçats amb armes per les màfies, que solen deixar el dipòsit de gasolina sense omplir per estalviar-se diners i que provoca que barques quedin enmig dels 10 kilòmetres entre Lesbos i la costa turca. Els refugiats han de caminar 60 kilòmetres per arribar a la capital de l'illa, on agafen un ferri fins Atenes. Mentre s'instal·len a Mòria, un camp obert de manera que la gent en pot entrar i sortir. Les condicions són molt dolentes: tendes sobre el fang i cap mena de gestió.

Al mateix dia 9 d'octubre La Vanguardia publica que el govern espanyol reitera que esta preparat per acollir immediatament 50 persones.

Tot i això, l'Estat encara no n'ha dit res i no se sap com repartirà els 15.000 asilats que ha acceptat acollir, i el tema dels refugiats enfronten el govern i a l'ajuntament. El

desacord és tan evident que onegés que treballen amb els immigrants exigeixen que “tothom remi e n la mateixa direcció” (La Vanguardia dia 11 d’octubre)

El dia 11 d’octubre, la Vanguardia fa ressò del fet que milers de desesperats esperen a Líbia, a tan sols 130 quilòmetres d’Itàlia, una oportunitat per arribar a Europa. Les violacions i tortures a mans de traficants i contrabandistes són freqüents.

Al el consell de la UE d’Assumptes Exteriors del dia 12 d’octubre , es remarquen unes conclusions sobre les ultimes accions i decisions en matèria dels refugiats. Confirma el compromís de mobilitzar tots els instruments i polítiques adequades per recolzar els esforços orientats a abordar les causes profundes dels fluxos migratoris, reafirma la importància d’una relació estreta de cooperació amb els primers països d’asil d’origen i de trànsit. També considera essencial intensificar la cooperació entre la UE i Turquia Per últim, reitera que la lluita contra les xarxes delictives de traficants de persones segueix sent prioritària i acull amb satisfacció la transició a la segona fase de l’operació EUNAVFOR MED SOPHIA a alta mar.

Mentrestant, a Alemanya creix la tensió. Davant les queixes de governants locals, la Cancellera s’ha afanyat a aclarir que l’augment de candidats a rebre asil no suposarà una pujada d’impostos. Entre el gener i el setembre, Alemanya ha comptabilitzat 577.307 candidats a rebre asil, més d’un terç dels quals procedeixen de Síria. Les possibilitats dels sirians d’obtenir asil a Alemanya són molt altes, no només per la guerra de què fugen, sinó també perquè, per decisió governativa, reben un tracte especial . Es calcula que un 30% dels immigrants que diuen que són sirians realment no ho són, i a Turquia ha sorgit un mercat negre de passaports sirians falsos. (La Vanguardia 12 d’octubre)

En Jad, activista català d’origen siria explica en una entrevista les raons de la solidaritat alemanya des d’una perspectiva crítica. Explica que dona preferència al les famílies perquè la demografia alemanya es troba en estat crític per el baix nombre de natalitats, per tant, és una manera d’estabilitzar la població. Comenta també que els nens també son més fàcils d’integrar si van a l’escola des de petits. En Jad afegeix que els immigrants signifiquen mà d’obra barata degut a les seves condicions d’inestabilitat, i que el fet que Alemanya estigui tan interessada amb els Sirians quan hi ha guerres a altres països és perquè són un grup de gent amb molta formació, ja que a Síria l’educació era gratuïta i de qualitat.

El Vilaweb (13 d'octubre) contrasta diferents actituds als Països Catalans. Per una banda, les universitats públiques catalanes han expressat la voluntat de treballar de forma conjunta per ajudar els refugiats del conflicte sirianà.

A València, tot i que l'ajuntament ja s'ha posicionat a favor d'acollir refugiats, l'arquebisbe ha dit que els refugiats són una "invasió". (Vilaweb 14 d'octubre)

La Vanguardia (17 d'octubre) explica que el regidor d'Habitatge de Barcelona ha proposat que es cedeixi un bloc de pisos sense estrenar des del 2006 als refugiats.

El 18 d'octubre, segons publica La Vanguardia, la UE es mobilitza davant el temor a una nova onada de refugiats pactant un nou pla amb Turquia. La seva col·laboració es considera imprescindible per aturar els fluxos d'Europa. La UE està d'acord en donar 3.000 milions d'euros per tal de que acullin els refugiats al seu territori. També hi ha un pla per crear centres de registre de persones desplaçades a les fronteres. Ja n'hi ha un a Itàlia i s'inaugurarà el primer en territori grec, a Mòria, Lesbos.

Segons La Vanguardia del 17 d'octubre la situació és crítica, durant aquest any, han entrat unes 613.000 persones, unes 3.100 han mort intentant creuar el mar o se les donen per desaparegudes. La majoria han entrat per Grècia (473.000) i la resta, 137.000, per Itàlia. Grècia rep entre 70 i 80 barques al dia, majoritàriament a Lesbos segons dades de l'OMI (Organització Mundial per a les Migracions).

L'Oriol Bäbler, periodista que l'octubre del 2015 està a Atenes i a Idomeni , una localitat situada la frontera entre Grècia i Macedònia, explica la situació a Grècia. A la capital grega s'hi troben diversos camps instal·lats en llocs com un antic aeroport o les instal·lacions olímpiques. El voluntariat du a terme principalment la tasca de distribució del menjar. A Idomeni la frontera està oberta però controlada. Hi ha tres carpes instal·lades on la gent s'espera una mitjana de sis hores i llavors creuen la frontera, el funcionament és prou eficient. Tot i així, explica que les autoritats no aconsegueixen les ordres d'informar els refugiats i immigrants com es demana en els comunicats de la Unió Europea.

A les altres fronteres Europees, segons La Vanguardia del dia 17 d'octubre, la situació és de descontrol. Les notícies denuncien la mort d'un afganès per un tret de la policia al entrar a Bulgària per Turquia.

La policia hongaresa dirigeix als immigrants a la seva frontera amb Croàcia abans de ser tancada, FOTO: LASZLO BALOGH, FONT: La Vanguardia.

Mentre, el govern d'Hongria ha barrat el pas amb Croàcia als refugiats sense visat. El govern croat ja ha anunciat que redirigirà les persones que transiten pel seu territori cap a Eslovènia. Per la seva banda, Eslovènia suspenen les connexions ferroviàries amb Croàcia per a preparar-se per a la previsible arribada de nombrosos refugiats. (La Vanguardia 18 d'octubre)

El mateix 18 de febrer Vilaweb publica que l'ONU calcula que han passat més de quatre mil persones per Eslovàquia. Enuncia que les autoritats eslovenes restringiran el flux a dues mil cinc-cents persones diàries. El primer ministre eslovè, diu que no posarà cap obstacle als immigrants mentre Àustria i Alemanya mantinguin les fronteres obertes.

Mentrestant, segons La Vanguardia d'aquest mateix dia, a la ciutat francesa de Calais, a l'altre extrem del trajecte, el nombre d'immigrants acampats mentre esperen poder creuar cap al Regne Unit ja arriba als 6.000. A Alemanya augmenta la tensió. La favorita a l'alcaldia de colònia pel seu suport als refugiats va ser apunyalada per un agressor un alemany a l'atur. Es va indicar que el movien "motius xenòfobs" en ser detingut segons la Vanguardia. Aquest fet fa créixer la por als atacs a albergs de refugiats o a líders locals de grups o persones relacionades amb l'ultradreta o simpatitzants neonazis.

El 21 d'octubre, la Vanguardia denuncia com els immigrants aterrats pel fred lluiten per creuar de Sèrbia a Croàcia per després seguir fins a Eslovènia, que es declara

desbordada pels refugiats, i que ja ha limitat la entrada a 2.500 refugiats al dia i ha demanat ajuda a la UE.

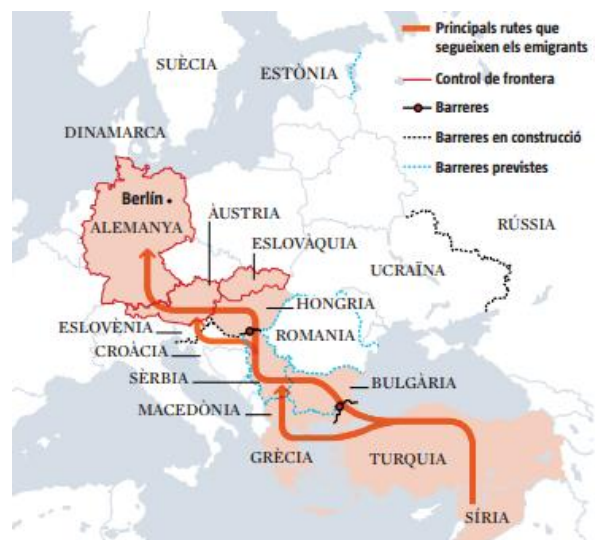
El dia 22 d'octubre, segons explica La Vanguardia, un jove mata amb un sabre un mestre i un nen en un barri d'immigrants a Suècia. L'assassí mirava vídeos nazis i era seguidor dels Demòcrates de Suècia, fet que confirma que es va tractar d'un atac xenòfob

El dia 23 d'octubre, La Vanguardia publica que l'ONU ataca a Txèquia per el seu tracte amb els refugiats. El comissionat dels drets humans cita retencions entre 40 i 90 dies, i denuncia que el centre de detenció a 80 km de la capital pitjor que una presó. Allà se'ls pren els mòbils i pertinències diverses i han de pagar uns 10€ per la seva pròpia detenció. Segons el diari digital de notícies txec Novinky.cz., el president Txec Zeman va dir la setmana passada que els immigrants només acceptarien la Xaria, la llei tradicional musulmana, i que així les dones adulteres serien lapidades i que els tallarien les mans als lladres.

El dia 26 d'octubre durant la reunió d'Afers exteriors de la UE es debat profundament com el desenvolupament de la cooperació pot ajudar a superar els reptes europeus i s'acorda augmentar el nivell de relació amb la cooperació amb altres països fora de la unió. Tot i això, la política europea no acaba d'arrancar: dels 160.000 demandants d'asil que la UE es comprometia a acollir només se'n han repartit 87.

A Catalunya, l'ajuntament de Barcelona està negociant amb els grans propietaris de pisos buits a la ciutat perquè els cedeixin els immobles per posar-los a disposició del lloguer social. Per altra banda, la ciutat de Berga posa en marxa un formulari electrònic per conèixer la disponibilitat dels ciutadans davant l'acollida de refugiats. (Vilaweb, 26 i 29 d'octubre)

El dia 29 d'octubre, La Vanguardia publica la Zona Schengen fa un altre pas enrere. Per un costat, Àustria posarà barreres a la frontera amb Eslovènia per ordenar les entrades. El conseller austríac explica que per fer controls a la gen fa falta certes mesures tècniques de seguretat. Per l'altre, Berlín acusa a Viena

FONT: La Vanguardia

d'abandonar de nit als desplaçats a la frontera alemanya. A més, Eslovènia, que va rebre en un dia més immigrants (8.000) que militars que té al seu exèrcit, no descarta construir una tanca a la frontera amb Croàcia. A Holanda el debat sobre l'asil degenera en atacs i amenaces: atacs a centres de refugiats, cotxes de la gent que els defensa incendiats, insults a les manifestacions intimidacions anònimes per internet... Els partits i el rei Guillem demanen calma davant la forta agressivitat social.

A la porta d'entrada a Europa, el mar Egeu continua acumulat cadàvers. Almenys onze immigrants, la majoria nens van morir el dimecres en quatre naufragis diferents. Les autoritats van rescatar unes 1000 persones. (La Vanguardia 30 d'octubre)

Personal mèdic intentant salvar la vida d'un nen rescatat en un dels naufragis a les costes de Lesbos.
 FOTO: Aris Messinis / Afp, FONT: La Vanguardia

Les illes gregues al novembre es troben desbordades. L'Oriol Bähler, periodista que ha publicat diversos articles al Vilaweb amb el qui em vaig entrevistar explica les circumstàncies en que es trobava l'illa de Lesbos en aquest moment. La situació de l'illa al novembre és inassumible per a una població local de 50.000 persones, ja que a l'octubre passaven per Lesbos unes 150.000 persones diàries. L'Oriol explica la importància de transmetre informació dels voluntaris, ja que sinó no ho fa ningú i els refugiats cauen fàcilment en mans de xarxes de traficants de persones. Al mig de l'illa, hi ha el camp de Mòria, que és una antiga presó, totalment incapacitada per rebre 6.000 sol·licitants d'asil al dia. L'entrada i la sortida del camp és totalment lliure, però les condicions són un drama, "persones dormint a la intempèrie amb un fred terrible, boira i humitat".

Una part del camp de Mòria anomenada "The afgan hell", Oriol Bäbler

A l'illa hi ha altres camps més petits. Un és el Pipka Camp. Es tracta d'un antic càmping que funciona a partir de l'autogestió entre els refugiats i voluntaris majoritàriament de militància en grups anarquistes, comunistes o vinculats a l'esquerra radical. Al camp, està prohibida l'entrada que qualsevol gran Organització i només es pot entrar a ajudar com a voluntari independent i a títol individual. Aquest camp està reservat a persones vulnerables, com ferits, embarassades, persones discapacitades... Al camp hi ha un hort, es construeixen cases i es cuina entre tots. L'Oriol afirma que no ha vist mai durant tota la seva vida un camp que funcioni "de manera tan efectiva i eficient", i explica que aquests casos, no surten als mitjans de comunicació.

A la última reunió del mes d'Octubre, dia 10, el Consell De la Unió Europea pren varies mesures per a fer front a la crisi migratòria. Com a resposta de la necessitat d'un ràpid intercanvi d'informació, la presidència ha decidit posar en marxa el DIRPC (Dispositiu Integrat de Resposta Política a les Crisis) en mode d'intercanvi d'informació. L'objectiu és supervisar l'evolució dels corrent migratoris, recolzar les decisions acordades i aplicar millors mesures.

El primer dia de Novembre, la Vanguardia publica un article on afirma que l'arribada massiva de refugiats posa a prova la hospitalitat sueca. Després de l'assassinat racista de dos persones d'origen estranger en una escola el passat dia 22, el govern s'ha començat a preguntar si no ha anat massa lluny amb la política de portes obertes. Suècia, amb 10 milions d'habitants, és un dels països d'Europa que més acull. Al 2014 va acceptar la primera instància de 30.650 peticions d'asil i aquest any n'esperen

190.000. És per això que el Govern i la oposició han acordat endurir les condicions per que els refugiats puguin quedar-se.

La Vanguardia el dia 2 de novembre, fa ressò de la situació a l'illa de Çesme, a Grècia també esta inundada de refugiats que contesten amb el turisme ric del mon del surf que aportava l'illa . Les autoritats no fan res al respecte i habitants de l'illa expliquen que és molt fàcil fer diners a costa del refugiats. Els locals venen armilles salvavides a 23€ que les màfies no proporcionen. Els taxistes també en treuen benefici.

A Alemanya, creix la tensió entre els socis de Merkel. La Vanguardia explica al mateix dia que els alemanys demanen frenar el flux de refugiats que venen d'Àustria (7.000 i 10.000 a diari) de manera que només entrin aquells que tenen dret a asil. ACNUR creu que Alemanya actua d'imant. Unes 218.400 persones han fugit cap a Europa a través del Mediterrani només al mes d'octubre, i es troben majoritàriament a Grècia. El diari també informa al dia 3 de novembre de que almenys 3.329 vides han estat engolides per el Mediterrani durant el 2015

L'Hospitalet de Llobregat s'està preparant per acollir una trentena de refugiats sirians a l'espera que el Govern i la UE concretin les dates segons el Vilaweb del 2 de novembre i La Vanguardia del dia 3.

A Barcelona diverses entitats socials, associacions culturals i onegés han recollit en els darrers dies mantes, sacs de dormir, tendes de campanya i roba d'abric per als refugiats sirians que es troben entre les fronteres d'Eslovènia i Croàcia. (Vilaweb 6 de novembre).

El mateix 6 de novembre, la Vanguardia denuncia que el sistema per reubicar 160.000 persones no funciona: fins ara s'han distribuït 116 refugiats quan en teoria s'haurien de traslladar 230 cada dia. La UE diu que només Suècia, Finlàndia, Luxemburg i França han comunicat les places que tenen preparades. S'espera que el govern de Rajoy ho anunci aviat. Hongria, Txèquia i Eslovàquia continuen negant-se a acollir refugiats fins que no hi hagi un control més ferm de les fronteres exteriors.

En Marc Senyé, foto-periodista que al novembre era a la frontera entre Eslovènia i Àustria explica com funciona en aquest moment. Els refugiats venen amb tren des de Croàcia. Un cop a Eslovènia, arriben a els camps preparats per un camí marcat amb tanques. L'entrada de la premsa i les onegés estan prohibides a les instal·lacions mentre hi ha els refugiats, de manera que molts voluntaris tiren menjar i roba per els refugiats per sobre les tanques. Els refugiats s'estan al camp fins que marxen per continuar el seu camí, normalment, direcció a Alemanya o Suècia. Quan no hi ha

refugiats, es pot passar a veure el camp, i en Marc explica que les condicions “no són dolentes”. Hi ha lliteres i material de recol·lectes com roba i sabates.

França anuncia el dia 5 de novembre que establirà controls fronterers a partir del dia 13 del mateix mes per controlar la Conferència Mundial del Clima que tindrà lloc al desembre, tal com publica La Vanguardia. Davant de tots els controls i murs que esta imposant la Unió Europea, els refugiats es veuen obligats a buscar noves rutes per fugir de la guerra. Molts, estan arribant per la frontera amb Rússia, la majoria van amb bicicletes ja que no es pot travessar a peu la frontera. Aquesta ruta és més llarga però menys arriscada que creuar el Mediterrani.

La Vanguardia explica el 8 de novembre en un article que les autoritats comunitàries asseguren que aquest flux de refugiats pot impulsar el creixement econòmic de la UE i, a llarg termini, fins i tot millorar les finances públiques si s'integren al mercat laboral. No hi ha evidència a cap país on els immigrants hagin suposat una gravetat en termes econòmics. De fet, el mercat de treball no podrà funcionar amb una majoria d'efectius actuals que ronda als 55 anys.

El dia 9 de Novembre, s'aproven diferents mesures per a gestionar la crisi des del Consell de la Unió Europea de Justícia i Assumptes Interiors. Apunten que cal accelerar el procés de reubicació i millorar la proporció de retorns. El Consell explica als estats que si els immigrants i refugiats no col·laboren, es poden aplicar mesures coercitives, i si fa falta, com a últim recurs la detenció per el període necessari per a finalitzar la els procediments corresponents de registre. És necessari assistir als estats membres per a un control d'entrada i sortida de les fronteres exteriors per tal de que respectin la seva obligació jurídica de realitzar controls necessaris, gestionar i recuperar el control. També s'ha donat suport perquè procedeixi la planificació d'assistència humanitària d'emergència als Balcans Occidentals davant l'arribada de l'hivern. En la reunió, es convida als estats a dialogar i a obtenir resultats pràctics en la matèria de retorn amb els països Afganistan, Marroc, Nigèria, Tunísia i Turquia, considerats segurs. Acorden establir una estratègia de informació comuna per als sol·licitants d'asil, els immigrants, i els traficants de persones per a desencoratjar als immigrants a embarcar-se en viatges perillosos i recórrer als traficants, explicar el funcionament de la UE en la gestió de fronteres i la protecció internacional i informar sobre les operacions de retorn, la obligació dels immigrants a registrar-se al primer estat membre al que arribin, que els sol·licitants d'asil no tenen dret a escollir l'estat que estudiarà la seva petició per ser reubicat. També insisteixen en difondre un missatge clar que els immigrants no es poden negar a cooperar amb les autoritats. Si

no, els estats membres poden prendre les mesures necessàries per prevenir la falta de cooperació.

El mateix dia, la Vanguardia explica la peculiar situació de Suècia, que a falta d'allotjament hi ha refugiats instal·lats a un parc d'atraccions ambientat al Far West Americà. Altres grups també s'estan instal·lant en escoles, pavellons esportius, parcs temàtics o fins i tot en una estació d'esquí. Durant aquest any, Suècia ha rebut unes 86.000 sol·licituds d'asil, i el país ja ha demanat la reubicació d'alguns dels seus refugiats com a Grècia o Itàlia.

A Espanya s'espera l'arribada de 19 refugiats arribats des de Síria i Eritrea. A Catalunya, el govern finançarà set projectes amb 306.000 euros en resposta a la crisi de Síria, tant per atendre les necessitats de les persones desplaçades internes, com de les que s'han hagut de refugiar a Jordània, l'Iraq i el Líban. (La Vanguardia, 11 de novembre).

El 12 de novembre, segons la Vanguardia, Eslovènia instal·la filferros a la seva frontera amb Croàcia com ja havia anunciat. Des d'octubre, unes 180.000 persones, han transitat per Eslovènia degut el control de fronteres del país veí Hongria. El primer ministre europeu diu que s'ha de tancar la frontera per a que puguin assegurar que ho hagi un flux d'immigrants controlat i segur per evitar una desgràcia humanitària.

Frontera entre Croàcia i Eslovènia. FOTO: Srdjan Zivulovic , FONT: La Vanguardia

Alemanya també ha anunciat que tornarà immigrants al seu país d'entrada a la UE com diu el pacte de Dublín menys a Grècia, i també els sirians, que fins ara n'estaven extensos. Un portaveu de Merkel assegura que no és un canvi de política, sino que les regles de la UE segueixen en vigor. Els refugiats costaran a alemanya 22.600

milions d'euros en dos anys. Els assessors del govern veuen assumible la despesa i descarten pujar impostos.

Al nord d'Europa també posen traves als refugiats. Dinamarca, Noruega i Finlàndia restringeixen les seves lleis d'asil. Suècia comença a fer controls i demana als immigrants sense allotjament que tornin a Dinamarca. De fet, Dinamarca ja havia posat anuncis als països de pas com Turquia per tal de dissuadir que els refugiats volguessin quedar-s'hi. Noruega ha anunciat la intenció d'aprovar una llei que permeti tramitar ràpidament les sol·licituds d'asil i retornar aquells que no compleixin els requisits. Ara també ha anunciat que aquells registrats a Rússia també seran retornats allà ja que es considera un país segur. (La Vanguardia, 13 de novembre).

La xenofòbia creix a Europa. El 13 de novembre La Vanguardia explica que s'ha denunciat un professor polonès per haver posat un problema que demanava quants refugiats s'havien de llençar a l'aigua de certes dimensions i amb cert pes perquè arribes a la costa de Grècia.

Davant d'aquest panorama, la Unió Europea s'afanya a buscar solucions alternatives a les quotes que no acaben de funcionar. La Vanguardia també publica al mateix dia un article on s'explica que la UE espera de Turquia que augmenti la detenció d'immigrants que tracten d'entrar a Europa de forma il·legal, que millori les condicions dels refugiats perquè es quedin a viure allà. Per això Europa donarà a Turquia 3.000 milions d'euros durant dos anys, dels quals la UE n'aportarà 500 milions, així que els països hauran d'aportar-se la resta.

El dia 13 de novembre, hi ha diversos atemptats gihadistes a París, on moren 137 persones (La Vanguardia en publica l'article l'endemà, el 14 de novembre). El dia 16 es confirma que un dels terroristes va entrar com a refugiat.

Wilaweb explica el dia 15 del mateix mes que davant d'aquest fet, les institucions Catalanes exigeixen no assenyalar als refugiats com a culpables ni a la comunitat musulmana. El president de la Comunitat Valenciana demana no equiparar refugiats i terroristes perquè els refugiats fugen del terrorisme i cal abraçar-los. També ha explicat que València té un acord amb Baleària per transportar a través de la Mediterrània refugiats des de l'illa de Lesbos, Ximo Puig ha dit que va comunicar Rajoy aquest oferiment i que espera una pròxima reunió entre la vicepresidenta sobre aquesta qüestió. La Vanguardia explica el dia 18 de novembre que l'Estat espanyol també anuncia que l'atemptat de París no altera el pla d'acollida de refugiats. Rajoy i

l'oposició creuen que seria un error canviar ara la política. Només dotze dels 17.670 sirians que han d'arribar a Espanya han entrat al país..

A la reunió d'Afers Exteriors de la Unió Europea al 16 de novembre, s'anuncia que La operació EUNAVFOR MED Sophia ha entregat 42 traficants a autoritats Italianes i ha salvat la vida d'uns 5. 400 immigrants. La Vanguardia anuncia el 20 de novembre que 700 menors han mort al Mediterrani aquest 2015, i hi ha 200.000 sol·licituds d'asil de menors a Europa.

El dia 21 de Novembre, la Vanguardia explica que la UE ha acordat establir mesures noves de seguretat després dels atacs gihadistes a París. Els controls de seguretat a les fronteres exteriors també seran per els ciutadans de països de la UE. La comissió Europea presentarà una proposta per a reformar la zona Schengen. Ara no només es demanarà el passaport sinó que també es buscarà la persona a la base de dades.

Davant les dades esgarrifoses sobre el nombre de morts al Mediterrani publicades als mitjans, surten iniciatives dels ciutadans europeus. La Vanguardia explica el 28 de novembre com des de Catalunya, uns socorristes munten una iniciativa a Lesbos. Oscar Camps assegura que arriben barques amb 300 persones i que es una illa rocosa, molt perillosa. Els refugiats no saben nadar. Assegura que es com un genocidi. Molts refugiats avisen per facebook que venen amb barca amb missatges de desesperació i auxili. Ells ho estan fent de franc, són 40 socorristes i fan torns perquè sempre n'hi hagin 9 a Lesbos i quatre a l'illa de Quios.

Els experts veuen la crisi de refugiats com un repte "existencial" per a la UE. La falta d'una solució comuna a la crisi d'asil està posant en perill la supervivència de la zona Schengen, un dels èxits més importants de la construcció europea. El ministre de Finances d'Holanda, ho va dir ahir sense embuts: si no es pot garantir la protecció de les fronteres exteriors i els governs continuen mirant cap a una altra banda davant la crisi d'asil, "caldrà començar a treballar en l'àmbit d'una minizona Schengen" "A Holanda cada refugiat rep llit, alimentació i escola per als fills, mentre que en altres països no reben cap protecció, ni tan sols un sostre. Nosaltres tenim uns estàndards molt alts que ens agradaria conservar." (La Vanguardia, 28 de novembre)

El flux migratori sembla imparable: de les 300.000 persones que aquest any han travessat la Mediterrània, més de 3.000 s'han ofegat. Les peticions d'asil a la UE superen les 700.000. El 29 de novembre la Vanguardia publica un article on es denuncia que actualment, a Mediterrània és la regió més violenta i menys unida del món. No hi ha cap regió del mon més desigual i menys integrada. Avui hi ha 20 milions

de refugiats i desplaçats als països veïns de la UE. La renda per càpita de la UE és 14 vegades superior a la mitjana de països del sud.

Segons la Vanguardia (30 de novembre), és per aquesta situació que la UE i Turquia impulsen una nova relació. La urgència era sobretot europea. Incapaços de posar-se d'acord sobre què fer amb el milió i mig de refugiats que ha rebut aquest any, la Unió necessita rebaixar el ritme d'arribades. En aquests moments, només Ankara pot aconseguir-ho controlant millor la seva frontera amb Grècia i millorant l'atenció als 2,2 milions de refugiats que acullen actualment. està clar d'on sortiran els diners per part europea, però el finançament no es veu com un problema.

3.4.1. EVOLUCIÓ OCTUBRE-NOVEMBRE 2015

Durant l'octubre, la Unió Europea intenta reubicar fins a 160.000 persones, tot i que només s'acorda de reubicar-ne 120.000. Aquesta xifra tant discutida, es insignificant davant les 477.906 que han demanat asil a la Unió Europea. Davant de la incapacitat de gestió de les demandes d'asil a territori de la Unió Europea, el consell intenta buscar altres solucions com aturar l'allau de refugiats dialogant amb altres països com Turquia (ja es parla d'una xifra de 3.000 milions d'euros) i que es compleixi el retorn efectiu de totes aquelles persones amb nacionalitats de Països considerats segurs.

Les fronteres de la Unió Europea s'alcen cada vegada més ràpid. Hongria, havent blindat la frontera amb Sèrbia, fa canviar de ruta als immigrants obligant-los a passar per Croàcia. Posteriorment decideix tancar la frontera amb els croats, enviant els refugiats a Eslovènia, que assegura que no tancarà barreres si Àustria i Alemanya no tanquen portes. Tot i això, Àustria posa controls, i Eslovènia construeix una frontera amb Croàcia. La frontera de França amb el Regne Unit continua tancada i es doblen el numero de persones al camp de Calais, que ja són 6.000.

El centre d'Europa cada vegada més metàl·lic, ple de ferro punxegut i alts murs, ha obligat als refugiats a buscar noves rutes com entrar des de Rússia a Noruega. Tot i així, la solidaritat dels països nòrdics d'Europa també esta de rebaixes i cada vegada posen més pegues per acollir refugiats. Alemanya, que lidera amb l'acollida també ha anunciat que restablirà el reglament de Dublín i retornarà als refugiats al primer país d'entrada de la Unió Europea.

El sistema de reubicació es posa en marxa però les xifres avancen molt més a poc a poc del que estan pactades. Només 116 persones han estat reubicades.

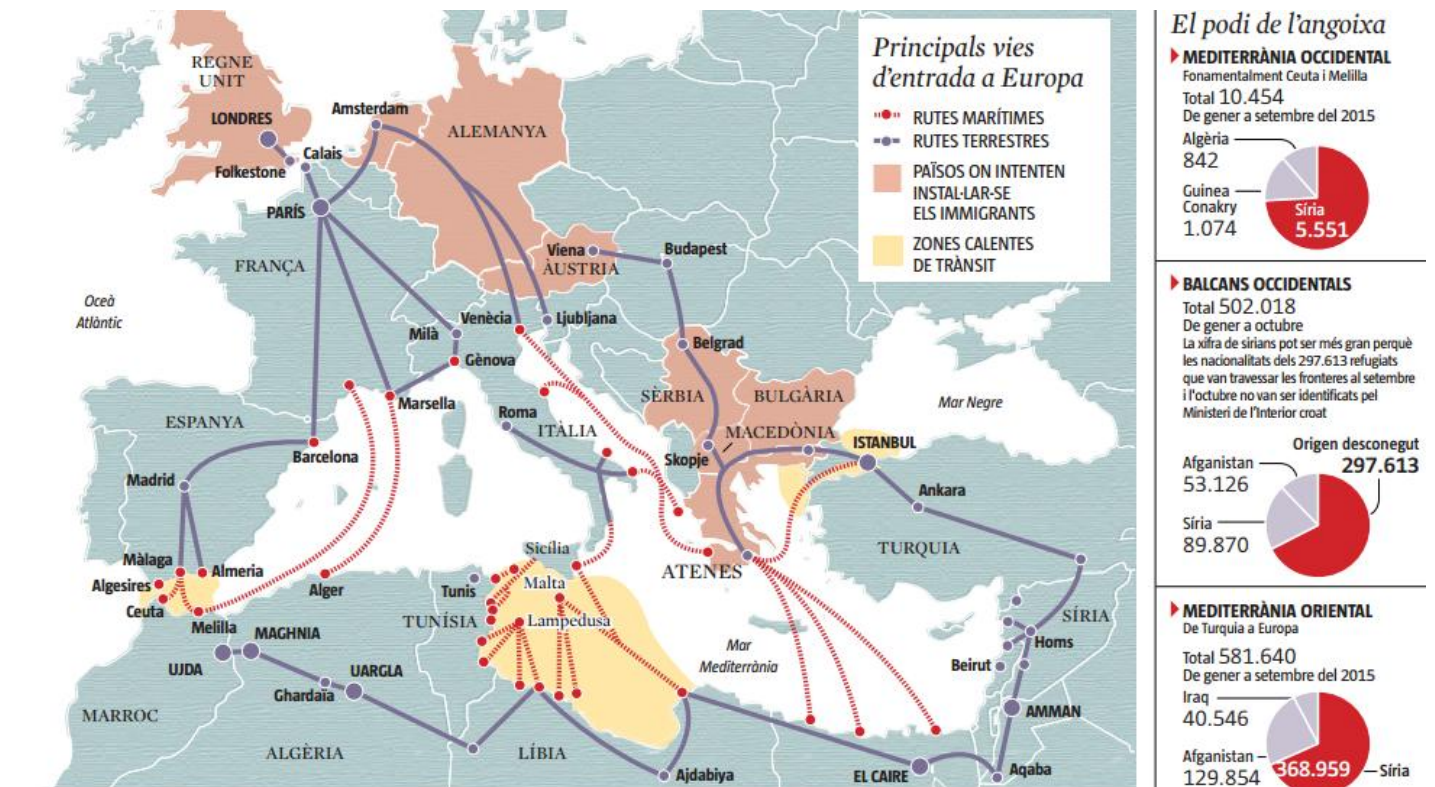
3.5. DESEMBRE 2015 - GENER 2016

El primer dia de desembre, la Vanguardia explica en un article que hi ha dos tipus de refugiats sirians: els invisibles i els absents, ja que centenars de Sirians arriben pel seu compte a Barcelona. Els invisibles són aquells que han arribat a Espanya per compte propi, estan lluny de la atenció mediàtica i viuen entre nosaltres. La Creu Roja admet que són centenars però la premsa sembla estar obsessionada amb els absents, els que han d'arribar des de Grècia. El govern ha acordat reubicar 15.000 refugiats. Entra 2.000 i 5.000 podrien acabar a Catalunya. Ningú sap quan arribaran.

Al 2016, Espanya es pot trobar al seu territori un mínim de 18.000 sol·licitants d'asil que arribaran per ells mateixos a més a més dels que accepti reubicar per els acords de la UE. La Creu Roja ja ha atès aquest any més de 800 sol·licitants de protecció internacional dels quals molts són sirians que han entrat per les fronteres sud de Ceuta i Melilla.

La Vanguardia del dia 1 també anuncia que 19 refugiats "visibles" havien d'arribar a Espanya, però set d'ells es van negar a ser acollits a la península Ibèrica i van exigir tornar al camp. Els tràmits per asil a Espanya són més farragosos i lents que als altres països. La Creu Roja afirma que molts sirians que comencen a Catalunya els programes d'atenció social i ajuda desapareixen a la que tenen una oportunitat de marxar cap a França o Alemanya.

També publica un mapa explicant les vuit gran rutes d'entrada a Europa dels refugiats.

FONTS: Frontex i Creu Roja

Las víctimes de les xarxes mafioses es jugen la vida durant el viatge. Arribar a Esmirna, el segon port més gran de Turquia des d'on es veuen les illes gregues pot costar entre 4.4000 i 5.600 euros. La ruta d' Istambul a Àustria val uns 7.000 euros o més passant per Bulgària el principal opositor de passar els refugiats. Per passar per Melilla paguen uns 1.250 els nens i 3.000 els adults perquè funcionaris corruptes marroquins els deixin passar.

A Europa,segona la Vanguardia del 3 de desembre, els governs de la UE amenaçen Grècia d'excloure-la de la zona Schengen temporalment sinó pren mesures per a recuperar el control de les seves fronteres exteriors. Durant aquest any, unes 700.000 persones han entrat a la UE per les seves fronteres i la paciència dels seus socis europeus especialment Berlin i les capitals de l'est s'els hi esta començant a acabar. Altres països com Alemanya, Àustria o França volen permetre legalment mantenir els contols de les fronteres actuals més ellà dels 6 mesos previstos. Les normes de Shengen ho permeten si la seguretat de les fronteres exteriors no està garantitzada.

El tercer dia de desembre, durant el consell de la Unió Europea s'ha acordat la forma de finançar els 3.000 milions d'euros per Turquia que la UE explica que són per tal de cobrir l'ajuda humanitària addicional als refugiats que es troben a Turquia.1 000 milions es finançaran a partir del pressupost de la UE i els altres 2 000 milions mitjançant contribucions dels estats membres. El país que aportarà una quantitat de diners més gran serà Alemanya amb 427 500 milions d'euros, seguida del Regne unit i França. Espanya aportarà 152.800 milions en cinquena posició per sota Itàlia.

El mateix dia la Vanguardia denuncia que actualment a Espanya hi ha 18.000 sol·licituds d'asil, es a dir 3.000 més de les que accepta el govern. Aquests refugiats han arribat per ells mateixos i majoritàriament per Ceuta i Melilla.

El Vilaweb publica el 5 de desembre com l'Ajuntament de Barcelona ha engegat les primeres accions que preveu el Pla 'Ciutat Refugi' en l'àmbit del voluntariat, de la informació i d'ajut internacional per fer front a la crisi humanitària de les persones refugiades. S'ha constituït un grup motor format per entitats i ONG que han començat a catalogar l'oferta de serveis, recursos, materials i activitats per donar resposta a les necessitats dels refugiats. També s'han començat a definir les places d'acció social i les tasques que podran fer els voluntaris.

A la frontera entre Grècia i Macedònia hi comença a haver tensió. Tal com explica la Vanguardia el 5 de desembre, Macedònia ha mantingut tancada la frontera des del dimecres i només han permès entrar 2.000 refugiats. A l'altra banda de la frontera, a Grècia, hi ha unes 3.000 persones que Macedònia es nega a deixar passar, però les barques no s'aturen. Durant aquesta setmana 538 refugiats sirians han sigut rescatats per la guàrdia costera turca.

Policies macedonis intentant de contenir un grup de refugiats, FOTO: Georgi Licovski, FONT: Vilaweb

El dia 5 de desembre la Vanguardia també explica que si la situació a Grècia no es normalitza, la zona Shengen mantindrà les barreres i que el govern grec ha acceptat que la UE desplegui una missió europea a la frontera de Macedònia per al registre de refugiats. Només a Grècia han arribat uns arribat uns 700.000 immigrants aquest any i el repartiment de 160.000 refugiats segueix sense arrancar.

En Jad, activista català d'origen siria va anar a fer de voluntari a l'illa de Lesbos a principis de desembre. En una entrevista, m'explica la "situació humana" que va viure. "La situació demana treballar sense parar, et sents molt bé, de fet, no tens temps ni de parar-te a pensar com et sents" explica. Al desembre, la policia no els deixa muntar una petita consulta d'urgències a la platja on esperen barques amb refugiats, i quan arriben, els voluntaris "corren durant 5 minuts sense parar amb persones desmaiades als braços xops, amb fang, i amb fred". En Jad explica el procediment que segueixen els refugiats un cop arriben a l'illa. Primer, van fins al camp de Mòria. Allà son registrats i aquells que no tenen documents entrevistats ja que molts es fan passar per nacionalitats que tenen dret a asil com sirians. Les condicions del camp són nefastes, els refugiats cremen tot el que tenen a l'abast per escalfar-se. També afirma que a Lesbos hi ha bàsicament voluntaris independents ajudant, i no grans organitzacions.

Grècia no és l'únic país on hi arriben les "pateres". Tal com publica la Vanguardia el dia 7 de desembre, la fragata espanyola anomenada Canàries ja ha rescatat 630 immigrants a alta mar. Les operacions per desfer el tràfic d'il·legal han acabat sent operacions humanitàries. Un "passatge" pot arribar a costar 1.500 euros als nens, 2.000 euros als adults i 4.5000 als discapacitats amb cadira de rodes. Els més rics, van amb barques de fusta, i per tenir dret a pujar a coberta han de pagar uns 4.000 euros.

Almenys 3.510 persones han mort al Mediterrani aquest any segons *Stop Mare Mortum*. Amnistia Internacional diu que ja són més de 7.000 des del 2013. Segons l'agència turca semioficial Anadolu, s'han rescatat amb vida unes 83.535 persones durant aquets any. Al 2015, 650.000 persones han fet o intentat el trajecte de les costes turques a les illes gregues. (La Vanguardia, 8 de desembre)

L'11 de setembre La Vanguardia fa ressò sobre el que pateixen les refugiades. Una de cada tres refugiades sirianes a Jordània o el Líban han estat víctimes de la violència masclista, i un 10% reconeix haver patit agressions sexuals després d'haver d'abandonar casa seva, segons un estudi fet per Aliança per la Solidaritat i el Fons de la Població de l'ONU. Pateixen la violència sexual a mans de traficants, altres immigrants, policies i agents de control de fronteres. Moltes vegades les dones han de vendre el seu cos o les seves famílies les obliguen a fer-ho per tal de poder pagar als traficants si ja no tenen diners o els hi han robat. A més, un cop arriben aquí, als albergs europeus on esperen els sol·licitants d'asil també hi ha casos de violència. Les dones no ho denuncien i moltes vegades no ho diuen ni a la família, ja que ser violada és una taca a l'honor de la família. Un 25% d'aquestes dones pateixen seqüeles físiques, i un 22% de psicològiques. Una altra dada que subratlla l'informe és que el 45,7% van tenir un embaràs després de deixar el seu país.

El dilluns 15 de desembre el Vilaweb explica que Turquia ha engegat de nou el procés d'adhesió a la Unió Europea després de dos anys sense negociacions. Ara s'han reiniciat sota la pressió de la crisi dels refugiats, ja que a canvi de la represa de les negociacions, Turquia s'ha compromès a controlar millor la frontera amb Síria.

Segons la Vanguardia del 17 de desembre Europa continua en discòrdia, no només entre països sinó entre governs del mateix estat. Berlín brega amb 70.000 refugiats i l'alcalde es defensa de les crítiques pel caos administratiu ja que actualment l'Oficina Estatal de Salut i Afers Socials de Berlín es troba saturada. Alemanya tenen 6.000 nens escolaritzats, però no hi ha prou instal·lacions. Hi ha dificultats perquè puguin dutxar-se els 2.500 refugiats allotjats a l'antic aeroport de Tempelhof, on la setmana

passada va esclatar una baralla multitudinària. Per integrar és millor petits albergs, però ha estat impossible pel nombre d'arribades.

A Holanda, hi ha hagut disturbis en un centre de refugiats quan uns 80 manifestants van atacar amb pedres, ampolles i petards la seu de l'ajuntament on es celebrava una reunió per discutir el projecte d'obertura d'un centre de refugiats. (La Vanguardia, 18 de desembre)

Davant el col·lapse europeu, la majoria de països estan d'acord en crear una guàrdia europea de fronteres. L Vanguardia explica el 18 de desembre que Turquia no ha reduït suficientment el flux de refugiats, l'arribada de desplaçats només s'ha reduït en unes 1.000 persones en aquest mes, xifra considerada insuficient per la UE, que alerta que rebran la compensació quan ells retinguin un nombre més significat de refugiats. Ara mateix, només 184 persones s'han beneficiat del pla europeu per donar asil a 160.000 persones. La Vanguardia diu que el problema és que els refugiats es neguen a anar a qualsevol país que no sigui Alemanya i Suècia.

El dia 19 de desembre el vilaweb exposa un article on explica que tan sols l'1% dels refugiats sirians que es troben a Itàlia i Grècia volen venir a la UE. Europa s'ha compromès a acceptar fins a 160.000 refugiats. A l'estat espanyol, haurien d'arribar-ne 19.000 i d'aquests, Catalunya està disposada i preparada per rebre'n entre 3.000 i 5.000.

Totes les persones activistes entrevistades expliquen que és cert però fins a cert punt. El refugiats prefereixen destinacions com Alemanya o Suècia, però "si preguntes a un refugiat que es troba vivint en un camp de refugiats en molt males condicions si vol ser acollit a Espanya, no et dirà que no." - explica el fotoperiodista Marc Senyé. En Jad, que ha anat a ajudar de voluntari diverses vegades, fa una pregunta per explicar-ho: "Tens dos ordinadors sobre la taula, quin tries?" fent referència a les millor condicions que ofereixen altres països com Alemanya i Suècia als refugiats respecte Espanya. L'Oscar, voluntari independent, reflexiona " El jovent d'aquí està marxant als països on volen anar els refugiats. Tots som persones, tots volem el mateix, un treball digne, oportunitats, seguretat...

Al mateix dia 9, la Vanguardia relata com Dinamarca es proposa confiscar les joies i els béns dels refugiats. S'ha aprovat una llei perquè els policies confisquin els objectes de valor dels refugiats amb l'objectiu de cobrir les seves despeses d'acollida. Confiscaran les pertinences superiors a un valor de 400€ i només deixaran els diners i els objectes de valor necessaris per mantenir un nivell de vida modest. Aquesta llei, no

deixa de ser una tàctica per a que els refugiats no se sentin atrets a quedar-se a Dinamarca. La Vanguardia alerta el dia 20 de desembre que la xifra continua creixent. Uns 991.000 refugiats han arribat a Europa aquest 2015. ACNUR alerta que si el conflicte a Síria no es resol, es podrien superar els 60 milions de persones refugiades al món per primera vegada a la història de la humanitat. Només el dimecres passat, 4.300 refugiats van arribar a les illes gregues, per tant en els pròxims dies s'arribarà a la xifra de 100.000 milions. Almenys 627 persones han mort al mar Egeu i 770.000 immigrants han aconseguit arribar a Grècia per mar segons l'OIM.

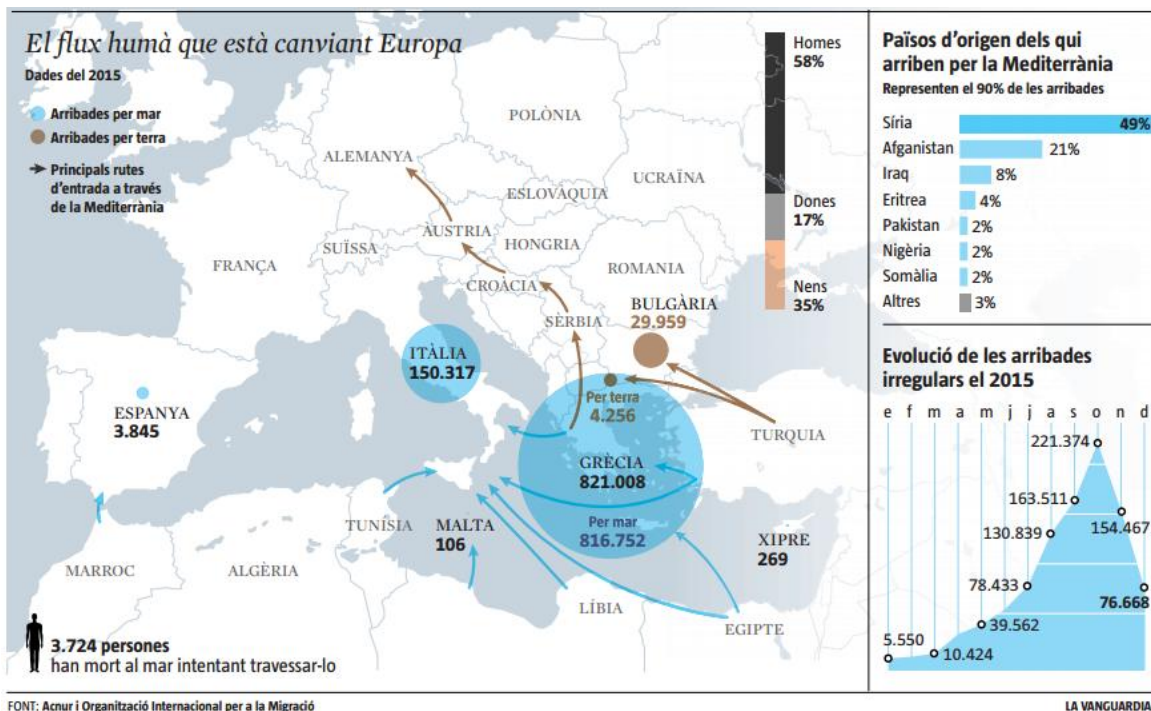
En una entrevista, el fotoperiodista Marc Senyé m'explica la situació de Lesbos al desembre. A l'illa grega les coses han canviat molt des de l'octubre, quan hi va anar per primera vegada. Al desembre, ja hi ha instal·lades Onegés més grans com Metges sense Fronteres o la Creu Roja. Lesbos ja és un focus mediàtic tot i que arriben menys persones. Si a l'octubre n'arribaven entre 1000 i 1.5000 diàriament, al desembre arriben unes 3 o 4 barques per setmana. Una de les raons és que FRONTEX ja "exerceix com a policia del mar". El camp de Mòria, al centre de l'illa també ha canviat exageradament, ja que s'ha convertit en un centre de detenció. Això suposa millores a les condicions del camp, però alhora el converteix en una presó on els refugiats no poden entrar i sortir lliurement.

A Catalunya, el govern es baralla amb l'estat espanyol per acollir, però la comunitat de Sant Egidí reconeix que només al Raval ajuda a 150 persones que han fugit dels últims mesos de la Guerra de Síria. La majoria han entrat clandestinament per Ceuta i Melilla. Expliquen que viuen en pisos, pensions o habitacions de menys de 20m² i dormen sobre catifes i mantes. (La Vanguardia, 20 de desembre).

Les tragèdies al Mar Egeu tampoc s'aturen, el dia 21 de Desembre La Vanguardia explica que hi ha hagut 18 ofegats més, dels quals 10 eren nens. Durant aquest any, unes 927.147 persones han arribat a Europa per mar. Hi ha molts nens que arriben sols i que han perdut les seves famílies. Aquests són els més vulnerables i són els que corren més perill de caure en xarxes d'explotació sexual. El govern italià s'ha compromès de moment a donar mil visats a persones especialment vulnerables. Només a Itàlia han arribat ja 11.000 menors sense pares.

Dos dies mes tard, esclata la notícia que l'èxode ja supera el milió. Tal com publica la Vanguardia l'Organització Internacional per a les Migracions (OIM) i l'Alt Comissionat de l'ONU per als Refugiats (ACNUR) han confirmat que la barrera del milió d' "arribades irregulars" es va superar oficialment, amb 1.005.554 persones registrades. Un 97% va arribar per la Mediterrània. Anant cap a Europa, a la Mediterrània s'han ofegat durant el 2015 una mitjana de deu refugiats cada dia. Si al gener van ser 5.000 els immigrants que van entrar per la Mediterrània, a l'agost van superar els 130.000. El pic es va assolir l'octubre, amb més de 221.000 persones. Es calcula que els traficants de persones han guanyat aquest any gairebé mil milions d'euros.

L'èxode continua, però als països afectats s'ha posat ordre i el drama s'ha fet invisible per a la població. A Eslovènia, el procés de registre dels refugiats ja és metòdic: quan arriben, són escorcollats i registrats. Després, se'ls dóna alguna cosa de menjar i roba molt de pressa, i se'ls permet anar als urinaris químics. Finalment, els transporten en autobusos a un camp d'ajuda establert als afores del municipi. Hi ha un camp provisional al costat de les vies, explica la Vanguardia. Un agent diu que les seves accions depenen d'Àustria, que els alerta diàriament: "Avui només envieu-nos-en 400". Per intentar resoldre el drama, la UE ha destinat més de 20 milions d'euros en ajuda per a la ruta occidental dels Balcans.

Al primer dia del 2016, la Vanguardia exposa com Barcelona no és un destí llaminer per els refugiats, ja que una família de refugiats ha deixat la ciutat només tres dies

després d'arribar. La Creu Roja detecta xarxes de traficants a Madrid que traslladen els sirians fins el Nord d'Europa. Si per el conveni de Dublín els fan retornar a Espanya, perdran totes les ajudes. (La Vanguardia, 23 de desembre).

Al a principis de gener, la zona Schengen continua trontollant. Tal com explica la Vanguardia, Suècia i Dinamarca posen controls fronterers als refugiats. Sis països de la Unió Europea ja han introduït controls a les fronteres interiors. Es volen posar controls al pont que uneix Copenhagen (Dinamarca) i Malmö (Suècia). Ara tothom que vulguin agafar el tren fins a Suècia haurà de passar per l'aeroport de la capital danesa on hi ha controls. El 5 de gener La Vanguardia explica que Dinamarca vol que la veu corri i que els refugiats no es sentin atrets. Alemanya insisteix en trobar una solució comuna, i la Merkel sota pressió s'ha vist obligada a posar un màxim de 200.000 refugiats per any.

L'endemà la Vanguardia relata com la Comissió Europea quan va convocar per ahir a Brussel·les els responsables d'immigració de Suècia, Dinamarca i Alemanya per "millorar la coordinació" dels controls fronterers re-introduïts a la zona i minimitzar-ne l'impacte, però es va trobar que, des del seu punt de vista, hi ha poca cosa a coordinar. "Mentre no hi hagi solucions europees" a la crisi d'asil "tindrem mesures nacionals". Fins ara, només 272 refugiats s'han beneficiat del pla de la UE per repartir entre els seus 28 països 160.000 persones, segons les últimes dades de la Comissió Europea. Els centres europeus de registre encara no funcionen bé (només se n'ha obert tres dels 11 planificats, i només n'hi ha un d'operatiu a Grècia, a l'illa de Lesbos) i els demandants d'asil confien més en les màfies que en els funcionaris europeus presents a les zones d'arribada.

El 8 i el 9 de gener, tant el Vilaweb com Vanguardia anuncien que 8 dels 31 identificats per causar diverses de les agressions sexuals i robatoris que van tenir lloc la nit de Cap d'Any a Colònia, Alemanya, són demandants d'asil. L'extrema dreta ha aprofitat aquest cas per insistir en la seva campanya xenòfoba mentre que grups de dones s'han manifestat 'contra el sexisme i el racisme'. Alhora, hi continua havent crides a no vincular el que ha succeït amb l'arribada de refugiats a Alemanya.

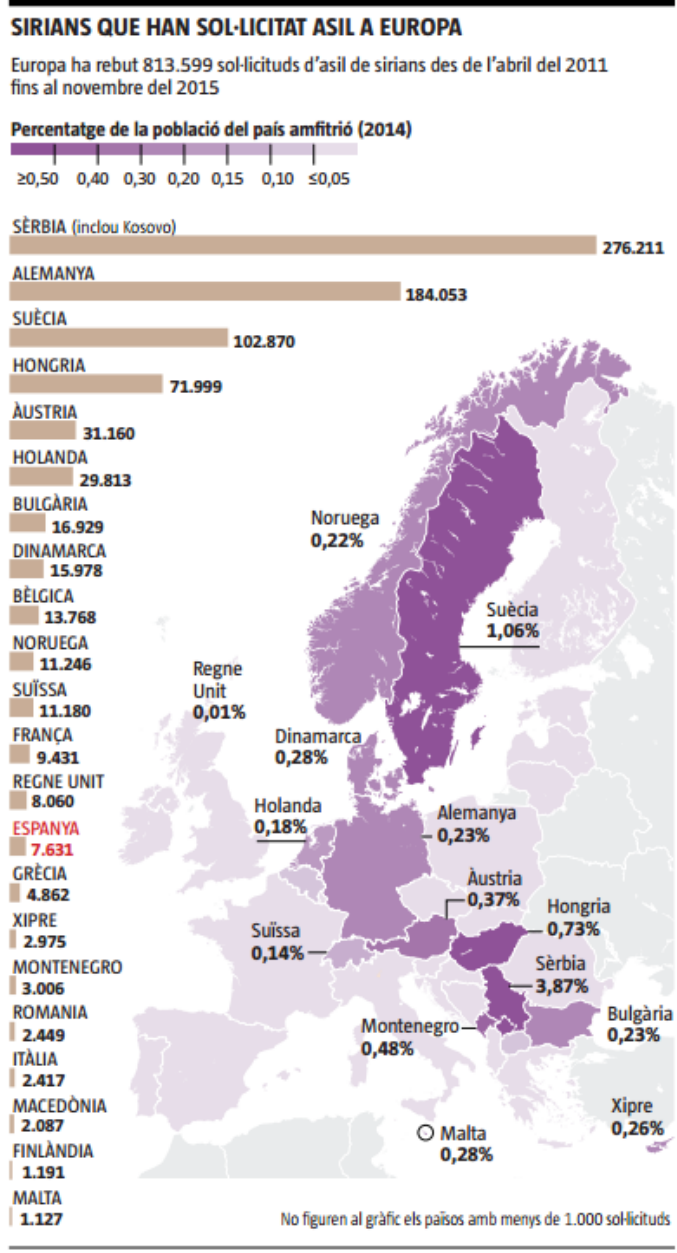
Davant els episodis i les actuacions dels diferents Estats Europeus, La UE exigeix a Turquia que freni l'èxode de refugiats cap a Europa. La Comissió europea no esta satisfeta amb la cooperació d'Ankara. Europa s'ha compromès a negociar mes ràpidament la eliminació de visats per els turcs, 3.000 milions d'euros per invertir en la millora de les condicions dels 2,2 milions de sirians refugiats a Turquia per tal que retingui el flux de refugiats cap a Europa. (La Vanguardia, 8 de gener)

La Merkel ha anunciat que agilitzarà les expulsions dels refugiats condemnats per delictes. Per altra banda, França multa amb 1.000 euros a un el britànic, jutjat per ajudar una nena afganesa a Calais. La Vanguardia explica el 10 de gener que Inicialment, el tribunal li demanava cinc anys de presó i 30.000 euros de multa. Els països membres, continuen retallant la solidaritat. L Vanguardia exposa el dia 13 de gener que Holanda, que l'any passat va rebre 24.000 peticions d'asil, vol reduir les ajudes als refugiats. A Alemanya, on la policia ja ha detingut a més de 200 neonazis i ultres per violents disturbis antirefugiats, ja està tornant refugiats a Àustria. La policia austríaca denuncia que si abans Alemanya tornava a 60 refugiats diàriament, ara en torna uns 200.

Més al nord, Rússia cedeix, i els refugiats ja no hauran de tornar amb bici per la frontera. Fins ara, els refugiats arribaven a Noruega des de Rússia amb bici ja que no es pot passar per la frontera a peu i quan noruega els retornava, havien de passar la frontera amb bicicleta igual que com van venir. Ara s'ha pactat que es retornaran amb bus. En els últims mesos, Noruega ha retornat a 271 refugiats que han entrat per aquesta via. (La Vanguardia, 15 de gener)

A Catalunya, la Vanguardia denuncia el 18 de gener que una família siriana del Vendrell continua sense ajuts 19 mesos després. Son un matrimoni sirià, pares de set fills d'entre 3 i 17 anys que viuen en un habitatge que els hi ha deixat uns amics. Van arribar amb avio per ells mateixos a Catalunya fa ja més de 19 mesos. Per altre banda, els tres bombers espanyols

FONT: Acnur, Banc Mundial, Departament d'Estat dels EUA, Institute of the Study of War i Reuters

dijous passat acusats de tràfic de persones ja han sigut posats en llibertat després de declarar davant un jutge que els hi ha imposat una multa de 5.000 euros a cada un. La Guardia Costera grega els va detenir quan buscaven una barca que corria perill. El 18 de gener, durant el Comitè polític i de seguretat de la Unió Europea s'informa que la operació EUNAVFOR Med continua avançant. També s'autoritza a la operació militar a visitar, registrar i desviar en alta mar a les embarcacions sospitoses per el tràfic de persones il·legal. La Vanguardia fa ressò de de l'aspiració de la UE de salvar la crisi humanitària amb ajuts a Ankara el 23 de Gener. Turquia acull el major nombre de refugiats del món, entre ells 2,2 milions de la veïna Síria, i uns 230.000 sol·licitants d'asil d'altres països. El novembre passat, la UE va prometre a Turquia 3.000 milions d'euros per a atenció humanitària, vigilància de fronteres i lluita contra els traficants de persones.

Al mar egeu, la tragèdia continua. Si en tot els 2015 van morir ofegades 700 entre les costes de Grècia i Turquia, només aquest gener ja han mort un centenar. Unes 37.000 persones han aconseguit creuar. El Vilaweb relata el caos que es viu a l'illa de Lesbos, desbordada per l'arribada de milers de refugiats que pretenen arribar a Atenes per continuar el seu viatge cap al nord d'Europa. Mentre a nivell mundial segueix sense saber-se com resoldre aquesta situació, els refugiats sobreviuen gràcies a l'ajuda d'algunes ONG i a l'auxili dels voluntaris. José Carlos, membre de la Fundació Roger Torné, compromesa amb la salut infantil i el medi ambient, ha explicat al Vilaweb la situació: "A l'illa s'ha creat una estructura i uns fluxos de refugiats que permeten veure des de diferents localitzacions el que està passant. En general, hi ha una gran quantitat de gent tirada al terra, les dones bressolant els nens sota el fred, amb mantes...".

Aquest mateix dia, La Vanguardia relata com la zona Schengen trontolla. La UE inicia els tràmits per prolongar els controls de fronteres dos anys. El pacte amb Turquia i l'establiment de centres de registre dels immigrants a Grècia i Itàlia no esta donant resultat. Europa ha posat en marxa l'article 26 del codi de fronteres Shenguen per primera vegada que preveu que en circumstancies excepcionals per sèries i persistents deficiències en el control de la frontera exterior produeix una amenaça greu per l'ordre públic i la seguretat interior i els controls es poden prolongar fins a tres vegades. Ara mateix hi ha 8 mesos autoritzats com a situació excepcional. Europa ja ha rebut 813.599 sol·licituds d'asil de refugiats sirians des del 2011, la majoria a Sèrbia i Alemanya. A Espanya, s'han demanat 7.631 sol·licituds. Finalment es constata que Àustria proposa excloure a Grècia de l'espai lliure temporalment.

A Dinamarca, s'ha generat polèmica per la decisió ja aprovada per el govern, una llei que permet a la policia executar un seguit d'actuacions sobre els immigrants i els refugiats que arriben al país, com requisar els béns dels refugiats i només deixar-los tenir diners i objectes que no superen en total els 1.340 euros. La resta els ho robaran, explica el Vilaweb el 26 de gener. Curiosament, a l'últim moment, s'ha introduït una esmena a la llei per la qual, del recompte que han de fer les forces de l'ordre públic, se n'exclouen els anells de noces i les peces 'amb un valor sentimental'. Simplement, no es vol que els comparin amb els nazis que van ocupar Dinamarca. Les organitzacions de drets humans han posat el dit a la nafra: amb mesures com aquestes simplement es vol dissuadir la gent d'anar-hi. El Vilaweb fa una dura crítica a la decisió. Explica que un refugiat, per definició, és una persona que porta el seu món al damunt. A les butxaques, a la roba, a les sabates, i ara els hi volen prendre.

Les crítiques a les actuacions als membres de la Unió no tarden a arribar. Les associacions de víctimes de l'Holocaust reclamen a Europa que no abandoni als refugiats sirians i demanen mantenir viva la memòria. El Vilaweb explica el 27 de gener que HRW (Human Rights Watch) també critica el retrocés dels drets humans a occident. L'informe de l'oenagé constata una "descarada islamofòbia" a Europa i els Estats Units. La Vanguardia denuncia l'endemà que 3 del milió de sol·licitants d'asil que s'estima que van arribar per mar a Europa el 2015 suposa només el 0,2% de la població de la UE.

Tot i així, el dia 29 de gener, la Vanguardia explica que la UE planteja retornar a tots els immigrants i demandants d'asil tan aviat com trepitgin Grècia. Ankara hi estaria d'acord si, a més dels 3.000 milions d'euros promesos, la UE s'endugués entre 150.000 i 250.000 persones a l'any per vies legals. També inclouria en el pla, per animar als refugiats a quedar-se allà, llançar un programa de reubicació per a 400.000 persones seleccionades des d'allà. Les iniciatives també surten a nivell nacional: Suècia va anunciar ahir que planteja expulsar entre 60.000 i 80.000 persones a les que se'ls ha negat el dret d'asil i Finlàndia farà el mateix amb unes 20.000. El 45% de peticions a Suècia han sigut denegades, i el 62% a Finlàndia.

Els refugiats però, continuen travessant el mortífer mar. Almenys 39 persones s'han ofegat en un nou naufragi. Segons la ONU, des de principis d'any, uns 46.240 immigrants han arribat a Europa per el Mediterrani, la majoria per Grècia. Turquia assumeix el major gruix de refugiats, més de 2,2 milions de sirians i uns 300.000 iraquians. (La Vanguardia, 29 de gener).

Davant de les morts naufragant per les costes de Grècia, futbolistes de la lliga Grega aturen un partit i s'asseuen per protestar contra el tracte als refugiats. La iniciativa, que l'explica el Vilaweb el 31 de gener, és dels jugadors de tots dos equips: 'en memòria als centenars de nens que moren cada dia a causa de l'apatia de la Unió Europea i de Turquia sobre la situació al mar Egeu'.

3.5.1. EVOLUCIÓ DESEMBRE 2015-GENER2016

Durant aquest període, s'ha esmentat per primera vegada que la realitat dels refugiats no es basa en les xifres de sol·licitants d'asil que vol reubicar la Unió Europea, sinó que els refugiats marxen de Grècia i Itàlia amb els seus propis mitjans i molts ja estan a casa nostra. Uns 7.000 sirians han demanat asil a Espanya.

La Unió Europea també ha canviat la seva posició. Ha deixat d'insistir i proposar noves quotes de refugiats als Estats membres per posar-se a negociar amb Turquia. A principis de desembre, es demana que Turquia retengui el flux de refugiats, però a finals de gener la proposta de retornar aquells que arribin a les costes europees ja es posa a sobre la taula. Per altra banda, es reprenen les negociacions perquè Turquia entri a la UE i s'acorda un ajut econòmic de la UE de 3.000 milions d'euros per als turcs.

La tragèdia al Mediterrani no s'atura. Els cadàvers s'acumulen sota l'aigua salada mentre les illes gregues es troben desbordades per els supervivents del perillós viatge. Durant el gener han mort un centenar de persones al Mar Egeu i unes 37.000 han arribat a les illes gregues.

Davant de l'arribada massiva de persones a Grècia, molts estats demanen i amenacen a Grècia que si no millora el control de les seves fronteres, l'exclouran de la Unió Europea i la Zona Schengen. El descontrol de les fronteres exteriors també ha portat una nova proposta de crear una guàrdia europea de fronteres comunes. Per últim, s'ha posat en marxa l'article 26 del tractat de Dublín per primera vegada en la història de la UE. Aquest permet allargar els controls de les fronteres exteriors si la zona Schengen es troba en perill i és un cas d'emergència.

La Unió Europea continua tancant les finestres i les portes als refugiats. Macedònia ha començat a restringir el pas dels refugiats que venen de Grècia, Dinamarca ha aprovat noves lleis dures contra el refugiats que permeten requisar-los els béns i les fronteres ja tancades perduren. A finals de desembre, les xifres oficials confirmen que els refugiats i immigrants que han arribat a Europa ja superen el milió.

3.6. FEBRER- MARÇ 2016

La primera de notícia de Febrer que publica la Vanguardia és que Europa endurirà la seva resposta contra aquells que “passen” refugiats. Statewatch¹² té por que es criminalitzi la activitat d’oenegés i voluntaris. També anuncia que la ONU i Grècia preparen un registre per posar ordre a la assistència de refugiats a les zones d’arribada, ja que les illes i els principals ports grecs es troben desbordats.

El tercer dia de febrer, durant el Consell de la Unió Europea s’ha acordat la forma de finançar els 3.000 milions d’euros per Turquia que la UE explica que són per tal de cobrir l’ajuda humanitària addicional als refugiats que es troben a Turquia. 1 000 milions es finançaran a partir del pressupost de la UE i els altres 2 000 milions mitjançant contribucions dels estats membres. El país que aportarà una quantitat de diners més gran serà Alemanya amb 427 500 milions d’euros, seguida del Regne unit i França. Espanya aportarà 152.800 milions en cinquena posició per sota Itàlia.

La Vanguardia explica, el dia 05 de febrer, que en una presumpte violació en grup a Bèlgica hi havia dos refugiats, que s’han justificat amb un “que no es queixi les dones han d’obeir als homes”. Al mateix dia, el Vilaweb publica un article on es relata com un grup d’actors han anat a interpretar l’obra de “Hamlet” de Shakespeare a Calais, on actualment hi ha 6.000 immigrants i refugiats esperant una oportunitat per arribar a Gran Bretanya.

El 6 de febrer La Vanguardia relata com uns 80.000 sirians comencen l’èxode davant l’ofensiva de Asad sobre Alep. L’endemà explica que els desplaçats han creat més de 10.000 empreses a Turquia: restaurants, botigues de roba, ràdios, llibreries...Tot i així, cent mil persones es troben davant de la frontera tancada per Turquia.

---

¹² STATEWATCH: Organització sense ànim de lucre que supervisa els estats, la justícia i els afers interior i les llibertats civils de la Unió Europea.

Al mateix dia la Vanguardia també comenta com Europa demana que Turquia obri les portes si no tenen capacitat per garantir uns mínims, i que els diners europeus són per a acollir els refugiats. Tot i així a la Unió europea hi ha una inquietud per l'onada dels sense papers. Un dia mes tard el mateix diari exposa com els serveis d'intel·ligència tem que els gihadistes es desfacin dels papers per infiltrar-se.

Milers de refugiats arriben all port del Pireu al primer dia de febrer procedents de les illes de Lesbos i Quios, FOTO: Louisa Gouliamaki , FONT: La Vanguardia

Schengen s'ha suspès temporalment en 9 països i la culpable senyalada és Grècia. La Comissió Europea segueix demanat que els països compleixin amb allò acordat: que Grècia i Itàlia millorin la identificació d'immigrants i a la resta que acullin els demandants d'asil compromesos. Els estats membres van acceptar redistribuir 160.000 refugiats i ara mateix els reubicats només son 497. (La Vanguardia, 11 de febrer)

El 12 de febrer, la Unió Europea presenta un document interinstitucional on es defineixen unes recomanacions destinades a Grècia per les serioses deficiències identificades al 2015 en la avaluació de l'aplicació de l'espai Schengen. Grècia es troba

Aquest allau de refugiats que volen entrar a la Unió Europea (el trajecte per terra des de Turquia en aquest moment impossible fer perquè totes les fronteres estan tancades) fa créixer el nombre de víctimes al Mediterrani, que aquest any ja en sumen 272. (La Vanguardia, 9 de febrer).

L'endemà, la Vanguardia explica que Turquia no deixa passar els 70.000 sirians que estan esperant a la seva frontera, tot i que els ofereix ajuda humanitària.

A Europa, la coordinació entre capitals no existeix i

desbordada: el 78% de el creuament il·legal de fronteres de Gener a Octubre ha set en els 3 últims mesos, i més és de 90.000 persones han sigut rescatades en 2.500 accidents a les coses gregues. La UE considera que les mesures preses fins ara són insuficients, i que tot el funcionament de la zona Schengen es troba en risc. La UE anuncia les mesures que ha d'adoptar Grècia. En les deficiències en la frontera marítima, destaquen la manca d'una identificació i registre apropiades als nouvinguts incloent les empremtes dactilars, manca de personal, i falta d'equipament per verificar els documents d'identitat. També cal prendre mesures adequades per portar a terme processos de retorn, prendre mesures per implementar la vigilància marítima entra Grècia i Turquia, considerant cooperar amb les autoritats turques tal com ja es fa en la frontera terrestre. És necessari augmentar la formació del personal local en documents falsificats i en lingüística adequada a l'anglès i al turc. Cal tenir en compte la necessitat de compartir informació entre les autoritats, i proveir informació als immigrants sobre el codi de fronteres de la zona Shengen. Grècia ha de millorar les seves infraestructures d'equipament per el control i el registre, a part d'espais, com la falta d'una nova terminal al port de Samos.

Respecte a la frontera terrestre de Grècia, la Unió Europea també recomanen certes mesures. Grècia ha d'organitzar i dirigir el Centre Coordinador Regional per a operar més efectivament, finalitzar la instal·lació de GPS a les embarcacions de patrulla per a poder ser localitzables des del centre i continuar els esforç per a la cooperació amb Turquia i Bulgària. També ha de millorar el procés de registrament assegurant de tenir suficients experts per a els controls que duguin a terme uns controls sistemàtics dels immigrants il·legals i els seus documents. Finalment, és necessària una millora de les infraestructures i l'equipament per garantir els requeriments de Shengen incloent-hi gestió del trànsit, "taquilles" de control, carrils i el sistema de vigilància.

El dia 12 de febrer, la Vanguardia publica un article on explica que l'OTAN¹³ sota comandament alemany, combatrà el tràfic de persones. En els pròxims dies arribaran 3 embarcacions militars per realitzar feines de vigilància i captar informació sobre el tràfic il·legal de persones. El secretari de la OTAN assegura que no es tracta de fer-los retrocedir, sinó de desmantellar les xarxes criminals que trafiquen amb persones. Paral·lelament, Turquia ha anunciat que accepta els naufrags que estiguin en aigües del mar Egeu. En principi, l'operació la durà a terme Turquia, Grècia i Alemanya però molts països ja han anunciat la decisió de sumar-s'hi.

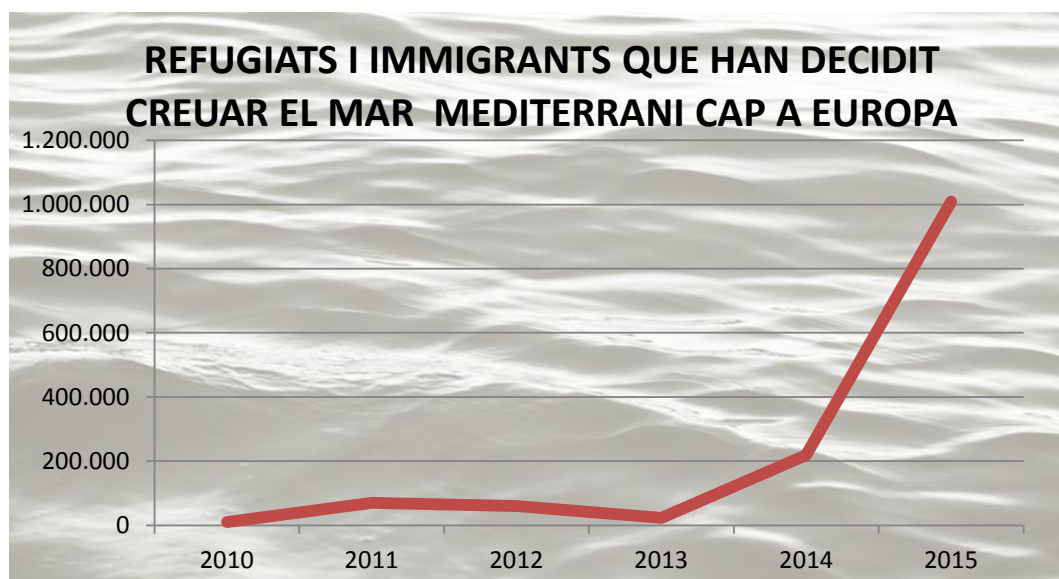
¹³ OTAN: Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord, OTAN organització internacional amb l'objectiu de col·laborar en la defensa en els camps polític, econòmic i militar.

Al mateix dia també explica les mesures demanades a Atenes per el consell Europeu. Durant el 2015, unes 868.000 persones van arribar a Grècia, on s'han d'introduir millores al procés d'identificació, ser capaços de vigilar el tràfic marítim en les seves mes de 400 illes, cooperar més activament amb Turquia.

Nens, nenes, dones i homes travessen el Mediterrani fugint de la guerra i buscant una vida digna, i un futur. Tot i així, també ho fan els més grans. El 5% dels immigrants que entren a Europa per els Balcans són persones d'edat avançada (més de 65 anys). Molts avis es senten humiliats per la debilitat física que experimenten durant la llarga i dura ruta. No els importa tant el seu futur com el dels seus fills i nets sinó estar lluny dels assassins. (La Vanguardia, 14 de febrer).

La situació no sembla millorar. Segons la Vanguardia del 14 de febrer, al 2015 van intentar creuar al mediterrani 1.009.432 persones, de les quals quasi bé 4.000 van morir ofegades. Aquesta xifra supera molt per sobre les dels darrers anys, i durant els primers mesos del 2016, no presenta una xifra a la baixa.

FONT: propia

DADES: La Vanguardia, 14 de febrer.

Els refugiats continuen arribant al continent europeu, però els països d'Europa no volen rebre refugiats ni volen que passin per el seu territori camí cap a Alemanya i altres països del nord d'Europa. El dia 15 de febrer, es reuneixen a Praga representants de Hongria, la República Txeca, Polònia i Eslovàquia per dissenyar una estratègia comuna davant el repartiment obligatori de refugiats que exigeix la UE, com anuncia la Vanguardia el 16 de febrer.. En la reunió, hi ha convidats Macedònia i Bulgària, i se'ls hi ofereixen agents de duanes, policies i filferro per a reforçar les seves

fronteres. A més, Hongria enuncia que reforçarà les tanques actuals i que posarà en marxa un projecte per a estendre les barreres a la frontera de Romania, amb l'objectiu de "impedir que els hongaresos hagin de viure amb qui no volen". Com a conseqüència, Àustria i els Balcans prossegueixen el tancament de fronteres als refugiats mentre els països de l'Est promouen l'aïllament de Grècia. Àustria limitarà el numero de sol·licituds d'asil a 80 diàries (fins ara eren 200) i només deixarà passar per les fronteres un màxim de 3.200 persones al dia). També han reforçat els controls a les fronteres. Sèrbia diu que farà el mateix que Viena. El mateix diari denuncia el dia 20 de febrer que ni l'acord de repartiment de refugiats funciona (s'han reubicat 300 de les 160.000 persones previstes) ni el pla de l'acord amb Turquia està donant cap mena de resultats.

L'endemà, el Vilaweb publica un reportatge d'Oriol Bähler a Mitilene¹⁴, la capital de Lesbos on hi va ser al Gener." És com si t'esventressin i sobreviure no depengués de tu", explica una refugiada siriana, que és una de les 62.193 persones que han passat per l'illa al gener. Durant el 2015, el mar Egeu va engolir 272 vides. Grècia es troba sobresaturada mentre els països veïns taquen fronteres. Macedònia ha respost a l'èxode de refugiats amb una bunquerització progressiva. El primer pas va ser limitar l'accés al país segons procedència: només afganesos, iraquians i sirians. El segon pas va ser imitar Hongria i alçar una tanca de cap a cap de la frontera. El darrer, encara amb procés, és la construcció d'una altra tanca a pocs metres de l'antiga. El programa per reubicar persones a la UE que es troben a Grècia no dóna resultats. D'ençà que va ser aprovat, només s'han reubicat 583 persones. Al ritme actual el programa tardarà uns 114 anys a completar-se. Onze països de la Unió encara no han fet cap real·lotjament. La última notícia respecte l'estat del Mar Egeu és que properament patrullaran els vaixells de l'OTAN. El secretari general de l'aliança, explica que els vaixells faran treballs de 'reconeixement, monitoratge i vigilància dels creuaments il·legals'. De cap manera, s'aturaran o es retornaran refugiats. No obstant, en cas de participar en una operació de salvament, els vaixells portaran a les persones rescatades de nou a Turquia.

Una part del camp de Mòria,
FOTO: Oriol Bähler

Dutxes masculines del camp de Mòria,
FOTO: Oriol Bähler

Segons l'Oficina Europea de Policia (Europol) s'ha perdut el rastre de deu mil nens pel cap baix que viatjaven sols per la ruta dels Balcans. "No tots són sotmesos a l'explotació criminal, alguns han pogut acabar en mans de familiars. Però no se sap on són, què fan ni amb qui són" L'Oriol explica les condicions de Mòria, també anomenat "hell hole", que és l'únic centre on la policia grega registra els refugiats que arriben a Lesbos. Allà és freqüent veure-hi persones passant les nits sense cap resguard; desamparades contra el fred i la pluja. Les condicions higièniques són precàries, falten vàters químics i dutxes, i les racions de menjar són escasses i repetitives: pa de pita amb lleties, seitons fregits o arròs.

A l'illa també hi ha un camp autogestionat amb millors condicions, el Pikpa Camp, es fa càrrec de refugiats amb necessitats especials. Metges Sense Fronteres està fent un bon treball a l'illa. El camp on s'allotgen la majoria de famílies sirianes és el de Kara Tepe. Aquest, no disposa de material de registre.

Per altra banda, ACNUR. A l'article, l'Oriol explica com les relacions entre l'Agència de l'ONU per els refugiats i les ONG independents són tenses, ja que les petites organitzacions d'ajuda humanitària denuncien que ACNUR es dedica només a proporcionar material amb les sigles gegants de l'Agència i a fer estadístiques sense cap mena de personal oferint suport humanitari, "com si la visibilitat importés més que no la feina del dia a dia" matisa una voluntària.

Un cop arriben a l'illa, els refugiats paguen 60 euros per un bitllet de ferri que els portarà fins al port de Pireu. Aquest trajecte sol costar només 45 euros, però el venedor justifica la diferència de preu explicant que és un vaixell exclusiu per el refugiats i que torna buit. Els refugiats pugen al ferri pel lloc on entren els vehicles. Bäbler relata el trajecte. Els empleats de la naviliera eviten que els refugiats que acaben d'embarcar s'acomodin

Ferri que recorre les illes gregues, FOTO: Oriol Bäbler

a les butaques. Es profereixen crits de 'Go! Not here!' i es realitzen diversos gestos amenaçadors. Cap treballador pronuncia la paraula 'please'. Alguns refugiats s'asseuen al terra per la manca de cadires. Els refugiats s'organitzen en torns de 20 minuts per carregar els mòbils. Al arribar a Pireu, els treballadors de la naviliera comuniquen a la gent que es prepari per desembarcar. Els refugiats que no es

despertem reben copets i sacsejades. Un cop a terra ferma, el port està replè de taxis, autobusos municipals i gent amb cartells venent bitllets esperant els refugiats. L'Oriol explica que els preus del bitllets de bus, i que no es pot regatejar. Els grups solidaris són els únics que duen a terme tasques d'assistència, tot i que amb limitacions.

El Vilaweb continua denunciant la situació a Lesbos el mateix dia, aquest com amb una carta del coordinador d'una ONG que està ajudant a l'illa anomenada "Better Days For Moria". Denúncia la situació decantant-se a empitjorar per la restricció del pas dels refugiats a Macedònia i països de la Unió Europea. Grècia, està suportant tota la càrrega del major èxode humà des de la segona Guerra Mundial, i això només és el començament. Assegura que els que treballen sobre el terreny veuen com la situació empitjora cada dia perquè hi ha una clara falta d'intenció política per donar una resposta real a aquest problema. A més s'estan criminalitzant a aquells que han estat garantint la integritat de milers de refugiats, els voluntaris, així que cada cop hi ha més problemes per fer les activitats, més traves policíacques, més impediments legals, més amenaces, i això repercuteix negativament en les condicions de vida de les persones que arriben a l'illa. S'està produint una violació sistemàtica dels drets humans al nostre continent i a Catalunya i a Espanya ningú sembla ser-ne realment conscient. Europa va assignar 16.000 persones al continent espanyol, i fins al moment n'ha acollit només 18. Grècia s'assembla cada cop més a Turquia on els voluntaris ho tenen pràcticament impossible per assistir als refugiats, assegurant-se així que es fa i es mostra al món únicament allò que les autoritats troben oportú.

La Vanguardia fa ressò el 23 de febrer sobre col·lectius que es troben desprotegits, com el LGTBI¹⁵. És per això que Berlín obre un alberg per a protegir els homosexuals i transsexuals de les agressions d'altres sol·licitants d'asil. A Nuremberg ja s'havia obert un pis. La Federació de Lesbianes i Heterosexuals d'Alemanya ha comptabilitzat 106 casos de violència contra refugiats homosexuals i heterosexuals a l'àrea de Berlín, el problema és que ningú denuncia el cas ja que venen de països islàmics on la homosexualitat és un delicte. Les refugiades lesbianes han sigut poc detectades ja que han arribat molts més homes.

---

¹⁵ LGTBI : col·lectiu de Lesbianes, Gais, Bisexuals y persones Transsexuals.

El 25 de febrer, la Vanguardia explica que Orban, primer ministre d'Hongria repta a la UE amb fer un referèndum sobre les quotes de refugiats, i que ell farà campanya per el no. Atenes culpabilitza a Àustria marcant que els greus problemes de la UE no es poden enfrontar amb iniciatives al marge de les institucions i autoritats de les arrels del sistema. Àustria i els països Balcans diuen que frenar la ona migratòria és una qüestió de supervivència.

La policia antiavalots desallotja un grup d'immigrants en una protesta en una autopista a prop de Làrissa, al centre de Grècia, FOTO: Giorgos Kydonas, FONT: La Vanguardia

El dia següent, La Vanguardia anuncia que davant de les disputes entre països membres de la UE, el Comissari Europeu d'Interior ha alertat que queden un o dies per que les mesures per a frenar els refugiats tinguin efecte i que sinó, es posa en risc el col·lapse de tot el sistema. El govern grec avisa que no acceptarà que Grècia es converteixi en el Líban europeu fent d'estat tampó i acollint tots els refugiats ja que només al gener, van arribar gairebé 70.000 persones a Grècia per el mar Egeu, i Europa està tancant fronteres. Per altra banda, Alemanya aprova el nou pla per endurir la legislació d'asil, que inclou la limitació de la reagrupació familiar de refugiats, la creació de nous centres per tramitar les sol·licituds més ràpidament i retornar aquells que provinquin de països d'origen considerats segurs.

El dia 29 de febrer, la Vanguardia explica que la UE discuteix si s'hauria de sancionar Hongria per la seva política antirefugiats. La Comissió Europea té por que la sanció generi un antieuropeisme, però també que les polítiques d'Orbán s'estenguin per altres països.

El primer dia de Març, la Vanguardia publica un article on exposa la caòtica situació de Grècia. El tancament de les fronteres als Balcans està produint escenes de desesperació. Un grup de 500 refugiats va intentar trencar la reixa que separa Grècia i Macedònia a prop de la població d'Idomeni. Quan va caure la barrera, els agents van respondre amb gasos lacrimògens. Actualment hi ha 22.000 refugiats a Grècia esperant poder demanar asil a un altre país. La Merkel aposta per un pla amb Turquia perquè refugiats als camps turcs siguin acollits a Europa per vies legals. La resta d'Europa culpa a Grècia de facilitar el seu pas cap als estats europeus, i ella es defensa explicant que la gent no vol quedar-se a Grècia i que ja ha donat l'estatut de refugiats a 11.000 persones.

Tanmateix, han arribat a l'aeroport de Roma un grup de gairebé 100 refugiats que van aconseguir el visat en una ambaixada d'Itàlia a Beirut, al Líban. Es tracta d'un projecte d'un corredor humanitari d'una col·laboració del govern que col·labora amb la Comunitat de Sant Egidí, una federació d'esglésies evangèliques

La Vanguardia alerta el segon dia de Març que a França, els refugiats assisteixen desconcertats al desmantellament del campament de Calais. Molts resisteixen sobre les teulades de les seves barraques per defensar-les, no volen marxar perquè significa renunciar el seu objectiu d'arribar a Anglaterra. La policia ha abusat de la força més d'una vegada per fer-los baixar i poder deixar pas a les excavadores que arrasen el camp. França assegura que hi ha lloc en altres camps però els refugiats en desconfien i tenen por de quedar aïllats en un camp oficial. A més, les oenagés creuen que hi ha 3.450 persones al camp de Calais, i no 1.000 com diu el Govern.

Grècia, desbordada, denúncia que la solidaritat no està a l'altura en aquesta crisi. Atenes va demanar 10.000 llençols i només n'han arribat 8.000 i de 808 contenidors demanats n'han arribat 8. El país segueix necessitant 60.000 matalassos, 40.000 llençols, 100.000 impermeables d'un sol ús, 100.000 parells de botes de goma, 60 ambulàncies, 158.580 mantes, 20.000 cubells, 20 autobusos, 500 ordinadors, 400 lavabos químics, 40.000 equips de primers auxilis, 100 generadors elèctrics, 7.000 escalfadors per les tendes... (La Vanguardia, 3 de març)

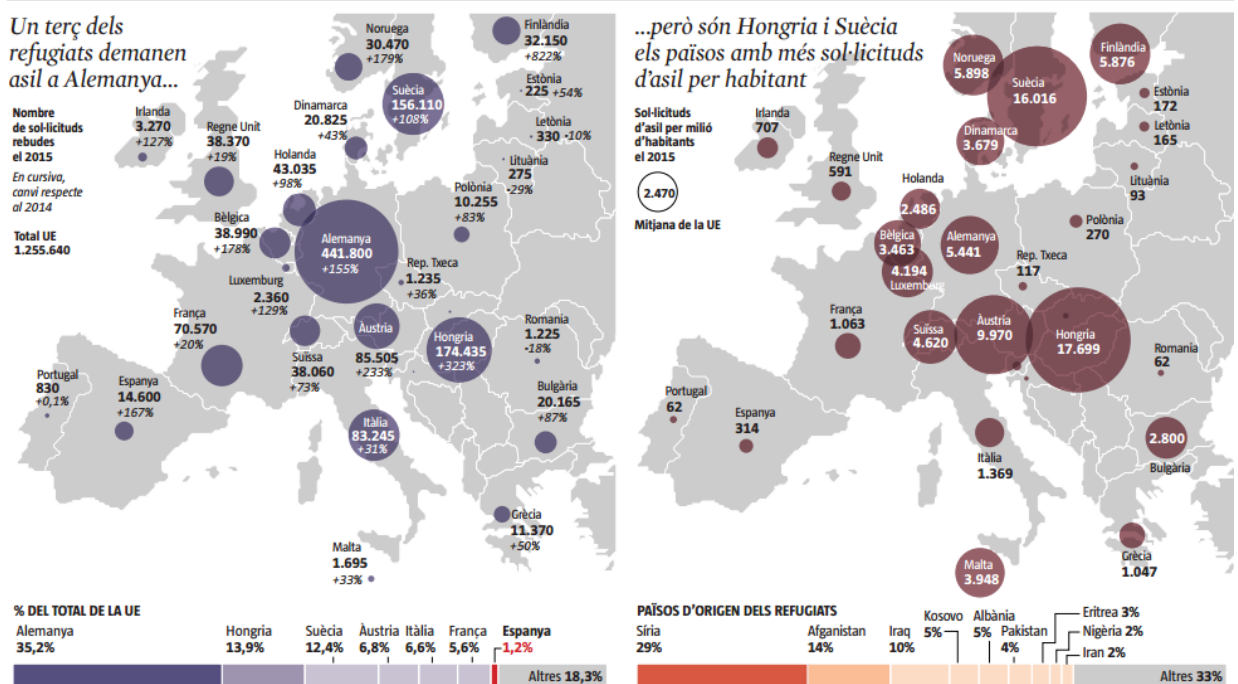
Al tercer dia de març, davant de la situació de la Comissió Europea assumeix el fracàs de repartir els demandants d'asil que arriben a Grècia i Itàlia i altres països de la Unió. És per això que anuncia un pressupost de 700 milions per fer front a aquesta crisi humanitària. Els fons, es canalitzaran bàsicament a través d'agències internacionals i oenagés i es distribuïran en 3 anys: 300 milions durant aquest 2016, 200 al 2017 i 200 restants al 2018. L'ajuda arriba tard, sobre tot a la localitat d'Idomeni, on les autoritats

gregues calculen que hi ha unes 8.500 persones acampades esperant poder travessar la frontera amb Grècia. Metges Sense Fronteres eleva la xifra fins a 10.000. ACNUR alerta d'una crisi humanitària del país on calcula que hi ha un total de 24.000 refugiats. Per altra banda, Turquia ha acceptat que Grècia li torni 308 immigrants magrebins sense dret a asil. La UE vol un acord amb Turquia per que es quedi amb els refugiats que no són sirians. També pretén que Atenes i Ankara retinguin els immigrants econòmics. El pacte Europa- Turquia és un negoci brut: per evitar que els refugiats es sacrifiquen els drets humans, inclosa la llibertat d'expressió (va dir Can Dündar, director d'un diari laic turc, que ha estat detingut 92 dies a la presó).

El dia 3 de març, el Vilaweb explica que un equip d'esportistes format per refugiats participarà en els jocs olímpics de Rio de Janeiro a l'estiu. Es tracta de l'equip d'esportistes refugiats (ROA, segons la sigla en anglès) que ha decidit de crear aquesta setmana el Comitè Olímpic Internacional (CIO) perquè s'hi acullin atletes i professionals que han hagut de deixar països en conflicte com Síria, la República Democràtica del Congo i l'Iran.

La Unió Europea continua intentant frenar els refugiats. El dia 04 de març, el president del Consell Europeu Donal Tusk envia un missatge clar de que les persones sense dret a asil no vinguin a Europa i que no arrisquin a creuar el mar, ja que no servirà per res. La selecció de qui té dret a asil, ara mateix és feta per Macedònia, un país que no pertany a la UE i que per a la frontera d'Idomeni només deixa passar 300 persones al dia i de determinades nacionalitats. La decisió es va prendre amb coordinació amb altres països Balcànics, ja que Àustria només accepta 80 sol·licituds d'asil al dia.

Mentrestant, Brussel·les presenta una fulla de ruta per a “ressuscitar la zona Schengen”, establint objectius que haurien de complir-se en els pròxims mesos, per a que al desembre, es pugui decretar el final dels controls fronterers. Brussel·les no descarta haver d’activar l’article 26¹⁶ del codi de fronteres de la zona Schengen. També intentarà modificar el reglament de Dublín sobre el retorn dels refugiats al primer país on han estat registrats, ja que suposa una gran càrrega desproporcionada sobre Grècia. Per últim, la UE ofereix “pagar” que Turquia faci de barrera als immigrants i Turquia reclama més drets dins Europa per els seus ciutadans.

El dia 06 de març, el Vilaweb fa ressò de la problemàtica a la Localitat d’Idomeni a la frontera entre Grècia i Macedònia, que es va tancar la setmana passada. Es calcula que hi ha més de 32.000 migrants en cerca d’asil atrapats ara mateix a Grècia, quasi la meitat dels quals a Idomeni, ara reconvertit en un immens camp de refugiats improvisat on els aliments són escassos i les temperatures, molt baixes. Malgrat la tensa situació a la frontera i les condicions sanitàries i higièniques cada vegada més precàries en aquests camps, el flux de persones que hi arriben des d’Atenes i les illes gregues més pròximes a Turquia no s’atura. De fet, es calcula que aquestes últimes vint-i-quatre hores cinc-centes persones, fugint de Síria i l’Iraq, han travessat amb embarcacions precàries les poques milles que separen les costes turques de l’illa de Lesbos. Una d’aquestes embarcacions ha naufragat i hi han mort vint-i-cinc persones .

El 8 de març la Vanguardia publica un article on explica que els caps d’estat i de govern de la Unió Europea celebren una cimera amb el primer ministre turc. La intenció és que Turquia es comprometi oficialment a repatriar sistemàticament persones en cerca d’asil a Europa que no siguin sirianes. Però durant la cimera s’apunta que aquells amb dret a asil també seran retornats a Turquia per allà oferir-los-hi vies legals per entrar a Europa per tal de buidar les illes gregues ja que l’acord de reubicar a 160.000 persones només ha beneficiat a 500 refugiats en aquests 6 mesos. Turquia proposa de endur-se refugiats de Grècia, si cada refugiat és llavors readmès a Europa en un altre país, així evitant les fronteres tancades. En aquesta trobada el govern turc ha demanat més diners a Brussel·les per fer front a l’onada migratòria. La UE s’havia compromès amb 3.000 milions d’euros, però ara Turquia en demana 3.000 milions més fins a l’any 2018. Els diners han de servir per a crear nous camps i millorar les condicions d’aquests. Ankara també vol que el sistema de visats per als Turcs es posi en marxa al final d’aquest mes. La UE diu que s’intentarà. El Vila Web explica el mateix dia que la col·laboració de Turquia en la contenció del flux de migrants cap a

---

¹⁶ Article 26 del codi de fronteres Shenguen: annex 1, glossari pàg. 4

Grècia i en l'acceptació de refugiats repatriats té un preu econòmic i també polític per a la UE: l'atorgament de tres mil milions d'euros i fer els ulls grossos a la política de mà dura de l'executiu turc contra els kurds i l'oposició. De la cimera, la UE també se'n certifica el tancament de la ruta pels Balcans, una mesura que s'ha començat a viure aquesta setmana a la frontera de Grècia amb Macedònia, on s'acumulen quinze mil persones en un camp de refugiats improvisat i sense condicions a Idomeni. La Vanguardia també explica la cimera, especificant que el missatge de la UE és clar: no val la pena arriscar-se a arribar a Europa des de Turquia.

El dia 8 tant Vilaweb com La Vanguardia es fa pública la notícia que La Unió Europea expulsarà a Turquia totes les persones que arribin a Grècia de forma irregular, inclosos els demandants d'asil a canvi de pagar més diners a Ankara i de liberalitzar els visats pels ciutadans turcs el mes de juny. La UE donarà asil a un sirià per cada ciutadà retornat a Turquia. La UE també s'ha compromès a preparar els passos per impulsar negociacions d'adhesió a la Unió Europea. El principi d'acord s'haurà de detallar en els propers dies i ratificar a la cimera del 17 i 18 de març. En conseqüència, les ONGs i la ONU critiquen a Europa per el seu nou pla de tornar els refugiats sirians a Turquia. ACNUR adverteix que la expulsió col·lectiva d'estrangers esta totalment prohibida.

Frontera Turca, FOTO: Dimitar Dilkov, Font: La Vanguardia

El 9 de març la Comissió Europea presenta un expedient institucional on presenta la regulació de la provisió del suport d'emergència entre la Unió Europea. Al comunicat, especifica que aquest suport ha de preservar la vida, prevenir i alleugerir el sofriment humà i mantenir la dignitat humana de totes les persones afectades en aquest

desastre humà, que ha d'incloure accions d'ajuda humanitària, assistència i operacions de protecció per a preservar i salvar vides en desastres o les seves seqüeles. Aquestes operacions han de ser portades a terme per la Comissió o per organitzacions amb companyes seleccionades per a aquesta Comissió. Les accions han de garantir el compliment dels principis fonamentals humans, la neutralitat, la imparcialitat i la independència.

El suport d'emergència ha de ser finançat pel pressupost general de la Unió Europea i altres contribucions, tant públiques com privades, regulades per la Comissió. El finançament de la Unió ha de cobrir els costos de les accions de compra, preparació, col·lecció, transport emmagatzematge i distribució de béns i serveis, juntament amb les accions d'avaluació (preparació, monitorització, control). La oficina anti-frau de la Unió ha de revisar i investigar el finançament durant el procés. Finalment, el Consell decideix activar aquest suport durant 3 anys, i especifica que ha de ser aplicat a tots els estats membres.

L'endemà 10 de març, es celebra el Consell de Justícia i Assumptes interiors, on es proposa establir una Guàrdia costanera europea, que consistiria en una Agència Europea de Fronteres (substituint Frontex). L'objectiu seria implementar una responsabilitat compartida, una gestió de les fronteres exteriors i interiors més eficaç i que pogués assegurar l'alt nivell de seguretat de la Unió Europea. També s'ha abordat el tema de la reubicació. En concret, el Consell ha pres la decisió de suspendre temporalment la reubicació del 30% de sol·licitants acordats amb Àustria, ja que es troba en una situació d'emergència per una arribada sobtada de persones de tercers països en el seu territori. Finalment, s'ha posat sobre la taula la necessitat de combatre el tràfic il·legal d'immigrants. La UE ha sol·licitat als estats membres que accelerin el procés de registre sistemàtic, incloent-hi el registre d'empremtes dactilars, que eliminin els documents falsos i que cooperin amb la comissió per tal d'aportar dades fiables sobre el tràfic d'immigrants il·legal per tal de ampliar la recollida d'estadístiques sobre el tràfic il·legal fetes per Eurostat. També destaquen que cal augmentar l'eficàcia del retorn de les persones que no tinguin dret a protecció internacional, i alertar als ciutadans sobre el perill del tràfic il·legal d'immigrants a través d'un discurs alternatiu als mitjans de comunicació i que posin en comú pràctiques millors. Paral·lelament, es sol·licita a la comissió que col·labori i recolzi les accions dels estats membres i les plataformes de cooperació en tercers països, utilitzant els instruments de finançament pertinents en l'àmbit de la UE. Per altra

banda, es demana a les agències de la UE pertinents una millor cooperació entre elles i que ajudin els estats membres a realitzar investigacions financeres de casos de tràfic il·legal i a compartir informació i coneixements.

La Vanguardia, publica al mereix dia (10 de març) que Alemanya és el país de la Unió Europea amb més peticions d'Asil, seguidament de Suècia. Tot i així, cal destacar que Hongria es posiciona al capdavant si mirem els refugiats per milió d'habitants. Espanya és un dels països que menys sol·licituds ha rebut, ja que només signifiquen el 0,3% de la població espanyola.

Tot i les últimes passes de la Unió Europea allunyant-se de la solidaritat, no tots els càrrecs electes europeus es troben conformes amb les darreres decisions. Tal com publica el Vilaweb el 13 de març, la líder del Partit Verd Europeu, Ska Keller, fa aquesta setmana un discurs molt crític amb la decisió dels caps d'estat i de govern de la UE d'expulsar fins a Turquia tots els refugiats que arribin a Grècia. Keller diu que "el consell dels 28 de dilluns va ser el consell de la vergonya". També va assenyala que la decisió dels 28 significa 'trencar amb els principis bàsics de la humanitat. Esteu tancant les fronteres a gent que necessita protecció internacional. Esteu posant fi al dret de buscar i sol·licitar asil.' La dirigent dels verds europeus ha acabat la intervenció amb aquesta pregunta final: "I jo em pregunto, i això va per a tots els caps d'estat i de govern: Com podeu dormir a la nit?".

Cal destacar també l'actuació de desenes d'ajuntaments dels Països Catalans han col·locat la bandera europea a mitja asta en senyal de protesta contra l'acord de la Unió Europea amb Turquia. La protesta també s'ha produït a d'altres països europeus. . Aquests dies també s'han convocat diverses concentracions ciutadanes de protesta davant dels ajuntaments segons una notícia publicada el 16 de març al Vilaweb.

El 15 de març la Vanguardia explica que una família de refugiats sirians, acull altres refugiats en una estança de menys de 20 metres quadrats on hi ha arribat a conviure-hi fins a 14 persones i només hi ha una simple catifa al barri del Raval a la ciutat de Barcelona. Asseguren que només viuen precàriament amb por esperant que arribi la pau a Síria. Es calcula que al Raval hi ha unes 50 famílies, moltes ja integrades.

Per altra banda, Brussel·les insisteix en que el pla final serà conforme el dret internacional, per tant que potser es renunciaran certs aspectes acordats la pròxima cimera. Espanya enuncia que veu inacceptable les línies mestres del pla de la UE amb Turquia.

En Marc Senyé, durant l'entrevista va definir el pacte Europa-Turquia com una còpia a gran escala del pacte Espanya-Marroc per tal d'evitar l'entrada de persones immigrants i refugiades per la frontera de Ceuta i Melilla, unes de les més antigues de la UE. Així doncs, la posició d'Espanya en contra del pacte acordat amb Turquia pot ser considerada fins i tot irònica. L'actuació d'Espanya no és exemplar.

La Generalitat acusa a l'Estat de la descoordinació, del col·lapse, d'opacitat i de deslleialtat institucional de l'estat, ja que no els informa absolutament de res. Davant del silenci de Madrid, el govern de Barcelona s'ha posat en contacte directament amb el govern d'Atenes i la comunitat de Sant Egidí per acollir. Ara només cal la Autorització de l'Estat Espanyol per tirar endavant la operació. (La Vanguardia, 17 de març)

El 18 de març tant el Vilaweb com la Vanguardia exposen les decisions de la cimera entre els Governos europeus i Ankara. Les expulsions de refugiats de Grècia a Turquia començaran a partir d'aquest diumenge 20 de març. Els líders de la Unió Europea han acordat amb Turquia el retorn de totes les persones que arribin de forma irregular a les illes gregues, a canvi d'assistència econòmica, una liberalització dels visats i un acostament d'Ankara a la UE. Els líders dels 28 asseguren que tots els refugiats podran demanar asil de forma individualitzada i que no hi haurà expulsions col·lectives. La Unió obrirà vies legals als sirians perquè arribin des de Turquia sense arriscar les seves vides (es parla d'un màxim de 72.000 persones). Els refugiats que arribin a Grècia a partir de diumenge podran ser retornats a Turquia tan bon punt la seva petició d'asil sigui processada. L'acord implica, de fet, que la tramitació es farà de forma ràpida, amb entre 3 i 4 dies, perquè la UE considerarà Turquia un 'país segur'. Si la mesura funciona, la UE estudiarà aplicar-la a altres rutes migratòries, inclòs Líbia.

La Vanguardia explica el mateix dia 18 de març en un article sota el títol “control de fronteres, garantia de llibertat”, que Europa no ha trobat una solució comuna per a la gestió dels refugiats, així que els diferents països les han pres individualment, i que la UE no pot permetre no protegir-se ni dependre de poders exteriors en quan a la seva pròpia seguretat. Per tant, si les fronteres exteriors no estan ben controlades, calen les interiors.

Al mateix dia, la Unió Europea aprova els pressuposts generals per a la prestació d'ajuda d'emergència de la UE. En el comunicat concreta que la proposta de finançament es de 300 milions d'euros, dels quals el 20% seran destinats al 2017. En el primer tram, es destinaran 100 milions per a les necessitats immediates. La resta es confirmarà després d'una avaluació de la evolució de la situació. Durant l'entrevista amb l'Oriol Bähler, va apuntar que aquests diners són realment insuficients, i que arribaven malament i tard.

El dia 19 de març, la Vanguardia alerta que hi ha 46.000 refugiats atrapats a Grècia, dels quals unes 12.000 persones són al camp de refugiats d'Idomeni.

El periodista Oriol Bähler relata a l'entrevista les condicions del camp d'Idomeni en aquest període. Defineix el camp com “una gran presó a l'aire lliure”. Hi ha carpes de les grans organitzacions com Metges Sense Fronteres i ACNUR que es veuen obligades a llogar els terrenys als pagesos grecs. El camp és caòtic: “hi ha fang, brutícia d'escombraries, fa fred, gairebé no hi ha aigua calenta, manquen sistemes de recollida i residus humans i només hi ha un punt estable de distribució de menjar”. L'Oriol assegura que la gent passa gana, i que la gent pateix molt. Les forces policials gregues al principi no actuen ni patrullen el camp, simplement es dediquen a gestionar i protegir les vies del tren perquè pugui passar un tren de mercaderies per una porta a la tanca. També explica que la situació és complicada, ja que Grècia no reconeix Macedònia com a país, ja que el territori formava part de l'antiga Grècia, les autoritats no treballen coordinadament el territori de la frontera on s'ha construït el camp és zona militar. El comportament de les forces policials canvia quan el govern veu que el camp és sostenible perquè hi ha voluntariat ajudant, llavors, la policia comença a detenir voluntaris. Assegura que detenen un cuiner acusat de tenir ganivets, i a un voluntari per tenir una ràdio, ja que és zona militar. A ell el detenen dos cops.

En Marc Senyé també era a Idomeni durant aquest període. Ell considera Idomeni “el punt visible d'aquesta crisi” i que és “conseqüència del tancament esglaonat de fronteres a Europa fins a arribar a Macedònia”. A davant de la frontera amb Macedònia, hi ha 14.000 persones al març, de les quals 4.000 són nens. Estan

instal·lades en camps de blat, a l'estació i als edificis buits, ja que Idomeni és un poble amb unes 5 cases. L'actuació de les forces de seguretat macedònies es basa en barrar el pas als refugiats que volen travessar la frontera, i les gregues controlen les carreteres del voltant on s'hi estan creant diversos camps com Polikastro, Eko en una antiga gasolinera, o Hara en un hotel abandonat. En Marc explica que moltes famílies deien que seria millor tornar a Síria, actualment un país on saps que molt possiblement moriràs que continuar estant a Idomeni. Idomeni és frustració, "és un poble d'ànimes mortes" conclou. Cita una frase de l'Oscar Camps, fundador de Pro Activa Open Arms¹⁷: "A Lesbos és una mort ràpida, perquè t'ofegues, però Idomeni és una mort lenta". En Marc, explica que un dia uns 4.000 o 5.000 refugiats decideixen intentar passar a Macedònia creuant un riu a prop d'Idomeni. La policia Macedònia els espera a l'altra banda armada amb pilotes de goma, i desapareixen 3 persones.

Refugiats creuant un riu a prop d'Idomeni. FOTO: Matt Cardy

El Tribunal de Justícia de la UE avala que Hongria retorni bona part dels refugiats a Sèrbia, considerat un país segur (La Vanguardia, 18 de març). En Marc Senyé ens explica que Hongria retorna als refugiats d'una manera totalment violenta. De fet, Amnistia Internacional ha denunciat les violacions sistemàtiques dels Drets Humans de les quals en són víctimes milers de refugiats a la frontera entre Sèrbia i Hongria per part de les autoritats hongareses, que realitzen devolucions i persegueixen amb gossos als immigrants, als que en moltes ocasions llavors agredeixen físicament.

---

¹⁷ Organització no governamental de Badalona la principal missió de la qual és rescatar del mar als refugiats que arriben a Europa fugint de conflictes bèl·lics, persecució o pobresa.

El tancament de la ruta dels Balcans suposa la reactivació de la via del canal de Sicília, molt més perillosa. Segons publica La Vanguardia del dia 20 de març es van rescatar 729 persones i es van recuperar 2 cadàvers a les costes italianes.

El Vilaweb denuncia i detalla el 28 de març el col·lapse de refugiats a la frontera entre Grècia i Macedònia, a Idomeni. Explica que és el pas principal entre tots dos països i els refugiats hi han establert un gran camp, als afores de la població grega. Els qui puguin superar, il·legalment, la frontera es troben tot seguit amb el problema d'haver de superar un riu que els talla el pas, perquè els ponts són controlats per la policia Macedònia. Travessar aquest riu és perillós. També explica les diverses vies fins que els refugiats arriben a Idomeni. La més habitual és saltar amb vaixell des de la costa turca a les illes gregues que hi ha més a la vora d'Anatòlia. Un cop allà són traslladats al continent, normalment al port del Pireu, a Atenes, des d'on fan la ruta per terra, amb tren o amb vehicles, fins a Tessalònica, i d'allà cap a Idomeni.

El 21 de març, el Vilaweb fa pública la notícia que el portaveu d'Izquierda Unida al Congrés dels Diputats, Alberto Garzón, afirma que es querellarà contra Mariano Rajoy i el govern espanyol en funcions al Tribunal Suprem per "vulnerar els drets humans" al signar l'acord sobre els refugiats entre la Unió Europea i Turquia. Garzón assegura que farà "tot el possible" per portar al govern de Rajoy als tribunals per firmar "aquest acord vergonyós" i l'ha acusat d'actuar com un "dictador temporal al no sotmetre's al control parlamentari del Congrés i alhora comprometre a tota la societat espanyola a acceptar tractats inhumans", en referència a l'acord signat.

El mateix dia, la Vanguardia fa referència a el discurs de Gerald Knaus, president de European Stability Initiative, inspirador de l'acord entre Turquia i la Unió Europea. Ell assegura que el repte és ajudar a Grècia, i afirma que Turquia va adoptar al 2013 una legislació molt progressista sobre asil i estrangers que va ser aplaudida per l'ACNUR i la ONU, que si s'aplica plenament, és capaç d'oferir més ajuda i més recolzament que Grècia o Bulgària. Per tant, que les condicions turques poden ser millors que les dels camps de refugiats a Europa. En contrast, els voluntaris que han parlat amb els refugiats que han passat per Turquia no opinen el mateix. El fotoperiodista Marc Seyé explica que a Turquia, els refugiats son perseguits, robats i maltractats.

Paral·lelament, governs i institucions europees es mobilitzen per enviar recolzament a Grècia, ja que sola no pot. De moment l'acord no ha frenat el flux d'immigrants i refugiats, i acusa a Turquia de no acabar els traficants, recalcant que no pot tirar-se l'acord endavant si no es para el flux de refugiats. La UE calcula que es necessitaran

4.000 experts en asil per a ajudar al massiu registre o 1.500 policies, França i Alemanya ja han anunciat l'enviament d'efectius. El pressupost, que serà assumit per el pressupost comunitari de la UE és de 280 milions d'euros. Per a retornar els immigrants econòmics, ja s'està organitzant una flota de 28 autobusos i 8 barques, i Europa pretén reduir les ganes a creuar el mar amb les imatges d'immigrants econòmics retornats i trasllats legals de sirians a la UE. (La Vanguardia, 22 de març)

El mateix 21 de març, hi ha l'atemptat terrorista a l'aeroport de Brussel·les i a l'estació de metro de davant del parlament europeu re. En aquests atacs moren 35 víctimes i 3 terroristes suïcides d'Estat Islàmic. La Vanguardia anuncia les dades de la tragèdia el 22 de març.

El Vilaweb publica el 24 de març un reportatge sobre la lluita i les protestes dels refugiats que encara conserven força després d'estar atrapats dies i dies a Idomeni, un lloc on s'engoleix tota mena d'esperança. Les protestes i el malestar dels refugiats encallats a Idomeni s'estan propagat pels camps propers al sud de la frontera amb Macedònia. Més d'un miler de refugiats tallen l'autovia E75, que connecta Grècia amb la resta d'Europa des de diumenge. Hi ha famílies senceres, moltes amb nadons tot i la pluja. De fet, fins ahir era l'única gran ruta terrestre oberta cap a Europa. Els refugiats criden proclames com 'obriu la frontera', 'gràcies, Grècia' i 'tots junts en un puny'. Entre els manifestants hi ha gent de l'Iraq, Palestina i Síria. Els conductors miren d'esquivar la manifestació fent servir els camins adjacents. Els refugiats porten pancartes on s'hi pot llegir: 'No menjarem fins que no obriu la frontera', fent referència a la vaga de fam iniciada fa uns dies a Idomeni, 'No ens abandoneu a Grècia' o 'Obriu la frontera'. La policia grega, antiavalots inclosos, va seguir de prop l'ocupació de la E75 sense actuar, simplement es limita a desviar el trànsit. Només les ambulàncies, els voluntaris i la policia van poder saltar el blocatge dels refugiats. A l'asfalt hi ha tendes muntades i els refugiats allarguen la protesta durant tota la nit. Finalment la policia els desallotja.

Protestes dels refugiats a l'autovia que comunica Grècia amb la resta d'Europa, FOTO: Oriol Bábler

El 25 de març, tant la Vanguardia com el Vilaweb anuncien que la Generalitat ha cedit i La Casa Bloc de Barcelona, situada al districte de Sant Andreu, que allotjarà 90 refugiats de diferents nacionalitats. En aquest context, l'Ajuntament de Barcelona ha lamentat que el govern espanyol hagi negat la seva sol·licitud d'acollir 100 dels refugiats que habiten als campaments de la capital grega. A Espanya, el partits opositors no aproven la política del PP que només ha acollit 18 refugiats i per a la seva posició a favor davant l'acord de retornar a tots els refugiats de Grècia cap a Turquia.

La Vanguardia del darrer dia de març explica que a Itàlia, durant els últims 5 dies, els equips de socors han rescatat a 3.700 persones en el canal de Sicília. Itàlia pateix que pugui anar a més, ja que les rutes per Grècia estan totalment tancades, i els refugiats es veuen obligats a escollir la ruta per travessar al mar fins les costes d'Itàlia, que és més perillosa. També exposa que la ONU fa una crida a nivell internacional perquè en els pròxims 3 anys s'acullin 480.000 refugiats sirians que es troben en una situació molt precària. L'any passat es van presentar 163.000 sol·licituds d'asil, 51.000 de sirians. És la proporció més alta del món respecte la població nacional.

3.6.1. EVOLUCIÓ FEBRER- MARÇ 2016

Durant aquest període, la Unió Europea fa un gir de 180 graus en la seva posició respecte acollir els refugiats. Primer de tot, dona per fracassada la proposta de reubicació de refugiats que es troben a Grècia i Itàlia. Els estats de la Unió Europea han actuat uns al marge dels altres, introduint controls a les seves fronteres justificats per la falta de control de les fronteres exteriors de la zona Shengen. En aquests dos mesos, el consell ha pres mesures per a eradicar el tràfic de persones, sense donar resultats. També ha mantingut una posició dura respecte Grècia, a qui ha exigít

mesures de control de fronteres molt estrictes, i només ha decidit ajudar econòmicament amb 300 milions d'euros, una ajuda insuficient i tardana. La UE ha considerat crear una Guardia de Fronteres Comuna.

L'acció més rellevant de la Unió Europea és el pacte amb Turquia, que suposa el retorn de tots aquelles persones que arribin a Grècia siguin refugiades o immigrants a Turquia, a canvi de la xifra 3.000 milions d'Euros, que es podria doblar si la Unió Europea concedeix les peticions d'Ankara, juntament amb la reobertura de la negociació per a l'alliberació dels visats turcs i el diàleg perquè Turquia entri dins la Unió Europea. Aquesta mesura ha sigut polèmica: ONG, partits polítics i la societat s'ha mobilitzat en contra, però la Unió Europea no cedeix.

L'altre fet important és el creixement brutalment veloç del camp improvisat a Idomeni, davant de la frontera tancada que comunica Grècia i Macedònia. Les condicions són pèssimes. Els refugiats es mobilitzen, però les autoritats macedònies no cedeixen. Macedònia ha tancat la seva frontera després del tancament progressiu de fronteres als països dels Balcans Europeus i les limitacions i el reforç de controls a molts països de la Unió Europea. Les autoritats gregues recompten 8.500 persones malvivint a Idomeni, i ACNUR eleva la xifra fins a 10.000 i alerta que 24.000 persones refugiades i immigrants es troben atrapades a Grècia, com les que es troben a Lesbos en una situació també totalment precària.

Davant de la saturació al país grec i l'acord amb Turquia, els refugiats s'han vist obligats a canviar la ruta per arribar a Europa. Així doncs, a finals de març comencen a arribar barques a les costes d'Itàlia. Aquesta nova ruta, és molt més mortífera que la del mar Egeu. Europa intenta aturar una allau de persones arriscant-ho tot per a arribar al continent del "primer món" però la necessitat de marxar a la recerca d'una vida digna supera els filferros europeus.

Altres fets rellevants durant aquests dos últims mesos són per un costat el desmantellament del camp de Calais, on el govern Francès indica que hi ha unes 1.000 persones esperant una oportunitat per arribar a Anglaterra, però les ONG eleven la xifra a 3.450 i per l'altre les tres embarcacions que ara patrullaran per el Mediterrani custodiades per l'OTAN. Aquestes però, tenen com a objectiu desmantellar xarxes il·legals de tràfic de persones, i retornar les possibles embarcacions amb immigrants i refugiats al país d'origen.

3.7. ABRIL-MAIG 2016

La primera notícia del mes d'abril, és del dia 2, i continua sent una denúncia de la situació al camp de refugiats d'Idomeni. Un grup de voluntaris del Gironès expliquen al Vilaweb que la situació actual és inadmissible. Milers de persones han mort i continuen morint o vivint en condicions lamentables mentre fugen d'una guerra, en la qual hi ha interessos econòmics i geopolítics de molts països del mal anomenat primer món.

El mateix dia, la Vanguardia publica un article on explica que Amnistia Internacional assegura que té proves de la devolució de 3 nens que estaven sols i una dona embarassada que han sigut retornades a Síria per part de Turquia. Denuncien que gran part dels retornats no han arribat a registrar-se a Turquia. A més, concreta que la xifra acordada serà finalment de 6.000 milions d'Euros per Turquia. Per cada refugiat sirià que es retorni a Turquia, la UE n'acollirà un altre, fins a un màxim de 170.000. A partir de dilluns, tots aquells que no se'ls hi ha concedit asil a Grècia o no l'han demanat, seran retornats.

La Vanguardia, el dia 3 d'abril, fa ressò de la situació a una cala Turca, Assos - Behramkale que ara és un embarcador clandestí on els traficants d'éssers humans obtenen grans beneficis al portar refugiats a Grècia amb embarcacions repletes. Els refugiats afirmen el mal tracte dels traficants, i que alguns han resultat ferits de bala a mans dels patrons de les barques. Si intenten fer fotos amb el mòbil, els peguen. Els tracten com a esclaus, asseguren. Un universitari sirià explica que estan a mercè dels traficants perquè no hi ha altra forma de viatjar.

El dia 4, el Vilaweb anuncia que ja són efectives les primeres expulsions de refugiats fins a Turquia. Dos vaixells salpen de l'illa de Lesbos amb 131 refugiats escortats per agents de Frontex. D'aquesta manera s'ha fet efectiu per primera vegada l'acord al qual van arribar la UE i Turquia. Alguns manifestants es concentren al port de Lesbos per protestar contra la deportació. 'El procediment ha estat molt tranquil i ordenat', explicava Ewa Moncure, portaveu del cos que gestiona el control de fronteres. De moment, però, no s'ha deportat encara cap sirià, i els expulsats són pakistanesos i immigrants de Bangla Desh. Les autoritats gregues retenen els sirians en camps com el de Moira, on els fan registrar i que onegés i organitzacions com ACNUR han descrit com a camps de detenció. La Vanguardia, el mateix dia, posa la xifra a 750 persones segons una cadena Grega. Turquia assegura que ells havien comunicat la seva disposició de rebre al dilluns 500 persones i que les autoritats gregues només els hi havia donat 400 noms. Ahir unes 800 persones van escapar del centre d'internament

de Quios amb crits de “llibertat” i “no Turquia” . Frontex tampoc ha complert, dels 2.300 funcionaris promesos per la UE, només n’han arribat 200.

Europa continua tancant portes. L’entrada massiva d’immigrants obliga a replantejar des del salari mínim fins als lloguers a Suècia, i la República Txeca anuncia que tornarà a Iraq un grup de 25 iraquians cristians sol·licitants d’asil que el diumenge van intentar creuar la frontera amb Alemanya, segons publica la Vanguardia del dia 4 d’abril

El dia 5 d’Abril, el Vilaweb relata l’experiència del grup de Música Txarango que va anar a Idomeni per viure aquella realitat de prop i intentar ajudar amb la seva música. ‘La idea era anar-hi per conèixer la situació. Anar-hi per ajudar, com tanta gent que hi ha allà. Portàvem els trastos perquè, si servia de res i no era una cosa marciana que hi hagués música en un lloc com aquell, doncs els poguéssim treure. Al cap de deu minuts ja teníem quatre concerts organitzats pels diversos camps de refugiats’, explica Alguer Miquel, cantant del grup.

La Vanguardia ratifica el dia 5 d’abril, les dades de la deportació del dia 4. El diari anuncia que Frontex treu 136 refugiats de Lesbos i 66 de Quios i els envia a Turquia, qui accepta de Grècia la devolució de 202 migrant si n’envia 43 a Europa.

També explica que l’acord de la UE i Turquia ha fet caure l’arribada de refugiats a Grècia, i també publica un mapa on es defineixen les principals aglomeracions de refugiats i immigrants al país.

A Catalunya, el Comitè Executiu de l'Associació Catalana de Municipis aprova a Olot una moció contra l'acord entre la Unió Europea i per altra banda, l'activista Òscar Camps, director de Proactiva Open Arms, ha estat reconegut aquest dijous amb el premi Català de l'Any 2015, que concedeixen els lectors del diari 'El Periódico'. Proactiva Open Arms és una ONG de Badalona que, des del setembre de l'any passat, assisteix diàriament a l'illa de Lesbos els refugiats procedents majoritàriament de Síria. Paral·lelament, Ada Colau critica l'acord amb Turquia, ja que "no està clar que sigui un país segur". (Vilaweb 6 d'octubre)

Al Congrés espanyol, l'oposició acusa a Rajoy de saltar-se l'acord del Congrés sobre els refugiats. Rajoy es defensa dient que Turquia era la única solució possible, i que si Espanya només ha acollit 18 refugiats dels 16.000 promesos es perquè hi ha hagut molts problemes, i no perquè tenen un govern malèfic.

El dia 08 d'abril, el Vilaweb denuncia que un grup de nazis de la formació grega Alba Daurada ataca refugiats que arribaven a l'illa de Chios. En un vídeo penjat a Twitter es pot veure com diversos membres del partit ultra corren per atacar els refugiats, entre els quals hi ha dones i nens.

La Vanguardia publica EL 9 i 13 d'abril, com les deportacions a Turquia segueixen. Almenys 124 persones són expulsades de Grècia. Segons Brussel·les, la majoria paquistanesos. Tres activistes internacionals intenten detenir la sortida de les barques llançant-se a l'aigua i utilitzant el seu cos com a fre, però són ràpidament detinguts per la policia Grega. Tot i això, el repartiment de refugiats encara segueix vigent. De moment, només 208 persones s'han beneficiat del l'últim pla per a reubicar persones des de Grècia i Itàlia, en total només son 1.145 les persones beneficiades dels 160.000: 18 a Espanya, 181 a Portugal, 379 a França i 246 a Finlàndia

A Alemanya, la Merkel presenta una nova llei d'integració, tal com explica la Vanguardia el dia 15 d'abril. La llei ofereix treball i exigeix aprendre alemany. També indica que els refugiats seran distribuïts per el territori per tal d'evitar guetos. Hi haurà més cursos de llengua i integració. Qui s'hi apunti i deixi d'assistir perdrà el permís de residència. Es crearan 100.000 llocs per refugiats, els quals no podran accedir immigrants de països considerats segurs. També fa que s'elimini per 3 anys la norma actual de contractar un sol·licitant d'asil només sino hi ha un candidat de la UE o alemany.

A Grècia, segons La Vanguardia del mateix dia, les autoritats han començat a detenir voluntaris. N'han detingut 40, entre ells 5 catalans. La tensió creix dia a dia a Idomeni. Atenes acusa als prorefugiats voluntaris de incitar als disturbis i impedir el desmantellament del camp. Helicòpters i avions militars grecs sobrevolen el camp d'acollida i sembren el pànic.

En Jad i l'Oscar, activistes que van anar a fer de voluntaris a Idomeni a l'abril, expliquen la situació. Ambdós critiquen l'actuació del govern grec, tot i que expliquen que la del poble grec ha sigut molt solidaria. Afirment que és un moment molt fosc per totes les persones atrapades, perquè cada dia els refugiats es lleven, veuen la frontera al seu davant i no poden avançar. En Jad, és crític amb les grans ONG instal·lades al camp, Metges Sense Fronteres i Médicos del Mundo, i reflexiona sobre el fet que només hi hagi ajuda sanitària. "Les grans ONG estan molt enganxades a les institucions, i Idomeni és un camp il·legal improvisat que no interessa als governs. La seva versió explica el perquè sí que n'hi ha d'ajuda sanitària". En Jad reflexiona com amb les males condicions higièniques del camp, és molt fàcil que apareguin epidèmies. Aquest camp està al mig d'Europa, per tant són allà per controlar les malalties. En Jad també denuncia que el van entrevistar en una cadena grega i que van manipular el vídeo de manera que semblava que ell incitava els refugiats a carregar contra la policia, quan ell feia el contrari, explica.

Refugiats a la frontera entra Grècia i Macedònia. FOTO: MARKO DJURICA

El 16 d'abril, la Vanguardia denuncia que HRW¹⁸ alerta que Turquia tireja els refugiats sirians que s'acosten a la frontera. Actualment, hi ha 30.000 nous exiliats sirians que es troben en terra de ningú, atacats per la revenja de l'Ei i el rebuig turc.

Al mateix dia, ambdós informatius expliquen la visita del Papa Francesc a Lesbos, d'on ha tornat a Ciutat del Vaticà amb una dotzena de refugiats. Es tracta de tres famílies de Síria, entre els quals hi ha sis menors. El Vaticà es farà càrrec de la manutenció dels dotze refugiats sirians.

L'endemà, el Vilaweb explica el cas de la "Masmi", la voluntària que ha estat més temps arrestada després que la detinguessin, amb quatre activistes catalans més, quan ajudaven en camps de refugiats de la zona d'Idomeni. Ariadna Masmitjà, coneguda com a 'Masmi', assegura que els han detingut injustament i sense motiu. "El que els interessa és que els voluntaris desapareguin d'allà per forçar els refugiats a anar a camps militars, on no hi entren les organitzacions i no sabem què hi passa a dins", afirma la voluntària. Del grup de cinc voluntaris catalans detinguts, cooperants que treballaven als camps de refugiats de la zona d'Idomeni, Ariadna Masmitjà és la que ha estat més temps arrestada per la policia grega. Dos més s'enfronten a 3 anys de presó i ella a 6 mesos. Segons la voluntària, actualment les autoritats gregues estan intentant forçar els refugiats a abandonar els camps on reben suport de voluntaris i els volen fer anar als que estan sota control militar. "Allà, les organitzacions i els voluntaris no hi poden entrar, no sabem què hi passa ni si es respecten els seus drets" afirma. Per això, creu que la detenció de tot el grup català, juntament amb una trentena de voluntaris, respon a l'intent d'insuflar por als voluntaris per fer-los marxar. "Fins i tot hi ha autobusos, d'una empresa que es diu "Crazy Holidays", que cada dia intenten portar els refugiats fins al altres camps, on no hi entren les organitzacions", "Potser aquests camps actuen com a camps de detenció i, d'allà, els poden deportar a Turquia i, de nou a Síria, a la guerra", denuncia.

El 20 d'abril, la Vanguardia denuncia que Erdogan està utilitzant la crisi dels refugiats per promoure els seus objectius polítics nacionals i internacionals, sobretot pel que respecta a Síria. A Turquia, els refugiats sirians són reconeguts només com a 'hostes temporals'. El mateix dia, el Vilaweb anuncia que Estudiants de la Universitat de Girona impulsen una campanya per a recollir fons per els refugiats sirians.

El 21 d'abril, la Unió Europea aprova la creació d'una Guardia Europea de Fronteres comuna. Durant la reunió del consell, els ministres també remarquen, la necessitat de

---

¹⁸ Human Rights Watch: organització no governamental internacional que realitza recerca i defensa els drets humans.

millorar l'intercanvi d'informació i el control de fronteres després dels atacs a Brussel·les al 22 de març.

El dia següent, el Vilaweb anuncia que el govern espanyol aprova una subvenció de 83 milions d'euros destinats a les ONG que treballen en coordinació amb el govern espanyol en l'acollida de refugiats. Per altra banda, el ministre d'interior anuncia que al maig podrien arribar 150 refugiats de Grècia.

A finals d'abril, la zona Schengen continua reculant. Viena anuncia que tancarà 400 metres amb 4 d'alçada la frontera si la crisi de refugiats s'agreuja, però la seva policia no controlarà els trens al país veí, així que Itàlia ha de fer la seva feina. Àustria també te previst desplegar l'exèrcit a la frontera, cosa que ha irritat molt a Itàlia. (La Vanguardia 20 d'abril)

A principis de maig, el dia 3, el Vilaweb explica que la creu roja ha habilitat unes 20 places d'acollida per a persones refugiades a Tarragona. Per altra banda, el ple del Parlament de Catalunya ha aprovat per unanimitat una moció per instar el govern a acollir com a mínim 4.500 refugiats en els pròxims dos anys.

La Vanguardia del 4 d'abril exposa com Brussel·les dóna un sí condicional a la eliminació de visats per a Turquia, i Erdogan amenaça a suspendre l'acord de refugiats si no es suprimeixen els permisos, i deixa de marge fins a finals de juny. Paral·lelament, la Comissió proposarà autoritzar durant sis mesos més els controls a les fronteres posats en marxa en mitja dotzena de països, suspent així la Zona Schengen.

El 10 de maig, el Vilaweb publica els vídeos obtinguts per HRW que mostren cossos de persones assassinades a trets quan intentaven travessar la frontera des de Síria a Turquia. A les imatges també es veuen refugiats plens de ferides després de ser atonyinats sota custòdia policial. Segons Gerry Simpson, investigador de HRW: 'Mentre alts càrrecs turcs afirmen que donen la benvinguda als refugiats amb les fronteres i els braços oberts, els seus policies de frontera els maten i els apallissen'. Tot i això, la Unió Europea continua tirant endavant el pacta amb Erdogan, ara ja de 6.000 milions d'euros i ja s'han retornat les primeres persones que es trobaven a Grècia.

L'endemà, en una reunió del Consell Europeu de Justícia i assumptes d'interior, els ministres discuteixen necessitat de prendre mesures per tal de millorar la gestió de la informació més enllà de les fronteres, donant suport als policies, guàrdies de fronteres,

oficines d'informació, etc.. arran dels recents atacs terroristes a Brussel·les i París. Tal com exposa el comunicat emès per la UE, també han reafirmat que hi ha d'haver un increment de millora i eficiència de retorn de Grècia a Turquia. Per últim, s'han suspès les obligacions de Suècia en matèria de reubicació per un any ja que es troba en situació d'emergència per una arribada massiva d'immigrants al seu territori.

El 21 de maig, el Vilaweb denuncia el cas d'una noia kurda, l'Amina, a punt de Graduar-se a la UPF que de cop s'ha trobat sense papers. La funcionària d'Immigració de la Delegació del Govern espanyol li demana proves que demostrin que a Síria hi ha guerra. L'Amina té por que la posició del govern espanyol tingui a veure amb el pacte amb Turquia que es troba en guerra contra el Kurdistan lluny dels focus mediàtics. La Vanguardia del dia 24 de maig explica que l'obra social "La Caixa" ha recollit 190.000 euros per ajudar als 9.000 refugiats que estan a l'Iraq. Per altra banda, anuncia que arribaran 20 refugiats sirians a Espanya, 10 d'ells a BCN, segons ha anunciat Fernández Diaz a la premsa. L'Ajuntament de Barcelona però, explica que no en sap res.

El dia 24 de maig, el Vilaweb explica que les autoritats gregues comencen a primera hora del matí el desallotjament del camp de refugiats d'Idomeni, on malviuen des de fa temps més de vuit mil persones. Primer prohibeixen l'accés a la zona als periodistes i als voluntaris, i després uns 1.400 agents de la policia es despleguen per aquest camp per a fer fora la gent que hi ha al camp. Segons la premsa grega, el desallotjament complet pot arribar a durar una setmana sencera. El propòsit del govern d'Alexis Tsipras és traslladar els milers de refugiats en centres d'acollida en altres llocs de Grècia. La Vanguardia en fa ressò l'endemà, explicant que la policia grega, amb un gran desplegament de forces antiavalots i excavadores, ha començat l'evacuació i destrucció del campament de refugiats a la frontera macedònia que s'ha convertit en

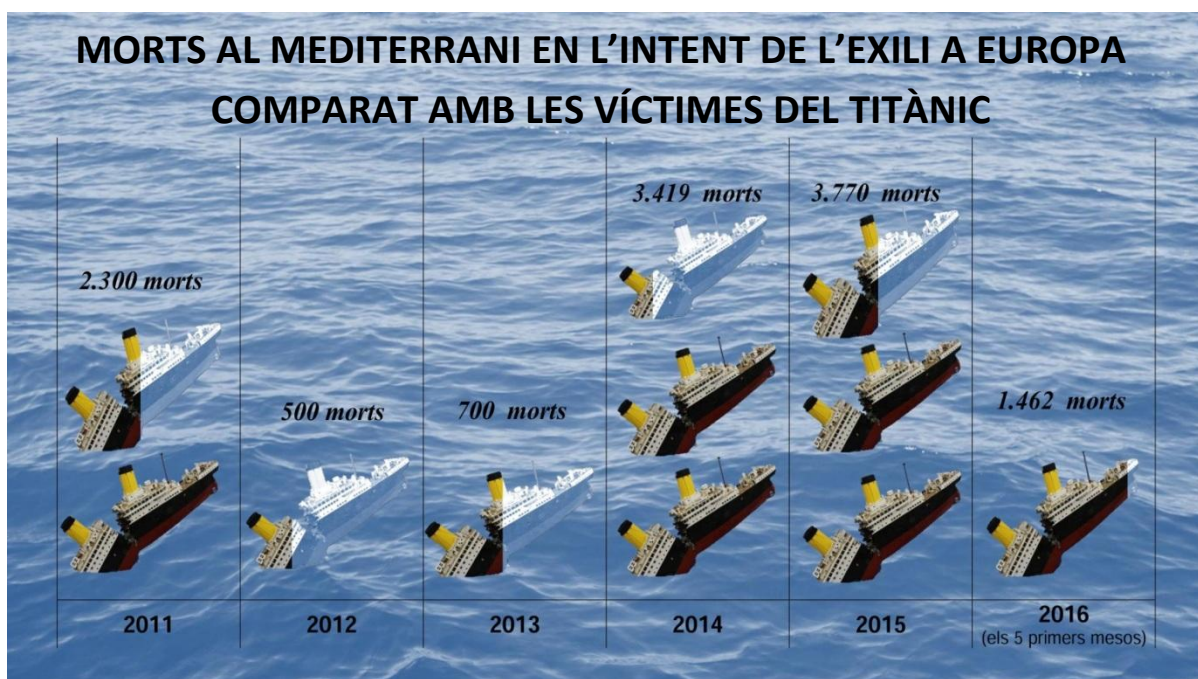
Desallotjament d'Idomeni, FOTO: Ana C. Baig

un símbol de la crisi humanitària. L'organització *Save the Children* va fer una crida al Govern grec perquè no utilitzi mètodes violents en el desallotjament i extremi la cura amb els menors d'edat a l'hora de ressituar-los a les noves instal·lacions.

Els voluntaris que van ser a Idomeni, expliquen a l'entrevista que els refugiats són traslladats a camps oficials, on no es deixa entrar el voluntariat ni la premsa. El periodista Oriol Bábler explica que la intenció del govern grec és "pur i simple control". Que els refugiats estiguin en camps oficials representa aïllar aquestes persones del ressò mediàtic i tenir-ne el control.

El 27 de maig, el Vilaweb publica un article on perfila tota la situació de la crisi dels refugiats fins a finals d'aquest mes. Des del 2014, 8.651 persones han perdut la seva vida travessant el mar, o altrament dit, cada dia han mort una mitjana de deu persones al Mediterrani en aquests últims 3 anys.

FONT: pròpia, DADES: la Vanguardia i el Vilaweb.

El 2015, segons dades de l'ACNUR i l'Eurostat, la Unió Europea va rebre 1.255.640 primeres sol·licituds d'asil. En contraposició, es van aprovar 292.540 sol·licituds, havent un clar dèficit entre demandes i respostes. D'aquestes sol·licituds, 363.775 eren sirians. En l'altre sentit, la majoria de sol·licituds anaven dirigides a Alemanya (441.800), Hongria (174.435) i Suècia (156.110). En canvi només 14.600 anaven dirigides a Espanya, molt per sota d'altres. El Vilaweb explica que les diferències s'expliquen per les prestacions, el percentatge de respostes positives i la rapidesa. A l'Estat espanyol, moltes ocasions. les resolucions poden trigar anys. En canvi, a

Suècia el procés d'espera és normalment com a màxim d'uns sis mesos o Alemanya en set mesos. Espanya es pot rebre al voltant de 50 € per necessitats bàsiques, subvencions per transport, així com un pagament de 363 € l'any per roba. En canvi Alemanya quan s'aprova la sol·licitud, la prestació pot pujar als 400€ al mes, sumat a les despeses d'habitatge i calefacció. A Suècia, en el moment de ser aprovada la sol·licitud s'inicia un procés de dos anys d'integració que inclou classes de suec i orientació professional, aquest programa dona una prestació d'uns 700€ al mes, així com ajudes per a l'allotjament.

El Vilaweb acaba l'article explicant la incompetència de la Unió Europea, denunciant així l'acord Europeu que els refugiats o migrants arribats a costes gregues siguin retornats a Turquia. Per cada retornat, la Unió Europea es compromet a acollir un refugiats dels camps turcs. A més, també es compromet a liberalitzar els visats dels turcs, així com a augmentar l'ajut econòmic a Turquia per mantenir els refugiats (6.000 milions d'euros) i accelerar la integració europea.

El setembre de 2015 la Unió Europea ja s'havia compromès a acollir 160.000 refugiats, en un sistema per quotes. Però aquest sistema ha fracassat, ja que només s'han reubicat 1683 refugiats procedents d'Itàlia i Grècia i s'han reasentat 6321 des de Turquia i els estats de la regió dels 22.504 que s'havien assignat. Només aquest 2016 ha han arribat 194.845 refugiats i migrants per mar a Europa (1.015.078 el 2015), per tant la resposta sembla del tot insuficient, apunta el Vilaweb.

3.7.1. EVOLUCIÓ ABRIL-MAIG 2016

Idomeni és el punt visible del desastre humanitari de la crisi dels refugiats a Europa. Les condicions inhumanes en que es troben els refugiats són un focus mediàtic. A finals de maig, el govern grec decideix desmantellar-lo i portar els refugiats a camps oficials. Per tal de desallotjar-lo, es prohibeix i s'inhabilita l'accés al camp als voluntaris. Seguidament, els refugiats es veuen obligats a abandonar el camp, juntament amb les poques esperances restants de poder trobar una vida digna a Europa.

Durant aquests dos mesos, es posa en marxa sobre el terreny el pacte amb Turquia, que finalment la UE donarà 6.000 milions d'euros a Erdogan. A principis d'abril es comença a deportar els primers centenars de refugiats i immigrants que es troben a

Grècia cap a Turquia. L'acció es criticada, sobre tot després que Human Right Watch denunciés que els refugiats eren assassinats i apallissats per les autoritats turques.

El tancament de la ruta del Mar Egeu i l'impediment d'arribar a Grècia sense ser deportat a Turquia obliga als refugiats a canviar de ruta. Així doncs, augmenten el nombre de barques i morts a les costes italianes, ja que és una ruta molt més perillosa i mortífera.

Europa també acorda crear una Guardia Europea de Fronteres comuna davant de la deterioració evident de la Zona Schengen, reforçant la feina de vigilància i control que està duent a terme FRONTEX.

La incapacitat de mantenir la zona interna de la UE sense controls no és l'únic fracàs de la UE. Les quotes de reubicació no funcionen. Dels 160.000 refugiats que havien de ser reubicats des de Grècia o Itàlia, només 1.683 han pogut beneficiar-se del pla fins ara. A més, cal remarcar que la mesura de reubicació de la UE no és gaire realista, ja que al 2015 més d'un milió de persones (1.255.640) van sol·licitar asil als diversos estats de la Unió.

4. CONCLUSIONS

Un cop analitzada l'evolució de la crisi dels refugiats a la Unió Europea, podem respondre i discutir la hipòtesi inicial on em preguntava si l'actuació d'Europa i els seus estats membres davant la crisi de refugiats ha donat solucions realistes al desastre humanitari o la seva gestió ha empitjorat la situació, i si la seva resposta ha set fidel als ideals humanitaris i solidaris que teòricament defensa la Unió Europea.

Hem vist com el posicionament de la Unió Europea davant l'arribada massiva de sol·licitants d'asil al seu territori ha fet un gir a mesura que evoluciona la crisi humanitària, la qual cosa ha suposat el deteriorament de la política solidària inicial de la UE disposada a acollir els refugiats.

La Unió Europea delibera per primera vegada de manera rellevant solucions per donar resposta a la gran magnitud de refugiats que es troben a Itàlia i Grècia a l'abril del 2015. En aquest moment es pronuncia a favor d'unes polítiques d'acollida compromentent-se a acollir a través d'unes quotes d'asil per reubicar persones que demanen asil a Grècia i Itàlia entre els diferents Estats membres de la UE. Tot i així, la solidaritat europea és tardana i escassa considerant que el màxim acordat de sol·licitants d'asil a reubicar amb els estats membres representa poc més del 30% de les 484.000 sol·licituds d'asil que va rebre la UE el 2014.

Tanmateix, la proposta de la UE obté una resposta de disconformitat de part dels diferents estats membres. Els diversos països de la Unió Europea actuen al marge de les institucions i els requeriments de la Unió Europea, creant una situació de discòrdia i tensió entre ells. La majoria d'estats comencen a tancar les portes als refugiats i a culpabilitza la resta de països de la crisi. A més, la construcció esglaonada de murs a les fronteres iniciada per Hongria suposa l'enderrocament evident de la zona Shenguen i la lliure circulació dins la Unió.

La desavinença entre els estats europeus i la ignorància total de la intenció europea per cercar una resposta comuna incideixen directament en la situació dels refugiats, víctimes de les infàmies comeses pels governs de molts països europeus, sobretot dels Balcans occidentals, que han pres una posició anti-refugiats. En conseqüència, els refugiats es queden atrapats davant les fronteres en camps amb condicions inhumanes com Idomeni o Calais, són detinguts arbitràriament, retornats a altres països, són víctimes de càrregues policials, es troben indefensos davant lleis que permeten arrabassar els seus béns ...

La Unió Europea, per la seva part, accepta el fracàs de les quotes i l'intent de donar una resposta comuna als refugiats al febrer del 2016. El Consell Europeu arriba a amenaçar països per un comportament que vulnera els drets humans i la dignitat dels refugiats, però no dur a terme mai cap acció. La solució al caos europeu alhora de resoldre la crisi interna dels refugiats és buscar ajuda exterior i exercir un millor control a les fronteres, suposant així un gir de 180 graus a les polítiques solidàries inicials. Algunes decisions rellevants que pren són la creació d'una Guàrdia Europea de Fronteres comuna per a augmentar el control de les fronteres exteriors, o la insistència als estats membres de la necessitat de retornar totes aquelles persones que no tinguin dret a asil i a dialogar amb els països d'origen dels immigrants i refugiats.

Per tant, tenint en compte els principis i valors de la Unió Europea, l'acord amb Turquia a mitjan 2016, és la màxima expressió de la violació i la prostitució dels drets humans que teòricament defensava. A canvi de 6.000 milions d'euros, la reobertura del diàleg per a la incorporació de Turquia i l'alliberament de visats turcs, la Unió Europea deporta immigrants i persones amb dret d'asil a Turquia, violant sistemàticament l'article 14¹⁹ dels drets humans, que defineix el dret a asil. Així Europa ha demostrat que els drets humans que hipotèticament sosté són exclusivament per a la població europea.

Aquest pacte, juntament amb el desmantellament dels camps de refugiats, mostra la intenció de la Unió Europea d'amagar el greu problema, que no ha estat capaç de resoldre, lluny de l'ull occidental, tirar les cortines com si ja no passés res.

Per altra banda, la política que acaba adoptant la Unió Europea arran del comportament dels diferents estats ha estat una de les causes de l'acumulació de cadàvers al mar Mediterrani. Davant la impossibilitat d'arribar a Europa per vies legals i les fronteres terrestres d'entrada a la unió totalment tancades, els refugiats es veuen obligats a intentar cercar una vida digna travessant el mar Mediterrani. Cal afegir que la UE també ha tancat les rutes marítimes menys perilloses com les del Mar Egeu en un intent d'aturar l'allau. Tot i així, aconsegueix augmentar els morts a la Mediterrània ja que els refugiats s'han vist forçats a venir per rutes més perilloses i mortíferes. La Unió Europea i els seus estats no entenen que l'esperança d'una vida digna dels refugiats és més forta que els murs, les tanques i un mar mortífer. No es pot aturar l'anhel de poder viure dignament. Fa tres anys que moren deu persones diàriament al

---

¹⁹ Article 14: En cas de persecució, tota persona té dret a cercar asil en altres països i a beneficiar-se'n.

Mediterrani, i Europa es manté com a fortalesa exclusivament per els seus ciutadans i ciutadanes.

La gestió de la crisi també ha destapat la veritable identitat de la Unió Europea. Mentre els països no es posen d'acord en cap moment en matèria d'acollir, o en la gestió de les fronteres, sí que ho fan per totes les accions que requerien arribar a acords econòmics, com el finançament d'ajuda humanitària o el pacte amb Turquia. Així doncs, el projecte europeu ha mostrat no ser res més que un tractat econòmic entre països d'una Europa xenòfoba, alimentada per un discurs islamofòbic arran dels atacs terroristes i sense memòria històrica que no ha estat capaç de resoldre la necessitat d'unes persones que demanen asil. Un fet perfectament assumible, ja que el nombre de refugiats que han arribat a Europa durant aquesta crisi només representen el 0,16% de la població Europea. La mala gestió i la discòrdia entre els països europeus ha suposat el sorgiment d'una crisi a Europa l'augment i perpetuació d'aquesta, que podria haver estat evitada amb unes polítiques solidàries realistes.

5. AGRAÏMENTS

A la Mònica, la meva tutora, per orientar-me i corregir-me el treball tot i els imprevistos i les últimes hores.

A en Jad, l'Oriol Bähler, en Marc Senyé i l'Òscar Garcia, per compartir les seves experiències i les seves opinions amb mi.

A en Lluís Vila, el primer tutor assignat, per ajudar-me a estructurar i acotar el treball de recerca i guiar-me els primers dies del treball.

A la meva família que ha hagut de suportar els meus discursos repetitius sobre cada notícia que m'indignava. Especialment a la meva mare, per ajudar-me en el treball i poder acabar-lo a temps.

6. WEBGRAFIA

Hemeroteca la Vanguardia: <http://www.lavanguardia.com/hemeroteca>

Hemeroteca Vilaweb: <http://www.vilaweb.cat/hemeroteca/?cercar=>

Comunicats oficials de la UE: <http://www.consilium.europa.eu/es/policies/migratory-pressures/history-migratory-pressures/?taxId=807&p=1>

Altres:

<http://www.publico.es/sociedad/hungria-agrede-persigue-perros-y.html>

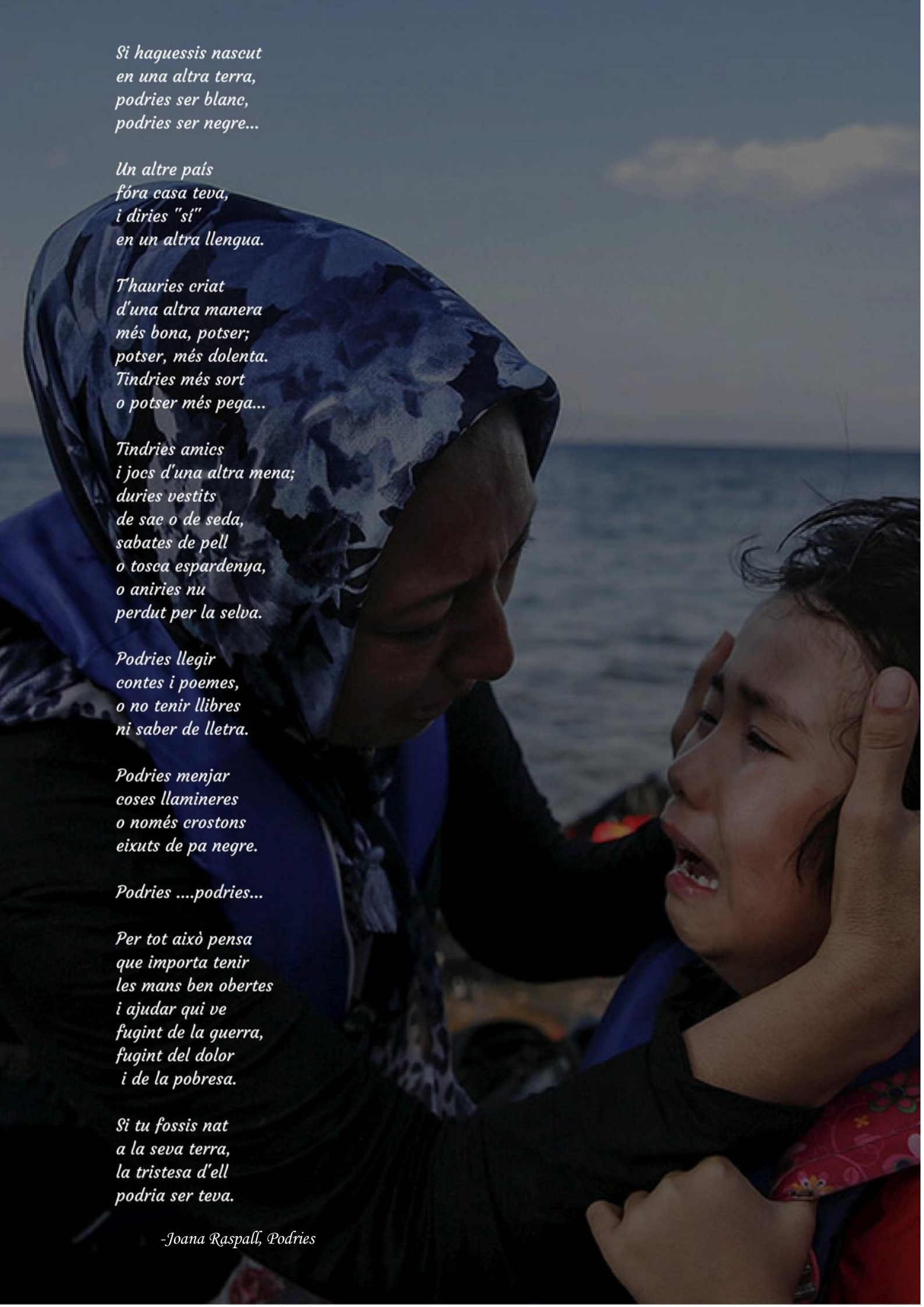
<http://www.acnur.org/noticias/noticia/refugiado-o-migrante-acnur-insta-a-usar-el-termino-correcto/>

<https://ca.wikipedia.org/wiki/Refugiat>

<http://www.media.cat/2015/09/02/refugiats-immigrants-o-desplacats/>

http://www.resettlement.eu/sites/icmc.ttp.eu/files/ERN%20Factsheet%20Terminology_ES.pdf

<http://eur-lex.europa.eu/legal->

A photograph of a woman wearing a blue floral headscarf and a dark jacket, looking down at a young child who is crying. The child is also wearing a dark jacket and has their hands near their face. They are on a boat, with the sea and a cloudy sky in the background.

*Si haguessis nascut
en una altra terra,
podries ser blanc,
podries ser negre...*

*Un altre país
fóra casa teva,
i diries "sí"
en un altra llengua.*

*T'hauries criat
d'una altra manera
més bona, potser;
potser, més dolenta.
Tindries més sort
o potser més pega...*

*Tindries amics
i jocs d'una altra mena;
duries vestits
de sac o de seda,
sabates de pell
o tosca espadenya,
o aniries nu
perdut per la selva.*

*Podries llegir
contes i poemes,
o no tenir llibres
ni saber de lletra.*

*Podries menjar
coses llamineres
o només crostons
eixuts de pa negre.*

Podries ....podries...

*Per tot això pensa
que importa tenir
les mans ben obertes
i ajudar qui ve
fugint de la guerra,
fugint del dolor
i de la pobresa.*

*Si tu fossis nat
a la seva terra,
la tristesa d'ell
podria ser teva.*

-Joana Raspall, Podries